

ΓΛΩΣΣΑΡΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΣΜΟΥ Α

Α.Α.Μπ : είναι η σύντμηση του ΑΛΙΚΗ Α. ΜΠΕΪΛΗ :

AUM-OM : προφέρετε σαν να έχει τριπλό ήχο. Η Μυστική Λέξη. Η προσωπικότητα ως σύνολο, όταν τελειοποιηθεί και βρίσκεται υπό τον έλεγχο της ψυχής είναι ο 'ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡΚΑ' (σώμα –ψυχή–πνεύμα). (Βιβεκανάντα). βλέπε : OM.

AUM-OM (2) : Η λέξη αυτή είναι διπλή. Ηχείται στο φθόγγο στον οποίο ανταποκρίνεται η ψυχή, το δικό της ιδιάζοντα φθόγγο συγχωνευμένο μ' εκείνο της προσωπικότητάς της. Εδώ έγκειται το πρόβλημα –να ηχήσουμε τους δύο αυτούς φθόγγους ταυτόχρονα και με το νου εστιασμένο. Εδώ βρίσκεται η κλειδα της σημασίας του AUM ή OM. Στα αρχικά στάδια του διαλογιστικού έργου η λέξη ηχείται ηχηρά, ενώ αργότερα ηχείται σιωπηλά. Αυτή η εκγύμναση στην ήχηση του AUM είναι μια ασυνείδητη προετοιμασία για το διπλό έργο της πνευματικής δημιουργίας· και η ευκολία αποκτάται καθώς ο προσεκτικός ζηλωτής εξοικειώνεται ν' ακούει στον εγκέφαλό του τον άηχο ήχο του OM. Θα πρότεινα εδώ να συνηθίσουν οι σπουδαστές να εργάζονται μ' αυτό τον τρόπο, ηχώντας την λέξη ηχηρά και πολύ συχνά στο τέλος του πρωινού διαλογισμού, αλλά δίνοντας στο αρχικό τμήμα την στενή εκείνη προσοχή στην σιωπηλή ακρόαση που θ' αναπτύξει την ευαισθησία του εσώτερου αυτιού, του αιθερικού αυτιού. Αργότερα, όταν εδραιωθεί ο προσωπικός φθόγγος ή ήχος και γίνει αισθητός ο εσώτερος ήχος, μπορεί να αναληφθεί συγκεκριμένη εξάσκηση για την συγχώνευση των δύο. Αυτή συνεπάγεται την πιο έντονη προσήλωση και τη δύναμη να εκτελούνται δύο δραστηριότητες ταυτόχρονα με τη νοητική στάση της προσοχής σε αμφοτέρους. Ο ήχος του AUM, ο ήχος του OM και ο ίδιος ο ΗΧΟΣ συνδέονται όλοι με τον κραδασμό και τα διαφορετικά και ποικίλα αποτελέσματά του. (Θιβετανός).

Αβατάρ : είναι ένα Ον που – έχοντας πρώτα αναπτύξει τη φύση Του, ανθρώπινη και θεία και έπειτα την υπερέβη – είναι ικανός να στοχασθεί κάποια κοσμική Αρχή ή θεία ποιότητα και ενέργεια που θα δημιουργήσει το επιθυμητό αποτέλεσμα στην ανθρωπότητα, εφελκύνοντας μια αντίδραση, προκαλώντας μια αναγκαία διέγερση και όπως καλείται εσωτερικά, “ οδηγώντας στο σκίσιμο ενός πέπλου και στην διείσδυση του φωτός”.

Αβατάρ (2) : είναι εκείνος που έχει μια ιδιάζουσα ευχέρεια ή ικανότητα (εκτός από ένα αυτοπροσδιορισμένο έργο και ένα προκαθορισμένο πεπρωμένο) να εργάζεται με ενέργειες που διαβιβάζονται μέσω του αιθερικού σώματος ενός πλανήτη ή του ηλιακού συστήματος· αυτό όμως είναι ένα βαθύ μυστήριο. Δίνει το μήνυμα που θα θεραπεύσει, που θα υποδείξει το επόμενο βήμα που πρέπει να γίνει απ' τη φυλή, που θα φωτίσει ένα σκοτεινό παγκόσμιο πρόβλημα και θα δώσει στον άνθρωπο την έκφραση μιας μέχρι τώρα μη αντιληπτής όψης της θειότητας. Πάνω σ' αυτό το γεγονός της συνέχειας της αποκάλυψης και πάνω στην ακολουθία της προοδευτικής αυτής εκδήλωσης της θείας φύσης βασίζεται η δοξασία των Αβατάρ, των θείων Αγγελιαφόρων, των θείων Εμφανίσεων και των εμπνευσμένων Προφητών. Εκδηλώθηκε με ιδιάζοντα τρόπο και σε σχέση με την κοσμική ενέργεια από τον Χριστό ο Οποίος για πρώτη φορά στην πλανητική ιστορία διαβίβασε την κοσμική ενέργεια της αγάπης απευθείας στο φυσικό πεδίο του πλανήτη μας. Μπορούμε να τους διαιρέσουμε σε πέντε ομάδες, έχοντας υπόψη ότι κάθε αβατάρ είναι μια ακτίνα που εκπορεύεται από μια καθαρά πνευματική πηγή και ότι μια αυτοσυνείδητη οντότητα αποκτά το δικαίωμα για την ιδιάζουσα αυτή μορφή εργασίας μόνο μέσα από μια προγενέστερη

σειρά ζών επίτευξης. 1) Κοσμικοί 2) Ηλιακοί 3) Διαπλανητικοί 4) Πλανητικοί 5)ανθρώπινοι. (υπό μια έννοια και οι Διδάσκαλοι). Αντιπροσωπεύουν οντότητες(Κοσμικοί Αβατάρ) τόσο απομακρυσμένες από τη συνείδηση του ανθρώπου όσο ο άνθρωπος από τη συνείδηση του ατόμου της ουσίας. Παρήλθαν χιλιάδες από τους μεγάλους εκείνους κύκλους που ονομάζουμε " εκατό έτη του Βράχμα" από τότε που προσέγγισαν το ανθρώπινο στάδιο και ενσωματώνουν δύναμη και συνείδηση που σχετίζεται με νοήμονα συντονισμό του Έναστρου Ουρανού.

Αβατάρ ερχόμενος και σημερινή αναταραχή : Αργότερα θα προβάλλει ο Αβατάρ που θα ενσωματώσει μέσα Του όλα όσα είχε ο Βούδδας σε φώτιση και όλα όσα είχε ο Χριστός σε συναινετική αγάπη. Όμως θα ενσωματώσει επίσης την ενέργεια που προκάλεσε την Προσέγγιση της Οικειοποίησης και όταν προβάλλει, θα προκύψει μια μεγάλη οικειοποίηση από την ανθρωπότητα της αναγνωρισμένης της θειότητας και η εδραίωση πάνω στη γη ενός σταθμού φωτός και δύναμης που θα κάνει εφικτή την εξωτερίκευση των Μυστηρίων της Μύησης στην γη. Η προσέγγιση αυτή είναι η αιτία μεγάλου μέρους της τωρινής αναταραχής, γιατί ο Αβατάρ βρίσκεται στο δρόμο Του ...Μεταφέρει την θέληση του Θεού σε εκδήλωση και γι' αυτήν την θέληση δε γνωρίζουμε προς το παρόν απολύτως τίποτε. Τόσο δύσκολο είναι το έργο Του ώστε ο Νέος Όμιλος Υπηρετών του Κόσμου εκπαιδεύεται για να Τον βοηθήσει. Έτσι θα αγκυροβολήσει απ' Αυτόν πάνω στην γη μια όψη της πρώτης ακτινικής αρχής.... Η γοργή έλευση του Αβατάρ ο Οποίος θα ιδρύσει το σταθμό φωτός και δύναμης πάνω στο φυσικό πεδίο εξαρτάται από την γοργή ανέλιξη και εμφάνιση ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων που αγαπούν και σκέφτονται και ζητούν να υπηρετούν. Εδώ δόθηκε μια νέα νύξη για μια απ' τις πιο εσωτερικές όψεις του έργου του Νέου Ομίλου Υπηρετών του Κόσμου....

Αβατάρ και Χριστός : Ότι ο Αβατάρ θα έλθει είναι μια προβλέψιμη βεβαιότητα. Ότι πρόδρομός Του θα είναι ο Χριστός είναι επίσης βέβαιο. Όταν έλθει ο Χριστός θα είναι για τις προχωρημένες μονάδες της ανθρώπινης οικογένειας· θα τον αναγνωρίσουν γιατί ήταν πάντοτε μαζί μας, ενώ η έλευσή Του θα εφελκύσει έναν ανταποκριτικό κραδασμό από τις μάζες αλλά όχι άμεση αναγνώριση. Σε σχέση με τον Αβατάρ θα υπάρξει μια διαδικασία ιεραρχικής αναγνώρισης μιας επισκιάζουσας Παρουσίας μέσα στην αύρα της Οποίας ο πλανητικός Λόγος θα πάρει τη θέση Του σαν πλανητικός Αντιπρόσωπος. Τότε θα κατέλθει από τη Σαμπάλλα ένα ρεύμα πνευματικής δυναμικότητας που θα χαρακτηρίζεται από τη θέληση-για-το-καλό και θα φθάσει στην αγρυπνούσα Ιεραρχία. Τα Μέλη αυτού του Ομίλου μέσω του Χριστού θα διαχύσουν φως και θεραπευτική ενέργεια πάνω στη Γη και ιδιαίτερα στη συνείδηση των ανθρώπων.

Αβίντγια : Άγνοια, σε κοσμική ή σε ατομική κλίμακα, που είναι υπεύθυνη για τη μη αντίληψη της Πραγματικότητας. Το πέπλο της άγνοιας σκιάζει τη γνώση του Εαυτού και ταυτόχρονα δημιουργεί την ψευδαίσθηση ότι το φαινόμενο είναι αληθινό και ξεχωριστό από τον Εαυτό.

Αβίντγια μάγια : Μάγια, η πλάνη που γεννά την αίσθηση της δυαδικότητας. Έχει δύο όψεις: την αβίντγια μάγια και τη βίντγιαμάγια. Η αβίντγιαμάγια, η «μάγια της άγνοιας», αποτελείται από το θυμό, τα πάθη κ.ο.κ., και παγιδεύει τον άνθρωπο στην κοσμικότητα. Η βίντγιαμάγια η «μάγια της γνώσης», αποτελείται από την καλοσύνη, την αγνότητα, την ανιδιοτέλεια κ.ο.κ., και ωθεί τον άνθρωπο να απελευθερωθεί από τα δεσμά της μάγια. Και οι δυο ανήκουν στο σχετικό κόσμο. Βλέπε : μάγια.

Αβίτσι : Μια κατάσταση συνείδησης , όχι αναγκαστικά μετά θάνατον ή μεταξύ γεννήσεως, γιατί μπορεί να συμβεί και πάνω στην γη. Κυριολεκτικά σημαίνει “ αδιάκοπη κόλαση ” . Η τελευταία από τις οκτώ κολάσεις, μας λένε, όπου οι ένοχοι πεθαίνουν και ξαναγεννιούνται χωρίς διακοπή- όμως όχι δίχως ελπίδα για τελική λύτρωση.(ΜΔ)

Αβλάβεια : Είναι μια δραστηριότητα θετική, δυναμική ιδιότητα, η θέληση να φέρουμε το καλό στους άλλους. Επιτυγχάνεται με το να προσέχει κανείς κάθε του λέξη, πράξη και σκέψη έτσι που να μην υπάρχει πιθανότητα να πληγώσει τους άλλους. Αρνούμενος να σκέπτεται ανελεύθερα ή επικριτικά. Για να είναι κανείς αβλαβής σημαίνει να έχει κατανόηση και αγνότητα κινήτρων. Δημιουργεί τέλειες σχέσεις με τους άλλους και είναι μια ιδιότητας της θελήσεως.

Αβλάβεια (2) : Η αβλάβεια με την οποία ασχολήθηκα προηγουμένως σχετίζεται με τις ατέλειες με τις οποίες παλεύει η ανθρωπότητα και σας είναι δύσκολο να την εφαρμόσετε σ’ όλες τις περιστάσεις, όπως καλά γνωρίζετε. Η αβλάβεια στην οποία αναφέρομαι σε σχέση με σας δεν είναι μια αρνητική ή γλυκιά ή ευγενική δραστηριότητα, όπως πολλοί πιστεύουν· είναι μια κατάσταση του νου και η οποία με κανέναν τρόπο δεν αποκλείει τη σταθερή ή ακόμη τη δραστική δράση· αφορά το κίνητρο και συνεπάγεται την απόφαση όπως το κίνητρο πίσω από κάθε δραστηριότητα να είναι η καλή θέληση. Αυτό το κίνητρο μπορεί να οδηγήσει σε θετική και συχνά δυσάρεστη δράση ή ομιλία, αλλά εφόσον η αβλάβεια και η καλή θέληση ρυθμίζουν τη νοητική προσέγγιση, μόνο καλό μπορεί να προκύψει.

Αβλάβεια και ασφάλεια : να ασκεί εκείνη την *αβλάβεια* που είναι η κατεξοχήν ποιότητα κάθε υιού του Θεού. Μια αβλάβεια που δε λείει καμιά λέξη που μπορεί να βλάψει ένα άλλο πρόσωπο, που δε σκέφτεται καμιά σκέψη που θα μπορούσε να δηλητηριάσει ή να προκαλέσει παρανόηση και δεν προκαλεί καμιά δράση που θα μπορούσε να βλάψει στο ελάχιστο τους αδελφούς του – αυτή είναι η κύρια αρετή που θα επιτρέψει στο σπουδαστή του εσωτερισμού να βαδίσει με ασφάλεια τη δύσκολη ατραπό της ανάπτυξης. Όταν η έμφαση βρίσκεται στην υπηρεσία των συνανθρώπων του και η τάση της ζωικής δύναμης είναι προς τα έξω στον κόσμο, τότε υπάρχει ελευθερία απ’ τον κίνδυνο και ο ζηλωτής μπορεί να διαλογισθεί με ασφάλεια, ν’ ανατείνει και να εργάζεται.

Αγαμία : Η πίστη ότι για να είναι κανείς μαθητής απαιτείται μια ζωή αγαμίας και πλήρους αποχής από κάθε φυσική λειτουργία δεν είναι ούτε σωστή ούτε επιθυμητή. Αυτό μπορεί ν’ αποδειχθεί με την αναγνώριση δύο πραγμάτων:

Το πρώτο είναι ότι αν πράγματι η θειότητα είναι μια πραγματικότητα και μια έκφραση παντοδυναμίας και πανταχού παρουσίας καθώς και παντογνωσίας και αν ο άνθρωπος είναι κατ’ ουσία θεός, τότε δεν μπορεί να υπάρχει καμιά περίπτωση όπου η θειότητα να μην επικρατεί. Δεν μπορεί να υπάρχει καμιά σφαίρα ανθρώπινης δραστηριότητας όπου ο άνθρωπος να μην μπορεί να δράσει θεϊκά και όπου κάθε λειτουργία να μην μπορεί να φωτισθεί από το φως της καθαρής λογικής και της θείας νοημοσύνης.

Δεύτερο, μια ζωή που δεν είναι κανονικά ολοκληρωμένη ώστε όλες οι λειτουργίες της φύσης της - ζωώδης, ανθρώπινη και θεία - (και ο άνθρωπος είναι και τα τρία αυτά σ’ ένα σώμα) να χρησιμοποιούνται, είναι μάταιη, ανασταλτική και ανώμαλη. Ότι όμως μια αναγκαστική αγαμία είναι ένδειξη βαθιάς πνευματικότητας και αναγκαίο

τιμήμα κάθε εσωτερικής και πνευματικής εκγύμνασης, είναι εξίσου ψευδές, ανώμαλο και ανεπιθύμητο. Δεν υπάρχει καλύτερη σχολή εκγύμνασης για ένα μαθητή και ένα μυημένο από την οικογενειακή ζωή, με τις αναγκαστικές της σχέσεις, την έκταση προσαρμογής και συμμόρφωσης, τις απαιτούμενες θυσίες και υπηρεσία και τις ευκαιρίες της για την πλήρη έκφραση κάθε τμήματος της φύσης του ανθρώπου. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη υπηρεσία για να προσφερθεί στη φυλή από την παροχή σωμάτων για τις εισερχόμενες ψυχές και την προσφορά μέριμνας και μορφωτικών διευκολύνσεων στις ψυχές αυτές μέσα στα πλαίσια του σπιτιού. Ο μαθητής και ο ζηλωτής στην Ατραπό και ο Μυημένος πάνω στο “Φωτισμένο Δρόμο” του δεν έχουν συνεπώς κανένα καλύτερο τόπο εκγύμνασης απ’ την γαμήλια σχέση, όταν χρησιμοποιείται και κατανοείται ορθά. Η υπαγωγή της ζωώδους φύσης στην ρυθμική πειθαρχία, η ανύψωση της συναισθηματικής και ενστικτώδους φύσης στο βωμό της θυσίας και η αυταπάρνηση που απαιτείται στη ζωή της οικογένειας είναι τρομακτικές εξαγνιστικές και αναπτυξιακές δυναμικότητες. Η απαιτούμενη αγαμία είναι εκείνη της ανώτερης φύσης στις απαιτήσεις της κατώτερης και η άρνηση του πνευματικού ανθρώπου να κυριαρχείται από την προσωπικότητα και τις απαιτήσεις της σάρκας. Η στάση μιας επιβαλλόμενης αγαμίας στο μηχανισμό πολλών μαθητών οδήγησε σε μεγάλη εκπόρνευση και σε πολλές διαστροφές θεόσταλτων λειτουργιών και ικανοτήτων· και ακόμη και εκεί που δεν παρατηρήθηκε η απελπιστική αυτή κατάσταση και όπου η ζωή υπήρξε συνετή, καθαγιασμένη και σώφρων, παρατηρήθηκε συχνά υπερβολικός πόνος και πολλή νοητική απόγνωση και πειθάρχηση προτού ελεγχθούν οι ανυπότακτες σκέψεις και τάσεις.

Αγάπη, (πρακτική) : η αγάπη που απαιτείται από μας δεν είναι αισθηματική ή συναισθηματική. Είναι έντονα πρακτική και εκφράζεται στην υπηρεσία και τη συνεργατική δραστηριότητα. Ζητά να βοηθήσει κάθε κίνημα που ωφελεί την ανθρωπότητα και είναι σε ευθυγράμμιση με τη νέα εισερχόμενη εποχή. Πολλοί άνθρωποι νομίζουν σήμερα ότι μια συναισθηματική αντίδραση και μια κραυγαλέα κατακραυγή του τρόμου που έχει καταλάβει τον κόσμο υποδεικνύει αγάπη και πνευματική ευαισθησία. Δείχνει περισσότερο εγωκεντρισμό και προσωπική δυσφορία. Η αληθινή αγάπη δεν έχει χρόνο για τέτοιες αντιδράσεις, επειδή το έργο της ανακούφισης είναι τελείως συναρπαστικό. Ο άνθρωπος που αγαπά τους συνανθρώπους του είναι νοητικά ευσταθής και εργάζεται με νοημοσύνη· κινητοποιεί όλες τις δυνάμεις του για την υπηρεσία της στιγμής. Μια αληθινά συμπονετική καρδιά δεν είναι συναισθηματική.

Αγάπη : η αγάπη είναι το εξωθητικό κίνητρο για εκδήλωση. Είναι η δημιουργική ελκτική δύναμη στο σύμπαν. Είναι μαγνητική, ενωτική, δημιουργική κατανόηση και είναι ακτινοβόλος. Δεν μπορεί να περιοριστεί σε ένα πρόσωπο γιατί ρέει σταθερά ανάμεσα από καθετί, προς κάθε πράγμα και από κάθε πράγμα. Ο Χριστός αποκάλυψε τον Θεό Της αγάπης και ότι ο Θεός Είναι ΑΓΑΠΗ. Η αγάπη εισάγει νέες σχέσεις ανάμεσα στους ανθρώπους. Η φλόγα της αγάπης εξαφανίζει όλες τις διακρίσεις και μας κάνει άτομα που έχουν την ψυχή στο κέντρο.

Αγάπη, απρόσωπη ενέργεια : ...υπενθύμιζα ότι η αγάπη είναι ουσιαστικά μια απρόσωπη δυναμικότητα ή ενέργεια της οποίας το αποτέλεσμα εξαρτάται απ’ τον τύπο της μορφής που προσεγγίζει και πάνω στην οποία κρούει. Όταν διαχυθεί πάνω στην ιδιοτελή υλιστική φύση, θα εντείνει απλώς την επιθυμία και θα προωθήσει την αυξημένη κτητική επιθετικότητα και έτσι θα υποδαυλίσει την κατώτερη φύση και θα διαστρεβλώσει την αληθινή έκφραση της αγάπης, οδηγώντας σε αυξημένη κακή δραστηριότητα.

τα. Όταν διαχυθεί πάνω στον ανιδιοτελή, τον αγνό και τον αμερόληπτο, θα ενδυναμώσει την πραγματικότητα και την αληθινή αγάπη.

Αγάπη και Κάρμα : Αγάπα περισσότερο, αδελφέ μου. Αγαπάς βαθιά μόνο δύο ή τρεις ανθρώπους· ας γίνει η περιορισμένη αυτή αγάπη το σπέρμα που θα φέρει την άνθηση ενός πνεύματος αγάπης. Οι μαθητές χρειάζεται να θυμούνται ότι η αγάπη οδηγεί σε ένα τέλος όλο το γήινο κάρμα. Η αγάπη εισάγει εκείνη την ακτινοβολία που δεν επικαλείται και εφελκεί μόνο την καρδιά του Θεού αλλά και την καρδιά της ανθρωπότητας. Η αγάπη είναι η αιτία της δημιουργίας και ο υποστηρικτικός παράγοντας όλης της ζωής.

Αγάπη, αυθόρμητη: Η αγάπη είναι αυθόρμητη και κομίζει πάντα το ελεύθερο πνεύμα του Χριστού. Θα ήθελα να θυμίσω ότι ποτέ δεν υπήρξε καλύτερη περιγραφή της φύσης της αγάπης από εκείνη που έδωσε ο μνημένος Παύλος, αν και η μετάφραση των λόγων του είναι συχνά εσφαλμένη. Μελετήστε στην *Καινή Διαθήκη* εκείνα τα χωρία στα οποία ορίζει την αγάπη. Πάψτε να τονίζετε τη θέληση – για - αγάπη και τονίστε στη συνείδησή σας την ανάγκη των άλλων για κατανόηση, συμπόνια, ενδιαφέρον και βοήθεια.

Αγάπη της ανθρωπότητας και ζηλωτής : Στη Νέα Εποχή, όπως τόνισα προηγουμένως, ο βασικός τόνος της προόδου του ζηλωτή θα είναι η *αγάπη της ανθρωπότητας*· αυτή θα δείξει την αφύπνιση του καρδιακού κέντρου. Στο παρελθόν και μέχρι τα τελευταία λίγα χρόνια ο βασικός τόνος ήταν η *υπηρεσία*, γιατί (αν προσφερόταν ανιδιοτελώς) ενσωμάτωνε μια τεχνική που έθετε αυτόματα το καρδιακό κέντρο σε δράση. Η αγάπη για την ανθρωπότητα είναι η κύρια έλλειψη στο χαρακτήρα πολλών μαθητών σήμερα πρέπει να μάθουν ότι η ανθρωπότητα απαιτεί την υποταγή τους, την αφοσίωση και την υπηρεσία τους. Συλλογισθείτε βαθιά τις παραπάνω δηλώσεις, γιατί ενσωματώνουν το έργο που βρίσκεται μπροστά σας καθώς προσπαθείτε να γίνετε κατάλληλοι για την πρώτη ή την δεύτερη μύηση.

Αγάπη και μαθητές : ...η Αγάπη Στέκει αμετακίνητη στο μέσο όλων των ερειπίων τριγύρω και ότι αιώνια αγαπά· θα σας ζητούσα να βάλετε το χέρι σας στο χέρι του Διδασκάλου και να προχωρήσετε μαζί Του και με τη δύναμη της ομάδας σας που ακτινοβολείται από τη ζωή και το φως της Ιεραρχίας· θα σας ζητούσα να είστε για τους συνανθρώπους σας ένα δυνατό χέρι στο σκοτάδι, επειδή συνδέεστε με την Ιεραρχία και η αγάπη και η ισχύς της Ιεραρχίας μπορούν να διαχυθούν από σας, αν το επιτρέψετε.

Θα ήθελα ακόμη να σας υπενθυμίσω αυτή τη στιγμή της δοκιμασίας, ότι εγώ, ο Διδάσκαλός σας, σας αγαπώ και σας περιφρουρώ, γιατί η ψυχή σας και η ψυχή μου αποτελούν μία ψυχή. Μην ταράζεστε αδικαιολόγητα. Δεν υπάρχει φως ή σκοτάδι για την ψυχή παρά μόνο ύπαρξη και αγάπη. Στηριχθείτε σ' αυτό. Δεν υπάρχει χωρισμός, αλλά μόνο ταύτιση με την καρδιά όλης της αγάπης· όσο περισσότερο αγαπάτε τόσο περισσότερη αγάπη μπορεί να φτάσει μέσα από σας στους άλλους. Οι αλυσίδες της αγάπης ενώνουν τον κόσμο των ανθρώπων και τον κόσμο των μορφών και αποτελούν τη μεγάλη αλυσίδα της Ιεραρχίας. Η πνευματική προσπάθεια που σας ζητείται να κάνετε, είναι να αναπτυχθείτε σ' ένα δονούμενο και ισχυρό κέντρο της θεμελιώδους αυτής συμπαντικής Αγάπης.

Αγάπη και Κοσμικό Αστρικό Πεδίο: Είναι ενδιαφέρον να αντιληφθούμε ότι η ανέλιξη της αγαπητικής φύσης είναι εκείνο που ανοίγει τη θύρα που οδηγεί στην Οδό

της Ανώτερης Εξέλιξης και ότι *τίποτε άλλο δε θα την ανοίξει*. Αυτή η Οδός οδηγεί το Διδάσκαλο έξω απ' το κοσμικό φυσικό πεδίο στο κοσμικό αστρικό πεδίο ή σ' ένα επίπεδο κοσμικής επίγνωσης όπου γεννιέται εκείνη η κοσμική παρόρμηση που ονομάζουμε Αγάπη.

Αγκνιάννα : η άγνοια, ατομική ή κοσμική, που ευθύνεται για τη μη αντίληψη της Πραγματικότητας

Άγγελοι : βλέπε Ντέβα.

Αγγλική γλώσσα : είναι έργο των ανθρώπων που μιλούν την Αγγλική γλώσσα ν' ανα οικοδομήσουν τον κόσμο με τη βοήθεια όλων των άλλων εθνών.

Άγιος : ευσεβής, ιερός, αγνός. Σημαίνει τον καθάρο, τον ευσεβή, τον απαλλαγμένο από αμαρτίες, τον ιερό, στον οποίο οφείλουμε τιμή και σεβασμό. Ετυμολογικά προέρχεται από το ρήμα άζω-άζομαι που σημαίνει τιμώ, σέβομαι. (Εγκ. Χριστόπουλος).

Αγκνι : Ο Κύριος τού Πυρός κατά τις Βέδες. Ο αρχαιότατος και σεβαστότατος των Θεών στην Ινδία. Είναι μια από τις τρεις μεγάλες θεότητες Αγκνί, Βαγιού (αέρας) και Σούρια (ήλιος). Στην εσωτερική ερμηνεία αυτές οι τρεις κοσμικές αρχές αντιστοιχούν στις τρεις ανθρώπινες αρχές Κάμα (κακή επιθυμία, πόθος και πάθος, ο πόθος για ύπαρξη, Κάμα-Μάνας (ο νους της επιθυμίας) και Μάνας, (ο νους, ο ήλιος της νόησης).

Αγκνι, ο Κύριος του Πυρός (2): είναι Φοχάτ, η τριπλή ενέργεια που δημιουργεί το Ηλιακό σύστημα- το φυσικό φορέα του Λόγου. Είναι το ολικό άθροισμα εκείνου του τμήματος του λογοϊκού Εγώ που αντανακλάται στο φυσικό Του φορέα· είναι η ζωή της λογοϊκής Προσωπικότητας μ' όλα όσα περιέχονται σ' αυτή την έκφραση. Συνιστά για τον ηλιακό Λόγο στο πεδίο Του ό,τι είναι η συνεκτική προσωπικότητα ενός ανθρώπινου όντος για το Εγώ του στο αιτιώδες σώμα. Μόνο όταν αναγνωρίζεται σαν Φοχάτ, η ενέργεια της ύλης, σαν Σοφία, η φύση του Εγώ και το κίνητρό του και σαν ουσιώδης ενότητα, μπορεί να προσεγγισθεί η ορθή έννοια της φύσης ή ύπαρξής Του . Μόνο καθώς πολωνόμαστε στο κοσμικό αιθερικό σώμα και παύουμε πλέον να είμαστε δεσμώτες ενός πυκνού υλικού περιβλήματος κατανοούμε τη λειτουργία του Κυρίου Αγκνι σαν της ζωτικής ζωής του κοσμικού αιθερικού, σαν της ζωτικότητας των Ουράνιων Ανθρώπων και της δραστηριότητας των περιβλημάτων Τους.

Αγκνι, ενέργεια : Συνήθως το Αγκνι διασκορπίζεται στην καθημερινότητα, όταν το πνεύμα βρίσκεται σε λήθαργο. Η συγκέντρωση του Αγκνι παρεμποδίζεται από μικροπράξεις... (Πύρινος Κόσμος I)

Αγκνιτσάιτανς : Όμιλος ντέβα ή αγγέλων του πυρός.

Αγνός Χαρακτήρας : Είναι κάτι περισσότερο από το να είναι κανείς απλά καλός. Αφορά την υλική όψη και σχετίζεται με το άδραγμα ή τον έλεγχο που η μορφή έχει πάνω στον άνθρωπο. Μπορούμε να το εκφράσουμε μ' αυτό τον τρόπο και επομένως να δώσουμε την πιο αποκρυφιστική του έννοια. Αν το ένα ή το άλλο από τα τρία κατώτερα στοιχειακά (το φυσικό, το αστρικό και το νοητικό) είναι οι ελέγχοντες παράγοντες στη ζωή του ανθρώπου, βρίσκεται – απ' αυτό ακριβώς το γεγονός – σε

επικίνδυνη θέση και πρέπει να πάρει μέτρα για να αναχαιτίσει αυτό τον έλεγχο πριν επιχειρήσει να εισέλθει στο άμορφο βασίλειο.

Εκτός και αν ο μαθητής μάθει ότι έφεση και αυτοπειθαρχία πρέπει να προχωρούν πλάι-πλάι, θα διαπιστώσει ότι η πνευματική ενέργεια που μπορεί να εκτιμά και να προσεγγίζει, χρησιμεύει μόνο για να διεγείρει τα λανθάνοντα σπέρματα του κακού στη φύση του και έτσι καταδεικνύει την ακρίβεια της αλήθειας που δίδαξε ο μεγάλος Κύριος όταν περιέγραψε τον άνθρωπο που σκούπισε την οικία του, έδιωξε επτά δαιμόνια και τελικά βρέθηκε σε χειρότερη κατάσταση από πριν.

Αγγίνοια : νοημοσύνη, ετοιμότητα πνεύματος, βαθιά και γρήγορη αντίληψη

Άγχος και φόβος : το τωρινό παγκόσμιο πρόβλημα, ο φόβος και το βαθύ άγχος και η οδύνη και ο πόνος που είναι τόσο διαδεδομένα, προκαλούν ένα μεικτό και διπλό αποτέλεσμα. Τα δύο αυτά αποτελέσματα (με όλα τα ενδιάμεσα στάδια τους) είναι:

1. Η εξωστρέφεια της μαζικής συνείδησης.
2. Η έντονη εσωστρέφεια του ατόμου.

Υπάρχει λοιπόν ένα μαζικό αποτέλεσμα και ένα ατομικό αποτέλεσμα και αυτά τα δύο πρέπει να τα έχουμε προσεκτικά κατά νου.

.....Ο φόβος του μέλλοντος είναι συνεπώς μια θλιβερή συγχώνευση ενστικτώδους μνήμης και προληπτικής φαντασίας και λίγοι είναι εκείνοι που διαφεύγουν απ' αυτή την απειλή. Οι έγνοιες και το άγχος είναι ο κλήρος κάθε ανθρώπου και δεν μπορούν και δε θα εξουδετερωθούν ή θα κατανικηθούν από κανέναν παράγοντα μικρότερο της ίδιας της ψυχής.

Άγχος: Το άγχος είναι αντανάκλαση του Αρμαγεδδώνας. Η δύναμη της σύγκρουσης αναγκαστικά πιέζει την καρδιά. Κοιτάζτε γύρω, υπάρχει πολλή αγαλλίαση; Εύκολα παρατηρείται ότι σπανίζουν τα χαμόγελα

Αγωγός και υπηρεσία δια ακτινοβολίας : Το δώρο της θείας έμπνευσης, όπως μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να επηρεάσει και να γαλβανίσει τους άλλους σε δραστηριότητα, είναι σπάνιο, αλλά για σένα είναι φυσικό αποτέλεσμα της πνευματικής σου πόλωσης. Αυτό το γνωρίζεις και από την ιδιότητα αυτή θα έπρεπε να επωφεληθείς περισσότερο. Επιδίωξε, όπως σου είπα πρωτότερα, να είσαι· στόχευσε να είσαι αγωγός πνευματικής δύναμης· καλλιέργησε τη δύναμη της ταύτισης μ' εκείνους που ζητάς να εμπνεύσεις, γιατί αυτή οδηγεί σε άμεση μεταφορά ενέργειας· ανάπτυξε θεία αδιαφορία ως προς τη μορφή της υπηρεσίας σου και στοχάσου βαθιά τη σκέψη της “υπηρεσίας δι’ ακτινοβολίας”.

Αδελφότης : Πολύ στενά συνενωμένοι κάτω από ένα κοινό δεσμό – η Ενιαία υπόσταση της Ζωής - . Η ροπή του κόσμου προς εκείνα τα πράγματα από τα οποία επωφελούνται όλοι και όχι μόνο οι λόγιοι . Αδελφότης είναι ένα ιδεώδες που εκτείνεται σε όλο τον κόσμο .Αγάπη, κατανόηση, συνεργασία, υπηρεσία, αυτοθυσία, περιεκτικότητα, απαλλαγή από δογματισμούς, αναγνώριση της θειότητας, όλα αποτελούν μέρος των χαρακτηριστικών της αδελφότητας. Αυτά τα πράγματα έρχονται μόνο όταν το άτομο αποκεντρώνεται τελείως από την προσωπική ωφέλεια και εργάζεται για το καλό του Συνόλου

Αδελφότητα(2) : είναι μια κοινωνία ψυχών που ελαύνονται απ' την επιθυμία να υπηρετούν, ωθούνται από μια αυθόρμητη παρόρμηση ν' αγαπούν, φωτίζονται από ένα αγνό Φως και συγχωνεύονται και σμίγουν με αφοσίωση σε ομάδες υπηρετούντων

Διανοιών και ενεργοποιούνται από μία Ζωή. Τα Μέλη της είναι οργανωμένα για να προωθήσουν το Σχέδιο που συνειδητά εγγιζούν και με το οποίο συνεργάζονται εσκεμμένα.

Άδι: Το Πρώτο, το Πρωταρχικά το ατομικό πεδίο τού ηλιακού συστήματος, το ανώτερο από τα επτά πεδία.

«Αδιαλείπτως προσεύχεσθε»: ο Απόστολος Παύλος έλεγε να έχετε κατά νουν αυτή την συνεχή προσευχή και ευχή. Αυτό έλεγε και ο Γρηγόριος ο Θεολόγος, ότι «όσο απαραίτητον είναι να αναπνέει ο άνθρωπος, άλλο τόσο δια την ψυχή, απαραίτητον είναι να προσεύχεται». Κύριε Ιησού Χριστέ και στην εκπνοή Ελέησε με ή Ελέησον ημάς Όλους. Στην ακόμη πιο προχωρημένη χρήση, ο μοναχός στοχεύει να Σε κάθε στιγμή της ζωής μας, είτε περπατάμε, είτε είμεθα όρθιοι, είτε είμεθα στη εργασία μας. Οτιδήποτε και αν κάνομε, ακόμα και στο κρεβάτι. Παντού και πάντοτε, «Κύριε Ιησού Χριστέ, ελέησόν με». Λέγεται και ενώ περπατάμε· στην εισπνοή φτάσει σε μια νηπτική άσκηση της Καρδιακής Προσευχής στην καρδιά, ελεύθερος από λογισμούς. (Ιωάννης Χρυσόστομος και λοιποί Πατέρες.) Βλέπε: Νάμα –Τζάπα

Αιθερικό σώμα. (διπλούν αιθερικό): Το φυσικό σώμα ενός ανθρωπίνου όντος, σύμφωνα με την απόκρυφο διδασκαλία, αποτελείται από δύο μέρη, το παχύλο φυσικό και το αιθερικό σώμα. Το παχύλο φυσικό σώμα αποτελείται από ύλη των κατωτέρων τριών υποπεδίων τού φυσικού πεδίου. Το αιθερικό σώμα αποτελείται από τα τέσσερα ανώτερα ή αιθερικά υποπεδία του φυσικού πεδίου.

Αιθερικό και εσωτερικός προσανατολισμός: Τη στιγμή όμως που συμβαίνει ένας εσώτερος προσανατολισμός στον κόσμο των ανώτερων αξιών, τότε η αιθερική ή ζωτική δύναμη οδηγείται σε σύγκρουση με την κατώτατη όψη του ανθρώπου – το πυκνό φυσικό σώμα – και λαμβάνει χώρα η μάχη του κατώτερου ζεύγους των αντιθέτων. Έχει ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι στη διάρκεια αυτού του σταδίου η έμφαση δίνεται στις φυσικές πειθαρχίες, σε παράγοντες ελέγχου όπως η ολική εγκράτεια, η αγαμία και η χορτοφαγία και σε φυσικές υγιεινές και ασκήσεις. Μέσω αυτών μπορεί να εξουδετερωθεί ο έλεγχος της ζωής απ' τη μορφή, την κατώτατη έκφραση της τρίτης όψης της θειότητας και να απελευθερωθεί ο άνθρωπος για την αληθινή μάχη των ζευγών των αντιθέτων.

Αίθουσα της αγνοίας(αμάθειας) : Όπου η μορφή διευθύνει και η υλική πλευρά των πραγμάτων υπερέχει . Ο άνθρωπος είναι πολωμένος στην προσωπικότητα του.

Αίθουσα της Γνώσεως : Όπου το Εγώ ή ψυχή αγωνίζεται να κυριαρχήσει μέχρις ότου η ισορροπία πετυχαίνεται και ο άνθρωπος δεν ελέγχεται εντελώς ούτε από το ένα ούτε από το άλλο . Το σκοτάδι βαθμηδόν φωτίζεται από την χριστική αρχή μέσα μας.

Αίθουσα της Σοφίας : Όταν η ψυχή όλο και περισσότερο ελέγχει και κυριαρχεί στους τρεις κόσμους της προσωπικότητας και η θειότητα αναλαμβάνει την κυριαρχία. Ο άνθρωπος μεταβάλλεται σε ένα υπηρέτη της φυλής, γνωρίζοντας τι του είχε δώσει η άσκηση για απάθεια, διάκριση και απόσπαση και συγκεντρωμένος στο Πραγματικό μπορεί να δίνει τον εαυτό του στην υπηρεσία όλων εκείνων που παλεύουν στο σκοτάδι.

Αίρεση: σαν αίρεση χαρακτηρίζεται κάθε διαφορετική αντίληψη πάνω σε δογματικά θέματα της ορθόδοξης πίστης, κάθε διαφορετική ερμηνεία των δογμάτων της

θρησκείας. Οι διάφορες αιρέσεις, που υποστηρίχτηκαν έντονα από τους οπαδούς τους, προκάλεσαν μεγάλες ταραχές και αναστατώσεις στην εκκλησία και ιδιαίτερα στα Βυζαντινά χρόνια, που η θρησκεία ήταν κάτι τα αναπόσπαστο με τη ζωή των ανθρώπων και αναμειγνυόταν και με την πολιτική. (εγκυκλ. Χριστόπουλος)

Αίσθηση ευθύνης: Όμως με την πάροδο του χρόνου και καθώς η μια ενσάρκωση διαδέχεται την άλλη, το αποτέλεσμα της ενοικούσας ψυχικής ποιότητας εφελκεί βαθμιαία το ήθος και – μέσω του ήθους που είναι η άσκηση της διακριτικής αίσθησης η οποία αναπτύσσεται καθώς ο νους αποκτά αυξανόμενο έλεγχο – εφελκείται μια αφυπνιζόμενη και τελικά μια αφυπνισμένη συνείδηση. Αυτή εκδηλώνεται αρχικά σαν αίσθηση ευθύνης·

Αιτιατό σώμα: Το σώμα αυτό, από τής απόψεως τού φυσικού πεδίου, δεν είναι ούτε υποκειμενικό ούτε αντικειμενικό σώμα. Παρ' όλα αυτά είναι το κέντρο τής συνειδήσεως τού Εγώ και σχηματίστηκε με τη σύνδεση του βούδδι και τού μάνας. Είναι σχετικά, μόνιμο και διαρκεί σε όλο το διάστημα του κύκλου των ενσαρκώσεων· διαλύεται μόνο μετά την Τετάρτη μύηση, οπότε δεν υφίσταται πια ανάγκη άλλων γεννήσεων για το ανθρώπινο όν.

Αιώνιο Τώρα: ... σημασία των λέξεων Αιώνιο Τώρα και αυτές δεν είναι δυνατό να κατανοηθούν ωσότου αναπτυχθεί η ψυχική συνείδηση. Ο μέσος σπουδαστής ωφελείται ελάχιστα όταν λέμε ότι ο χρόνος είναι μια διαδοχή καταστάσεων συνείδησης και ότι το παρόν χάνεται στιγμιαία στο παρελθόν και συγχωνεύεται με το μέλλον καθώς βιώνεται. Μοιάζει σαν να μιλάμε μια μυστηριώδη γλώσσα όταν λέμε ότι έρχεται ο καιρός κατά τον οποίο η όραση χάνεται στη θέα, κατά τον οποίο το σύνολο των προσδοκιών της ζωής γίνεται αντιληπτό σε μια στιγμή επίτευξης και ότι αυτή διαρκεί για πάντα και όταν υποδεικνύουμε κάποια κατάσταση συνείδησης στην οποία δεν υπάρχει διαδοχή γεγονότων ούτε διαδοχή αντιλήψεων. Και όμως έτσι είναι και θα είναι. Όταν ο ζηλωτής φθάσει στο στόχο του, γνωρίζει την αληθινή σημασία της αθανασίας του και την αληθινή σημασία της απελευθέρωσής του. Ο χώρος και ο χρόνος καθίστανται γι' αυτόν όροι άνευ νοήματος. Διαπιστώνει ότι η μόνη αληθινή Πραγματικότητα είναι η μεγάλη κεντρική ζωική δύναμη η οποία παραμένει αμετάβλητη και αμετακίνητη στο κέντρο των μεταβαλλόμενων πρόσκαιρων, εφήμερων μορφών.

Αιώνιο Τώρα (2): ...και οι τρεις είναι όψεις του Ενός Θεού και οι τρεις είναι Πνεύμα και οι τρεις είναι Ψυχή και οι τρεις είναι Ακτίνες που εκπορεύονται από ένα κοσμικό κέντρο. Και οι τρεις είναι ουσία, αλλά στο παρελθόν ο ένας Κύριος ήταν ο πρεσβύτερος Υιός, στο παρόν ένας άλλος Κύριος προβάλλει στο προσκήνιο και στο μέλλον ένας άλλος ακόμη θα εμφανισθεί. Αλλά αυτό συμβαίνει έτσι μόνο στο Χρόνο. Απ' την σκοπιά του Αιώνιου Τώρα κανείς δεν είναι μεγαλύτερος ούτε μικρότερος απ' τον άλλον, γιατί ο έσχατος έσεται πρώτος και ο πρώτος έσχατος. Εκτός εκδήλωσης δεν υφίσταται χρόνος και εκτός αντικειμενικότητας δεν υφίστανται καταστάσεις συνείδησης.

Ακάσα: ο αιθέρας, ο χώρος, που διαποτίζει τα πάντα, το πρώτο από τα πέντε στοιχεία που εκπορεύονται κατά την εμφάνιση του σύμπαντος. Είναι η πιο λεπτοφυής μορφή της ύλης, μέσα στην οποία — στο τέλος κάθε κοσμικού κύκλου όλα τα στοιχεία διαλύονται.

Ακάσα(2) : το αστρικό φως , η παγκόσμια ψυχή, η μήτρα του σύμπαντος , το μαγικό μυστήριο από το όποιο γεννιούνται με χωρισμό ή διαφοροποίηση όλα όσα υπάρχουν.

Άλλες ονομασίες : αδιαφοροποίητη κοσμική ουσία , πρωτογενής αιθέρας, θάλασσα πυρός κ.λ. Βλέπε : θάλασσα πυρός.

Ακασικά αρχεία (και χορτοφαγία) : το φυτικό βασίλειο είναι ο διαβιβαστής και ο μετασχηματιστής του ζωτικού πρηνικού ρευστού στις άλλες μορφές ζωής στον πλανήτη μας. Αυτή είναι η θεία και μοναδική λειτουργία του. Το πρηνικό αυτό ρευστό υπό την μορφή του αστρικού φωτός είναι ο ανακλαστήρας της θείας ακάσα. Συνεπώς το δεύτερο πεδίο ανακλάται στο αστρικό πεδίο. Όσοι επιδιώκουν να αναγνώσουν τα ακασικά αρχεία, ή επιχειρούν να εργασθούν ατιμώρητα στο αστρικό πεδίο και εκεί να μελετήσουν ορθά την αντανάκλαση των γεγονότων στο αστρικό φως, πρέπει αναγκαστικά και ανεξαιρέτα να είναι αυστηροί χορτοφάγοι. Αυτή η αρχαία Ατλάντεια παράδοση βρίσκεται πίσω από την επιμονή του χορτοφάγου για την αναγκαιότητα της χορτοφαγικής διαίτας και δίνει δύναμη και αλήθεια σ' αυτή την παραίνεση., Η αποτυχία συμμόρφωσης με το σοφό αυτό κανόνα προκάλεσε τις παρερμηνείες των αστρικών και ακασικών αρχείων από πολλούς ψυχικούς της παρούσας εποχής και έδωσε αφορμή στην αχαλίνωτη και ανακριβή ανάγνωση περασμένων βίων. Μόνον όσοι υπήρξαν αυστηρά χορτοφάγοι επί δέκα χρόνια μπορούν έτσι να εργασθούν με ό,τι θα μπορούσε να αποκληθεί "αρχειακή όψη του αστρικού φωτός". Όταν προσθέσουν στα καθαρμένα αστρικά και φυσικά σώματά τους το φως της λογικής και τη φώτιση του εστιασμένου νου (που πολύ σπάνια συναντάται), τότε αποβαίνουν ακριβείς ερμηνευτές των αστρικών φαινομένων. Ο δεσμός τους με το φυτικό βασίλειο είναι τότε πολύ στενός και άρρηκτος και ο δεσμός αυτός ή συνδετική αλυσίδα θα τους οδηγήσει από τη θύρα στη σκηνή των ερευνών τους. Αλλά εκτός αν ο στόχος της χορτοφαγικής διαίτας είναι αυτό το πεδίο υπηρεσίας, τα επιχειρήματα για την εφαρμογή της και γι' αυτή τη μορφή διαίτας είναι συνήθως άσκοπα και χωρίς πραγματική σημασία. Από τη σκοπιά των αιώνιων αληθειών, ό,τι τρώει ή φορά ο άνθρωπος θεωρούνται με μια έννοια πολύ διαφορετική από εκείνη του μονόπλευρου φανατικού. Ας επαναλάβω πάλι ότι το όλο αυτό πρόβλημα της αφαίρεσης ζωής (είτε στο φυτικό είτε στο ζωικό βασίλειο) είναι πολύ μεγαλύτερο απ' ό,τι ξέρουμε και πρέπει να προσεγγίζεται από μια διαφορετική σκοπιά (όχι μόνο σε βαθμό αλλά και σε είδος) από την αφαίρεση ζωής στην ανθρώπινη οικογένεια.....σε επαφή με τον πάπυρο του αστρικού φωτός, ο οποίος είναι αντανάκλαση των ακασικών αρχείων. Αυτά τα τελευταία είναι ο αιώνιος πάπυρος πάνω στον οποίο είναι χαραγμένο το σχέδιο του κόσμου μας και απ' τον οποίο όσοι από μας διδάσκουμε, συγκεντρώνουμε τα στοιχεία μας και πολλές από τις πληροφορίες μας. Το αστρικό φως τις διαστρεβλώνει και τις υποβιβάζει.

άκσαρα: Αμετάβλητο· ονομασία του Μπράχμαν.

Ακτίνα : Ένα από τα μεγάλα ρεύματα δύναμης τού Λόγου.

Καθεμιά αποτελεί έκφραση μιας μεγάλης Κοσμικής Ύπαρξης.

Υπάρχουν Τρεις Ακτίνες Όψης:

- 1.Ακτίνα της Θέλησης ή της Δύναμης, η Θέληση να εγκαινιάζει(μύηση)
 - 2.Ακτίνα της Αγάπης-Σοφίας, η Θέληση να ενοποιεί (όραση)
 - 3.Ακτίνα της Δράσης ή τής Προσαρμογής, η Θέληση να εξελίσει (εκπαίδευση)
- και Τέσσερις Ακτίνες Ιδιότητας:
4. Ακτίνα της Αρμονίας, τού Κάλους, της Τέχνης ή τής Ενότητας, η Θέληση να εναρμονίζει (ενόραση)

5. Ακτίνα της Συγκεκριμένης Γνώσης ή της Επιστήμης, η Θέληση να δρα (απελευθέρωση)

6. Ακτίνα του Αφηρημένου Ιδεαλισμού ή της Αφοσίωσης, η Θέληση να προκαλεί (αιτιότητα- ιδεαλισμό)

7. Ακτίνα της Τελετουργικής Μαγείας ή του Νόμου, η Θέληση να εκφράζει (οργάνωση).

όλες οι ακτίνες είναι υποακτίνες της δεύτερης Ακτίνας της Αγάπης-Σοφίας

Ακτίνες : Μας λένε ότι υπάρχουν στον κόσμο επτά μεγάλες ακτίνες. Στο ηλιακό μας σύστημα μόνο μια από τις επτά αυτές μεγάλες ακτίνες βρίσκεται σε λειτουργία. Οι επτά υποδιαίρεσεις συνιστούν τις “επτά ακτίνες” οι οποίες, υπό το χειρισμό του ηλιακού μας Λόγου, σχηματίζουν τη βάση των ατέλειωτων παραλλαγών στο δικό Του σύστημα κόσμων. Οι επτά αυτές ακτίνες μπορούν να περιγραφούν σαν οι επτά αγωγοί διαμέσου των οποίων ρέει όλη η ύπαρξη του ηλιακού Του συστήματος, τα επτά εξέχοντα χαρακτηριστικά ή τροποποιήσεις της ζωής, γιατί οι ακτίνες αυτές δεν εφαρμόζονται μόνο στην περίπτωση της ανθρωπότητας, αλλά και στα επτά βασίλεια. *Καθεμιά από τις ακτίνες είναι δέκτης και θεματοφύλακας ενεργειών που προέρχονται από:*

α. Τα επτά ηλιακά συστήματα.

β. Τους δώδεκα αστερισμούς.

Κάθε ακτίνα διοχετεύει αυτές τις ενέργειες μέσω του σώματος εκδήλωσής της (έναν πλανήτη) και έτσι τις μεταδίδει στην πλανητική μορφή και σ’ όλες τις μορφές πάνω και μέσα της. Οι διαφοροποιημένες αυτές μορφές εμψυχώνονται συνεπώς από ενέργεια που έρχεται απ’ την κοσμική Ζωή, απ’ την ηλιακή Θεότητα και από την πλανητική Ζωή και επομένως χρωματίζονται από ποιότητες απ’ τα επτά ηλιακά συστήματα και τους δώδεκα αστερισμούς. Αυτό το σμίξιμο των ενεργειών, επενεργώντας στην ουσία, δημιουργεί τις μορφές και κάθε υποκειμενική μορφή δημιουργεί με την σειρά της την εξωτερική εμφάνιση.

γ. Αυτό που καθορίζει τη φαινομενική εμφάνιση σε χρόνο και χώρο είναι η ποιότητα μιας ακτινικής Ζωής.

Εκτός ότι θεωρούμε τις ακτίνες σαν αγωγούς δια των οποίων ρέει όλη η ύπαρξη, πρέπει να τις αναγνωρίζουμε σαν επιδράσεις που επενεργούν κατά σειρά στον κόσμο. Κάθε ακτίνα έχει την περίοδο της πιο μεγάλης επίδρασής της

ΑΚΤΙΝΑ I – Η ενέργεια της Θέλησης ή Δύναμης. Αυτή η ακτίνα σχετίζεται κατεξοχήν μ’ εκείνη την όψη της θέλησης που κατακτά το θάνατο. Είναι ωστόσο η Ακτίνα του Καταστροφέα. Σε σχέση μ’ αυτό θα ήθελα να σας υπενθυμίσω ότι η ανθρώπινη στάση πως ο θάνατος είναι ο καταστροφέας, παρουσιάζει μια περιορισμένη και εσφαλμένη άποψη. Η πρώτη ακτίνα καταστρέφει το θάνατο επειδή στην πραγματικότητα δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα: η όλη έννοια είναι τμήμα της Μεγάλης Πλάνης: είναι ένας περιορισμός της ανθρώπινης συνείδησης και συνδέεται βασικά με τον εγκέφαλο και όχι με την καρδιά, όσο περίεργο και αν σας φαίνεται. Με μια πολύ αληθινή έννοια είναι “ένα πλάσμα της φαντασίας”. Συλλογισθείτε σ’ αυτό. Η ακύρωση του θανάτου και της καταστροφής της μορφής είναι μια εκδήλωση της Ακτίνας I, γιατί επιφέρει στην πραγματικότητα το θάνατο της άρνησης και την εγκαίνιαση της αληθινής δραστηριότητας. Είναι η ενέργεια που μπορεί να ονομασθεί “θείο κίνητρο”: είναι η ζωή στο σπέρμα, που καταστρέφει επιτυχώς όλες τις μορφές προκειμένου να προκύψει η αντιληπτή αυτή καρποφορία. Αυτό είναι το κλειδί της Ακτίνας I. Είναι η Θέληση που μυεί.

Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη αντίληψή της είναι η μύηση.

ΑΚΤΙΝΑ ΙΙ – Η ενέργεια της Αγάπης-Σοφίας. Η βασική αυτή ενέργεια είναι η θέληση για ενοποίηση, για σύνθεση, για δημιουργία συνοχής και αμοιβαίας έλξης και για εδραίωση σχέσεων, αλλά – να θυμάστε – σχέσεων που είναι τελείως πέραν της συνείδησης της σχέσης ή της αντίληψης της ενότητας. Είναι το γεγονός της ενοποίησης όπως φαίνεται από την αρχή και όπως υπήρχε πάντα και για πάντα στο Νου του Θεού του Οποίου η θέληση αγκαλιάζει το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον και του Οποίου ο νους δε σκέπτεται με όρους εξέλιξης ή διαδικασίας. Η διαδικασία είναι έμφυτη στο σπέρμα· η εξελικτική παρόρμηση είναι η αναπόφευκτη συνοδεία της ζωής σε εκδήλωση. Είναι η Θέληση για ενοποίηση. Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη έκφρασή της είναι το μυστικιστικό όραμα.

ΑΚΤΙΝΑ ΙΙΙ – Η ενέργεια της Ενεργού Νοημοσύνης. Είναι η θέληση του ρυθμισμένου σκοπού. Οι παράγοντες που λειτουργούν με το μέσον της είναι η ισχυρή προώθηση του αναγνωρισμένου σχεδίου μ' ένα στόχο νοημόνως αντιληπτό και μ' ένα ενεργό κίνητρο που προωθεί νοημόνως τη διαδικασία με την ισχύ της δικής της ορμής. Θα σας υπενθύμιζα πάλι ότι δεν ασχολούμαι με την ανθρώπινη συνείδηση, αλλά με το σύνολο εκείνου του εγχειρήματος που καθιστά την ύλη υποχείριο και προσαρμόσιμη στη βασική ιδέα στο νου του Θεού. Κανένα ανθρώπινο ον δεν είναι προς το παρόν σε θέση να συλλάβει αυτή την ιδέα. Κανείς δε γνωρίζει ποια είναι η θέληση του Θεού ή ποια είναι η φύση του νοήμονος σκοπού Του. Είναι η Θέληση για εξέλιξη.

Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη έκφρασή της είναι η εκπαίδευση, ή η προοδευτική ανάπτυξη δια της εμπειρίας.

ΑΚΤΙΝΑ ΙV – Η ενέργεια της Αρμονίας μέσω Διαμάχης. Είναι θεμελιωδώς η θέληση για καταστροφή του περιορισμού. Δεν είναι το ίδιο πράγμα με τη θέληση για καταστροφή της άρνησης, όπως στην περίπτωση της Ακτίνας Ι, αλλά είναι μια συνδυαστική όψη της. Δεν αναφέρομαι στην όψη συνείδηση που αναγνωρίζει και επωφελείται από έναν τέτοιο αγώνα. Αναφέρομαι στην ενέργεια, έμφυτη σε όλες τις μορφές και ιδιαιτέρως ισχυρή στην ανθρωπότητα (επειδή ο άνθρωπος είναι αυτοσυνείδητος), η οποία δημιουργεί αναπόφευκτα και αναγκαστικά τον αγώνα ανάμεσα στη ζωή και σ' εκείνο που επιλέχθηκε σαν περιορισμός· αυτός τελικά συντρίβει ή θρυμματίζει αυτό τον περιορισμό τη στιγμή που προσεγγίζεται το σημείο της πραγματικής αρμονίας ή ενοποίησης. Εσωτερικά θα μπορούσε να ειπωθεί ότι τη στιγμή που η μορφή (περιορισμός) και η ζωή ισορροπούν αμοιβαία, εμφανίζεται αμέσως μια ρωγμή και μέσα απ' αυτή ρέει μια νέα εκροή θέλησης. Ο Χριστός έπρεπε να πεθάνει επειδή πέτυχε την αρμονία με τη θέληση του Θεού και τότε “το καταπέτασμα του Ναού εσχίσθη εις δύο άνωθεν έως κάτω”. Η σημασία της νέας αυτής εισροής Θέλησης θα εμφανισθεί τώρα· η σκηνή ετοιμάζεται πάλι για μια νέα και ανανεωμένη δραστηριότητα της ζώσας αρχής. Όσον αφορά την ανθρωπότητα “τα σπέρματα του θανάτου” αναδύονται με το μέσον αυτής της Ακτίνας και ο Φοβερός Θεριστής, ο Θάνατος, δεν είναι παρά μια όψη αυτής της θέλησης που ρυθμίζεται απ' την τέταρτη ακτίνα και προβάλλει απ' το τέταρτο πεδίο. Ο θάνατος είναι μια πράξη της ενόρασης που διαβιβάζεται από την ψυχή στην προσωπικότητα και τότε λειτουργεί σε ομοφωνία με τη θεία θέληση απ' την ατομική θέληση. Είναι η Θέληση για εναρμόνιση.

Σήμερα η ανώτατη έκφρασή της, όσον αφορά την ανθρωπότητα, είναι η ενόραση καθώς πραγματώνεται δια της ομαδικής δραστηριότητας. Ο θάνατος αποδεσμεύει πάντα το άτομο στην ομάδα.

ΑΚΤΙΝΑ V – Η ενέργεια της Συγκεκριμένης Επιστήμης ή Γνώσης. Για να κατανοήσουμε αυτή την έκφραση της θείας θέλησης, ο σπουδαστής πρέπει να έχει κατά νου τον απόκρυφο αφορισμό ότι “η ύλη είναι πνεύμα στο κατώτατο του σημείο εκδήλωσης και το πνεύμα είναι ύλη στο ανώτατο της”. Βασικά είναι η θέληση που παράγει σύμπληξη και όμως την ίδια στιγμή αποτελεί το σημείο όπου πνεύμα και ύλη ισορροπούν και εξισώνονται. Αυτός είναι ο λόγος που η ανθρώπινη τελειοποίηση προωθείται συνειδητά στο νοητικό πεδίο, το πέμπτο πεδίο· επιτελείται με την πέμπτη ακτίνα και σ’ αυτό το πεδίο συμβαίνει η απελευθέρωση τη στιγμή της πέμπτης μύησης. Είναι η θέληση που είναι έμφυτη στην ουσία και η οποία ενεργοποιεί όλα τα άτομα απ’ τα οποία έγιναν όλες οι μορφές. Σχετίζεται στενά με το πρώτο ηλιακό σύστημα ακόμη και όταν απελευθερώνει τα μέλη της ανθρώπινης οικογένειας που θα αποτελέσουν τον πυρήνα γύρω από τον οποίο θα κατασκευασθεί το τρίτο ηλιακό σύστημα. Η ενέργεια αυτής της ακτίνας είναι η νοημοσύνη· είναι το σπέρμα της συνείδησης, αλλά όχι της συνείδησης όπως την εννοούμε· είναι η έμφυτη ζωή της ύλης και η θέληση για νοήμονα εργασία· είναι εκείνο το ζωντανό κάτι για το οποίο δεν έχουμε όνομα και ήταν προϊόν του πρώτου ηλιακού συστήματος. Είναι ένα απ’ τα κύρια εφόδια τους Θεού, του Πατρός, καθώς και της ανθρώπινης Ενάδας. Είναι η Θέληση για Δράση.

Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη έκφρασή της είναι η απελευθέρωση – δια του θανάτου ή της μύησης.

ΑΚΤΙΝΑ VI – Η ενέργεια της Αφοσίωσης ή του Ιδεαλισμού. Είναι η θέληση που ενσωματώνει την ιδέα του Θεού. Παρέχει την κινητήρια δύναμη πίσω απ’ την πραγμάτωση οτιδήποτε μπορεί να είναι ο σκοπός της δημιουργίας. Ποιος είναι αυτός ο σκοπός δεν έχουμε προς το παρόν την αμυδρότερη ιδέα. Όσον αφορά τα ανθρώπινα όντα, ένα ιδανικό σχετίζεται με την όψη συνείδηση. Μια ιδέα σχετίζεται με την όψη θέληση. Αυτή η ακτίνα ενσωματώνει μια δεσπόζουσα δυναμικότητα. Εκφράζει την επιθυμία του Θεού και είναι η βασική ενέργεια που εκπορεύεται από το κοσμικό αστρικό πεδίο. Καλύπτει το μυστήριο που βρίσκεται στη σχέση θέλησης και επιθυμίας. Η επιθυμία σχετίζεται με τη συνείδηση. Η θέληση όχι. Όμως δεν ασχολούμαστε με τη συνείδηση, αλλά με την απρόσωπη εκείνη δύναμη που προωθεί διαμέσου των επτά πεδίων του ηλιακού μας συστήματος και καθιστά την ιδέα του Θεού ένα ολοκληρωμένο γεγονός στο Αιώνιο Τώρα. Σημαίνει άραγε κάτι αυτή η δήλωση για σας; Υποθέτω ότι σημαίνει ελάχιστα· είναι μια βασική δήλωση του απόκρυφου γεγονότος σχετικά με την ενέργεια καθώς εκφράζεται δια της ανθρωπότητας μ’ έναν τρόπο που είναι μοναδικός και ιδιαίζων. Θα σας υπενθύμιζα εδώ μια δήλωση στη Μυστική Δοξασία ότι “μια Ιδέα είναι ένα ασώματο Ον που δεν έχει ύπαρξη από μόνο του, αλλά δίνει σχήμα και μορφή στην ασχημάτιστη ύλη και γίνεται η αιτία της εκδήλωσης”. Η δήλωση αυτή σας οδηγεί κατευθείαν πίσω στο Θεό Πατέρα, την Ενάδα, τον Έναν. Σχετίζεται συνεπώς με τη Θέληση και όχι με τη συνείδηση. Η συνείδηση είναι καθαυτή η αναγνώριση ενός προοδευτικού σχεδίου. Η Θέληση είναι η αιτία, η ενεργοποιός Αρχή, Ζωή, Ύπαρξη. Είναι η Θέληση για Αιτιότητα. Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη έκφρασή της είναι ο ιδεαλισμός, το κίνητρο και η αιτία της ανθρώπινης δραστηριότητας.

ΑΚΤΙΝΑ VII – Είναι η ενέργεια της Τελετουργικής Τάξης. Είναι μια έκφραση της θέλησης που οδηγεί σε εξωτερική εκδήλωση· είναι εκείνη που ενσωματώνει τόσο την

περιφέρεια όσο και το σημείο στο κέντρο. Είναι η θέληση για “τελετουργική σύνθεση”, αν μπορώ να τη διατυπώσω έτσι. Είναι η Αναγκαιότητα που είναι ο κύριος ρυθμιστικός παράγοντας της θείας φύσης – η αναγκαιότητα να εκφρασθεί· η αναγκαιότητα να εκδηλωθεί μ’ έναν τακτικό ρυθμικό τρόπο· η αναγκαιότητα να περιβάλλει “αυτό που είναι πάνω και αυτό που είναι κάτω” και με το μέσον αυτής της δραστηριότητας να δημιουργήσει ομορφιά, τάξη, τέλεια σύνολα και ορθές σχέσεις. Είναι η ελαύνουσα ενέργεια που εκπορεύει το Ον καθώς εμφανίζεται και παίρνει μορφή και ζει. Είναι η Θέληση για Έκφραση.

Σήμερα, όσον αφορά την ανθρωπότητα, η ανώτατη έκφρασή της είναι η οργάνωση.

Ακτίνες και οι Πέντε Μυήσεις που Αντιμετωπίζει η Ανθρωπότητα

Μύηση Ι. Η Γέννηση. Ακτίνα VII

Μύηση II. Η Βάπτιση. Ακτίνα VI

Μύηση III. Η Μεταμόρφωση. Ακτίνα V

Μύηση IV. Η Απάρνηση. Ακτίνα IV

Ακτίνες, οι Ακτίνες, ομάδες : μπορούν να συσχετισθούν μεταξύ τους ως εξής: Ακτίνες 1. 3. 7..... είναι οι μεγάλες ακτίνες που συνδέονται με τη μορφή, την εξελικτική διαδικασία, τη νοήμονα λειτουργία του συστήματος και τους νόμους που ελέγχουν τη ζωή σ’ όλες τις μορφές και σ’ όλα τα βασίλεια της φύσης.

Ακτίνες 2. 4. 6..... είναι οι ακτίνες που συνδέονται με την εσώτερη ζωή η οποία διευρύνεται μέσω αυτών των μορφών – των ακτίνων του κινήτρου, της έφεσης και της θυσίας. Είναι κατεξοχήν ακτίνες ποιότητας.

Ακτίνες 1. 3. 7..... ασχολούνται με συγκεκριμένα πράγματα και με τη λειτουργία της ύλης και της μορφής απ’ το κατώτατο πεδίο μέχρι το ανώτατο.

Ακτίνες 2. 4. 6..... ασχολούνται με αφηρημένα πράγματα, με την πνευματική έκφραση με το μέσον της μορφής.

Ακτίνα 5..... σχηματίζει το συνεκτικό δεσμό της νοημοσύνης.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΚΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΤΟΥΣ:

Η Πρώτη Ακτίνα της Θέλησης ή Δύναμης

Ειδικές Αρετές:

Δύναμη, θάρρος, σταθερότητα, ειλικρίνεια που προκύπτει από απόλυτη αφοβία, ηγετική δύναμη, ικανότητα σύλληψης μεγάλων θεμάτων με ευρύτητα νου και χειρισμός ανθρώπων και μέτρων.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Υπερηφάνεια, φιλοδοξία, πεισματικότητα, σκληρότητα, αλαζονεία, επιθυμία ελέγχου των άλλων, ισχυρογνωμοσύνη, οργή.

Αρετές προς απόκτηση:

Τρυφερότητα, ταπεινότητα, συμπάθεια, ανεκτικότητα, υπομονή.

Η Δεύτερη Ακτίνα της Αγάπης-Σοφίας

Ειδικές Αρετές:

Γαλήνη, δύναμη, υπομονή και καρτερικότητα, αγάπη για την αλήθεια, εντιμότητα, ενόραση, διαυγής νοημοσύνη και ήρεμος χαρακτήρας.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Υπεραπορρόφηση στη μελέτη, ψυχρότητα, αδιαφορία για τους άλλους, περιφρόνηση των διανοητικών περιορισμών των άλλων.

Αρετές προς απόκτηση:

Αγάπη, συμπόνια, ανιδιοτέλεια, ενεργητικότητα.

Η Τρίτη Ακτίνα του Ανώτερου Νου

Ειδικές Αρετές:

Πλατιές απόψεις σ' όλα τα αφηρημένα θέματα, ειλικρίνεια σκοπού, διαυγής διάνοηση, ικανότητα συγκέντρωσης σε φιλοσοφικές μελέτες, υπομονή, επιφυλακτικότητα, απουσία της τάσης ν' ανησυχεί ο ίδιος ή τους άλλους για ασήμαντα πράγματα.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Διανοητική υπερηφάνεια, ψυχρότητα, απομόνωση, ανακρίβεια στις λεπτομέρειες, αφηρημάδα, πείσμα, ιδιοτέλεια, υπερβολική κριτική των άλλων.

Αρετές προς απόκτηση:

Συμπάθεια, ανεκτικότητα, αφοσίωση, ακρίβεια, ενεργητικότητα και κοινός νους.

Η Τέταρτη Ακτίνα της Αρμονίας Μέσω Διαμάχης

Ειδικές Αρετές:

Έντονη στοργή, συμπάθεια, φυσικό θάρρος, γενναιοδωρία, αφοσίωση, ταχύτητα διάνοιας και αντίληψης.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Εγωκεντρικότητα, ανησυχία, ανακρίβεια, έλλειψη ηθικού θάρρους, έντονα πάθη, ραθυμία, ασυδοσία.

Αρετές προς απόκτηση:

Γαλήνη, εμπιστοσύνη, αυτοέλεγχος, αγνότητα, ανιδιοτέλεια, ακρίβεια, νοητική και ηθική ισορροπία.

Η Πέμπτη Ακτίνα του Κατώτερου Νου

Ειδικές Αρετές:

Αυστηρά ακριβείς δηλώσεις, δικαιοσύνη (χωρίς οίκτο), εμμονή, κοινός νους, ευθύτητα, ανεξαρτησία, αγχίνια.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Σκληρή κριτική, στενότητα, αλαζονεία, θυμός που δε συγχωρεί, έλλειψη συμπάθειας και σεβασμού, προκατάληψη.

Αρετές προς απόκτηση:

Σεβασμός, αφοσίωση, συμπάθεια, αγάπη, ευρύτητα νου.

Η Έκτη Ακτίνα της Αφοσίωσης

Ειδικές Αρετές:

Αφοσίωση, προσήλωση του νου, αγάπη, τρυφερότητα, ενόραση, νομιμοφροσύνη, σεβασμός.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Ιδιοτελής και ζηλότυπη αγάπη, υπερβολική εξάρτηση από άλλους, μεροληψία, αυταπάτη, μισαλλοδοξία, δεισιδαιμονία, προκατάληψη, εσπευσμένα συμπεράσματα, βίαση οργή.

Αρετές προς απόκτηση:

Δύναμη, αυτοθυσία, αγνότητα, αλήθεια, ανεκτικότητα, ηρεμία, ισορροπία και κοινός νους.

Η Έβδομη Ακτίνα της Τελετουργικής Τάξης ή Μαγείας

Ειδικές Αρετές:

Δύναμη, εμμονή, θάρρος, ευγένεια, άκρα προσοχή στις λεπτομέρειες, αυτοπεποίθηση.

Ελαττώματα της Ακτίνας:

Τυπικότητα, φανατισμός, υπερηφάνεια, στενότητα, επιπόλαιες κρίσεις, κατάχρηση ισχυρογνωμοσύνης.

Αρετές προς απόκτηση:

Αντίληψη της ενότητας, ευρύτητα νου, ανεκτικότητα, ταπεινότητα, λεπτότητα και αγάπη.

Ακτίνα φωτοδότης: ...σχεδόν όλοι σας βρίσκεσθε εγωικά στη δεύτερη ακτίνα... Ο λόγος γι' αυτή την εκλογή ψυχών δεύτερης ακτίνας για να εργασθούν σ' αυτό τον

όμιλο είναι επειδή η ακτίνα αυτή είναι κατεξοχήν η ακτίνα της διδασκαλίας και ονομάζεται μερικές φορές ακτίνα της “φωτοδότρας επιρροής” ή “ακτίνα του φωτοδότη”.

Το χρέος όλων των αληθινών εκπαιδευτών είναι να φέρουν φως στις διάνοιες εκείνων που εκπαιδεύουν, έτσι ώστε να βαδίσουν με μεγαλύτερη σιγουριά το δρόμο που οδηγεί στο στόχο κάθε ιδιαίτερης ενσάρκωσης. Είναι λοιπόν φανερό ότι η κύρια επίδραση που δεσπόζει στον όμιλο είναι εκείνη της δεύτερης ακτίνας. Το ενδιαφέρον που πρέπει ωστόσο να σημειώσουμε είναι ότι πρακτικά σ’ όλες τις περιπτώσεις η ψυχική ακτίνα έχει την κυρίαρχη αυτή επίδραση. Δεν υπάρχουν προσωπικότητες δεύτερης ακτίνας σ’ αυτό τον όμιλο.

Ακτίνα 2^η : Όσοι είναι στη δεύτερη ακτίνα ανήκουν σε δύο ομάδες, μιλώντας γενικά· υπάρχουν βέβαια αναρίθμητες εξαιρέσεις. Ψυχές στην όψη σοφία της δεύτερης ακτίνας πηγαίνουν στη Σαμπάλλα και συνδέονται στον ένα ή τον άλλο βαθμό με το Μεγάλο Συμβούλιο. Τέτοιος ήταν ο Βούδδας. Όσοι είναι στην όψη αγάπη της δεύτερης ακτίνας διανύουν τη μια ή την άλλη από τις διάφορες ατραπούς, κυρίως εκείνη των Παγκόσμιων Σωτήρων· αποβαίνουν θείοι Ψυχολόγοι και Παγκόσμιοι Διδάσκαλοι. Ο Χριστός συνεδύασε στον Εαυτό του και τα τρία αυτά μεγάλα χαρακτηριστικά. Όσοι είναι στο δεύτερο αυτό όμιλο ψυχών πάνω στη δεύτερη ακτίνα χωρίζονται πάλι σε δύο ομάδες: Ακολουθούν το δρόμο της εξειδικευμένης λεπτομέρειας και της κατανοούσας περιεκτικότητας και είναι εξέχοντες αποκρυφιστές· ο άλλος όμιλος διακρίνεται από αγνή αγάπη. Για την ομάδα που βρίσκει το δρόμο της στη Σαμπάλλα θα διαπιστωθεί ότι όλες τις σχέσεις τις διέπει μια αναπτυγμένη απλότητα. Η απλότητα και η ενότητα σχετίζονται·

Ακτίνα 2^η και Θεραπεία : Άσχετα με την ακτίνα στην οποία μπορεί να βρίσκεται ο θεραπευτής, πρέπει πάντοτε να εργάζεται μέσω της δεύτερης υποακτίνας αυτής της ακτίνας – της ακτίνας της αγάπης-σοφίας σε κάθε ακτίνα. Μέσω αυτής συνδέεται ή σχετίζεται με τις ακτίνες που διέπουν την ψυχή και την προσωπικότητα. Η δεύτερη ακτίνα έχει την ικανότητα της παμπεριεκτικότητας.

Ακτίνες φορέων:

1. Το νοητικό σώμα διέπεται από τις Ακτίνες 1, 4, 5.
2. Το αστρικό σώμα διέπεται από τις Ακτίνες 2, 6.
3. Το φυσικό σώμα διέπεται από τις Ακτίνες 3, 7.

Ακτίνα Ηλιακού Συστήματος: Πρέπει να θυμάστε ότι η δεσπόζουσα ακτίνα, η εξέχουσα επίδραση στο ηλιακό μας σύστημα είναι η μεγάλη κοσμική δεύτερη Ακτίνα της Αγάπης-Σοφίας, μια διπλή ακτίνα – δηλαδή μια ακτίνα που συνδυάζει δύο μεγάλες κοσμικές αρχές και ενέργειες. Είναι η ακτίνα που διέπει την “προσωπικότητα” του ηλιακού μας Λόγου, αν μπορεί να χρησιμοποιηθεί τέτοια έκφραση και (επειδή είναι διπλή) φανερώνει τόσο την ακτίνα της προσωπικότητας όσο και της ψυχής Του, οι οποίες είναι τώρα μέσα Του τόσο ισορροπημένες και συγχωνευμένες ώστε από τη σκοπιά της ανθρωπότητας αποτελούν τη μείζονα ακτίνα, τη μία ακτίνα. Η μείζον αυτή ακτίνα καθορίζει τόσο την ποιότητά Του όσο και το σκοπό Του.

Κάθε μονάδα ζωής και κάθε μορφή σε εκδήλωση διέπονται απ’ τη δεύτερη αυτή ακτίνα. Μιλώντας βασικά, η ενέργεια της αγάπης που εκφράζεται με σοφία, είναι η γραμμή της ελάχιστης αντίστασης για τις εκδηλωμένες ζωές του ηλιακού μας συστήματος. Η ακτίνα αυτή εξειδικεύει τη ζωή όλων των πλανητών και η ελκτική μαγνητική αγάπη του Θεού διαχύνεται στο δημιουργημένο σύμπαν Του· αναδύεται

στη συνείδηση και προσδιορίζει τον αντικειμενικό σκοπό όλων των εξελισσόμενων μορφών. Κάθε ανθρώπινο ον σαν σύνολο ζει συνεπώς σ' ένα σύμπαν και σ' έναν πλανήτη που είναι σταθερά το αντικείμενο της αγάπης και της επιθυμίας του Θεού και που σταθερά (σαν αποτέλεσμα αυτής της αγάπης) έλκεται και ελκύει. Δε λαμβάνουμε αρκετά υπόψη αυτό το γεγονός. Οι δάσκαλοι, οι γονείς και οι εκπαιδευτές θα κάνουν καλά ν' αναγνωρίσουν την ισχύ της ακτινικής αυτής δύναμης και να έχουν εμπιστοσύνη ότι ο Νόμος θα κάνει όλα τα πράγματα ορθά.

Ακτίνες, ειδική βαρύτητα: Η αλήθεια αυτή μπορεί να εφαρμοσθεί επίσης στην ανάπτυξη του ατόμου και θα διέπει και θα καθορίζει την εξελικτική του ανάπτυξη είτε από τη σκοπιά του σκοπού είτε από τη σκοπιά της ποιότητας. Οι ζώες που είναι αφιερωμένες στην ανέλιξη του σκοπού θα έχουν διαφορετική χροιά και φύση από τις ζώες που είναι αφιερωμένες στην ανάπτυξη του χαρακτήρα και της ποιότητας. Αυτό είναι ένα ψυχολογικό σημείο με πραγματική βαρύτητα.... Οι ακτίνες όψης επιφέρουν πρώτιστα την ανέλιξη του Σχεδίου. Οι ακτίνες ιδιότητας επιφέρουν την ανέλιξη των ποιοτήτων της Θεότητας. Αυτό αληθεύει για τον ηλιακό Λόγο και για ένα ανθρώπινο ον, για την πλανητική Θεότητα και για την ανθρωπότητα σαν σύνολο.

Ακτίνες και Ατραπός: Θα είχε ενδιαφέρον αν σημειώναμε εδώ ότι η έκτη ακτίνα διέπει την Ατραπό της Δοκιμασίας και τρέφει τα πυρά του ιδεαλισμού στο ζηλωτή. Η δεύτερη ακτίνα διέπει την Ατραπό της Μαθητείας και μετουσιώνει τη γνώση σε σοφία, τρέφοντας παρόμοια την Χριστική ζωή σε κάθε μαθητή.

Η πρώτη ακτίνα διέπει την Ατραπό της Μύησης, προκαλώντας απόσπαση από τη μορφή, καταστροφή όλων όσων εμποδίζουν και υποδαύλιση της δυναμικής εκείνης θέλησης στο μυημένο, η οποία του επιτρέπει να κάνει τα αναγκαία βήματα προς το Μυσταγωγό.

Ακτίνες τέταρτου Βασιλείου (ανθρώπινου) : Η ακτίνα που διέπει το σύνολο του ανθρώπινου βασιλείου είναι η τέταρτη Ακτίνα της Αρμονίας μέσω Διαμάχης. Θα μπορούσε να δηλωθεί συμβολικά ότι η εγωική ακτίνα της Ζωής που εμψυχώνει την ανθρώπινη οικογένεια είναι η τέταρτη ακτίνα και ότι η ακτίνα της προσωπικότητας είναι η πέμπτη ακτίνα της γνώσης μέσω διάκρισης – η Ακτίνα, όπως λέγεται, της Συγκεκριμένης Γνώσης ή Επιστήμης

Ακτίνες, σε σχέση με τα κέντρα στο μέσο ζηλωτή: μπορεί να ταξινομηθεί ως εξής:

1. Κεφαλικό κέντρο.... Ακτίνα Θέλησης ή Δύναμης.
..... Πρώτη Ακτίνα.
2. Κέντρο άζνα..... Ακτίνα Συγκεκριμένης Γνώσης.
..... Πέμπτη Ακτίνα.
- 3.Κέντρο του λαιμού... Ακτίνα Ενεργού Νοημοσύνης.
..... Τρίτη Ακτίνα.
- 4.Καρδιακό κέντρο.... Ακτίνα Αγάπης-Σοφίας.
..... Δεύτερη Ακτίνα.
- 5.Ηλιακό πλέγμα..... Ακτίνα Αφοσίωσης. Έκτη Ακτίνα.
- 6.Ιερό κέντρο..... Ακτίνα Τελετουργικής Μαγείας.
..... Έβδομη Ακτίνα.
- 7.Βάση σπονδυλικής στήλης Ακτίνα Αρμονίας.
..... Τέταρτη Ακτίνα.

Ακτίνες, έκφραση τους: Η ακτίνα της Προσωπικότητας βρίσκει το κύριο πεδίο

δραστηριότητας και έκφρασής της στο φυσικό σώμα. Καθορίζει τη ζωή, τη ροπή και το σκοπό του, την εμφάνιση και την ενασχόλησή του. Είναι επιλεκτική της ποιότητας, όταν επηρεάζεται από την εγωική ακτίνα.

Η *Εγωική ακτίνα* έχει άμεση και ειδική δράση στο αστρικό σώμα. Έτσι το πεδίο μάχης της ζωής είναι πάντα στο πεδίο της πλάνης· καθώς η ψυχή επιδιώκει να διαλύσει την αρχαία γοητεία, ο ζηλωτής καθίσταται ικανός να βαδίζει στο φως.

Η *Εναδική ακτίνα* επηρεάζει το νοητικό σώμα όταν επιτευχθεί ολοκλήρωση της προσωπικότητας. Συντείνει ώστε η νοητική φύση να επιτύχει τη διαυγή εκείνη όραση που φτάνει στο επιστέγασμά της στην τέταρτη μύηση και αποδεσμεύει τον άνθρωπο από τους περιορισμούς της μορφής. Υπάρχει μια αναλογία αυτής της τριπλότητας και μια ενδιαφέρουσα συμβολική σχέση με τους τρεις Μυσταγωγούς:

Ακτίνες, τρεις βασικές προτάσεις : Αυτό που καθορίζει τη φαινομενική εμφάνιση είναι η ποιότητα σε χρόνο και χώρο και αυτή είναι η τρίτη πρόταση της οποίας οι δύο προηγούμενες είναι:

α. Κάθε ακτινική Ζωή αποτελεί έκφραση μιας ηλιακής Ζωής και συνεπώς κάθε πλανήτης συνδέεται με κάθε άλλο πλανήτη, εμψυχώνεται από ενέργεια απ' το ένα ή το άλλο από τα επτά ηλιακά συστήματα και νητοποιείται από ένα τριπλό ρεύμα δύναμης.

β. Καθεμιά από τις ακτίνες είναι δέκτης και θεματοφύλακας διαφόρων ενεργειών που προέρχονται από ποικίλες πηγές.

γ. Αυτό που καθορίζει τη φαινομενική εμφάνιση σε χρόνο και χώρο είναι η ποιότητα μιας ακτινικής Ζωής.

Η πρώτη πρόταση σχετίζεται με το εγώ ή ηλιακό άγγελο και την αντίληψή του.

Η δεύτερη πρόταση σχετίζεται με τη νοητική σύλληψη του “εμπνευσμένου” ανθρώπου – εμπνευσμένου εκ των άνω από τον ηλιακό του άγγελο.

Η τρίτη πρόταση που δηλώνει ότι η ποιότητα καθορίζει την εμφάνιση, προορίζεται να ελέγξει ή να διευθύνει την αισθαντική ή επιθυμητική ζωή της προσωπικότητας, γιατί ανάλογα με την ποιότητα των επιθυμιών της θα είναι και η βαθμιαία αναδυόμενη εμφάνιση.

Αισθήσεις και ακτίνες : Οι επτά αισθήσεις είναι κατά έναν ιδιάζοντα τρόπο οι αντιστοιχίες στο φυσικό πεδίο των επτά ακτίνων και συνδέονται στενά και διέπονται απ' όλες. Η ακόλουθη κατάταξη είναι υποδηλωτική. Είναι το μόνο που αποσκοπεί:

- 1..... Ακοή..... 7η Ακτίνα..... Μαγεία Η Λέξη Δύναμης.
- 2..... Αφή..... 1η Ακτίνα..... Καταστροφέας Ο Δάκτυλος του Θεού.
- 3..... Όραση..... 3η Ακτίνα..... Οραματισμός Ο Οφθαλμός του Θεού.
- 4..... Γεύση..... 6η Ακτίνα..... Ιδεαλισμός Η Επιθυμία των Εθνών.
- 5..... Οσμή..... 4η Ακτίνα..... Τέχνη Το Κάλλος της Αποκάλυψης.
- 6..... Διανόηση..... 5η Ακτίνα..... Νους Η Γνώση του Θεού.
- 7..... Ενόραση..... 2η Ακτίνα..... Αγάπη-Σοφία Η Κατανόηση του Θεού.

Ακτίνα 7^η : Η πνευματοποίηση των μορφών μπορεί να θεωρηθεί σαν το κύριο έργο της έβδομης ακτίνας

Ακτίνες και Βασίλεια : Συνεπώς έχουμε:

Ανθρωπότητα..... 4ο Βασίλειο..... 5η

Ακτίνα Συγκεκριμένη Γνώση.

Ζωικό..... 3ο Βασίλειο..... 6η

Ακτίνα Αφοσίωση προς τα πάνω ή μπροστά.

Φυτικό.....	2ο Βασίλειο.....	4η
Ακτίνα Αρμονία και Κάλλος.		
Ορυκτό	1ο Βασίλειο.....	7η
Ακτίνα Οργάνωση και Τελετουργία		

Αλλαγές και κρίση : Οι Διδάσκαλοι εκπαιδεύθηκαν στην τέχνη της αναγνώρισης που είναι η αποκορύφωση της άσκησης στην παρατήρηση· είναι πάντοτε έτοιμοι να κάνουν τις αναγκαίες αλλαγές στις τεχνικές ή το πρόγραμμα κάθε φορά που η ανθρώπινη φύση ξεπερνά τις παλιές παρουσιάσεις των πάντοτε αναγκαίων αληθειών. Τους υποδεικνύεται η ανάγκη από τους μαθητές Τους και τότε εισάγουν τις απαιτούμενες αλλαγές. Όταν αυτές συμβαίνουν σε περιόδους κρίσης και είναι μακροπρόθεσμες σε αποτέλεσμα και θα καθορίσουν τις συνθήκες για αρκετές χιλιάδες χρόνια που θα έλθουν, τότε ολόκληρη η Ιεραρχία συνέρχεται σε κονκλάβιο. Με βάση το φως αυτού του υπαινιγμού μπορείτε από μόνοι σας να συμπεράνετε πολλά.

Αλίκη Α. Μπέιλυ (1880-1949) :

Από την παραδοσιακή Βρετανική ανατροφή της, η ζωή της Αλίκης Μπέιλυ την οδήγησε σε πολλές κατευθύνσεις, αλλά πάντοτε σε μια κατεύθυνση: προς την στιγμή όπου μέσω δραστικών προσωπικών εμπειριών πολλών ειδών απόκτησε μια σύνθεση άποψης και κατανόησης και μια απόλυτη πεποίθηση ότι μια θεία ζωή διαπερνά και ζωογονεί τη μια ανθρωπότητα και ότι το Σχέδιο για την ανθρωπότητα χρειάζεται τη συνεργασία και την υπηρεσία εκπαιδευμένων και αφοσιωμένων ανθρώπων νοήμονα πληροφορημένων πάνω στις παγκόσμιες υποθέσεις, σε συνεργασία με εκείνους που αποτελούν την πνευματική Ιεραρχία, την εσωτερική κυβέρνηση του πλανήτη. Το έργο της ζωής της έγινε αναπόσπαστο μέρος αυτής της σύνθεσης και πραγμάτωσης. Χωρίς καθόλου να χάσει κάποια από τις ανθρώπινες τις ποιότητες και εμπλοκή, η ψυχή της ανέλαβε την υποχρέωση προς το Διδάσκαλό της, και η προσωπικότητά της παρείχε πλήρη συνεργασία στο πεδίο της αποδεχόμενης υπηρεσίας της. Βασικά το έργο της αναπτύχθηκε διπλά - η υπηρεσία μαθητεία της που συμπεριλάμβανε την εγκαθίδρυση μιας εσωτερικής σχολής και την αρχικά απρόθυμη συμφωνία της να εργασθεί με τον Θιβετανό, Ντζβαλ Κουλ, στη συγγραφή μιας σειράς βιβλίων που παρουσιάζουν την επόμενη φάση στη συνέχιση της διδασκαλίας της Προαιώνιας Σοφίας για το παρόν και άμεσο μέλλον. Προς το τέλος της ζωής της, η Αλίκη Μπέιλυ κάπως απρόθυμα συμφώνησε να γράψει την αυτοβιογραφία της. Αυτό που τελικά την έκανε να γράψει για τη ζωή της ήταν ένα γράμμα που πήρε το 1941 από ένα φίλο που, όπως λέει η ίδια, από τη Σκωτία, ο οποίος ένιωθε βαθιά ότι "θα πρόσφερα μια πραγματική υπηρεσία αν μπορούσα να δείξω στους ανθρώπους πώς έγινα αυτό που είμαι απ' αυτό που ήμουν. Θα ήταν χρήσιμο να ξέρουν πώς ένας φανατικός, ορθόδοξος Χριστιανός εργάτης μπορούσε να γίνει πασιγνώστος δάσκαλος του αποκρυφισμού."

Άλμπερτ Αϊνστάιν: Ένα από τα μεγαλύτερα πνεύματα του αιώνα μας, ο κορυφαίος Γερμανοεβραίος φυσικός, μαθηματικός και φιλόσοφος Άλμπερτ Αϊνστάιν, γεννήθηκε στην πόλη Ουλμ της Γερμανίας και πέθανε στο Πρίνστον των Ηνωμένων Πολιτειών. Έγινε διδάκτορας του πανεπιστήμιου της Ζυρίχης και άρχισε να εκδίδει μια σειρά από επιστημονικές ανακοινώσεις, που έμελλαν να φέρουν αναστάτωση στις φυσικές επιστήμες και να κάνουν το όνομα του Άλμπερτ Αϊνστάιν παγκόσμια γνωστό. Πέντε ανακοινώσεις του Αϊνστάιν δημοσιεύθηκαν στα 1905 και πρώτη απ' αυτές ήταν η "Ειδική Θεωρία της Σχετικότητας". Σ' αυτήν ο Αϊνστάιν πραγματεύεται τη σχετικότητα της κίνησης, του χρόνου και του Διαστήματος που δεν είναι απόλυτα, εφόσον

μετρούνται με τη σχετική άποψη του παρατηρητή. Η δεύτερη ανακοίνωσή του ήταν η "Ποσοτική Θεωρία της Εκπομπής και της Απορρόφησης του φωτός", που έδωσε σάρκα και οστά στην αντίληψη των καταστάσεων ενέργειας και μία από τις μεταγενέστερες εξελίξεις της ήταν η ατομική βόμβα. Η τρίτη ανακοίνωση, που είδε το φως της δημοσιότητας, είχε τον τίτλο "Θεωρία Κίνησης του Μπράουν" και έδινε ένα μαθηματικό τύπο που απ' αυτόν μπορούσε να βρεθεί η απόσταση και η ταχύτητα των μικροσκοπικών μορίων τα οποία αιωρούνται σ' ένα υγρό. Την κίνηση αυτή την είχε παρατηρήσει πρώτος ο Άγγλος βοτανολόγος Ρόμπερτ Μπράουν στα 1827.

Η τέταρτη ανακοίνωσή του, "Αδράνεια της ενέργειας", αποτέλεσε τη βάση για τις μεταγενέστερες θεωρίες του Αϊνστάιν για τη σχετικότητα. Στην ανακοίνωσή του αυτή ο μεγάλος φυσικός ανέπτυξε το αξίωμα, ότι η ύλη και η ενέργεια έχουν πολλά κοινά χαρακτηριστικά και μπορεί η ύλη να μετατραπεί σε ενέργεια και η ενέργεια σε ύλη σύμφωνα με τον τύπο $E = mc^2$, όπου E είναι η ενέργεια, m είναι η μάζα ενός σώματος και c είναι η ταχύτητα του φωτός. Η πέμπτη ανακοίνωσή του είχε τον τίτλο "Ηλεκτροδυναμική των κινησίων σωμάτων, που χαρακτηρίστηκε από τον Πλάνκ, το διάσημο Γερμανό φυσικό, σαν μια εξαιρετικής σημασίας εργασία. (εγκυκλ Χριστόπουλος)

Αλκυόνη : είναι μια από τις εφτά Πλειάδες και αποκαλείται το "αστέρι του άτομου" και μερικές φορές το αστέρι της διάνοιας". Ήταν δυναμικά ενεργό κατά τη διάρκεια του προηγούμενου ηλιακού συστήματος όταν το τρίτο πρόσωπο της Τριαδικότητας ήταν ιδιαίτερα παντοδύναμο και δραστικό όπως ακριβώς σήμερα ο Κοσμικός Χριστός, το δεύτερο πρόσωπο της Τριάδος είναι ιδιαίτερα ενεργό σε αυτό το σύστημα. Οι ενέργειες που έρχονται από την Αλκυόνη διαποτίζουν την ουσία του συστήματος με την ποιότητα του νου. Αποκαλείται και μητέρα των εφτά όψεων της ζωής της μορφής και τις συζύγους των Ρίσι της Μεγάλου Άρκτου (ΕΑ).

Αλλαγή τροχού : όταν όλες οι πηγές της φύσης της μορφής εξαντληθούν (που έχουν παρατεθεί μέσα από την επιθυμία) και η χριστική ζωή είναι υπερβολικά ισχυρή και έτοιμη να αποκαλύψει τον εαυτό της μέσα από τον θάνατο της μητέρας, τη μορφή, τότε και ποτέ μέχρι τότε, αναστέλλεται η πρόοδος του τροχού και συμβαίνει μια επανάσταση με την όψη της ζωής να αντιστρέφεται πάνω στον τροχό(στο ζώδιο του ταύρου) (ΕΑ).

Αλλαγές στη ζωή του Δεσμευμένου μαθητού: ...να σου τονίσω εδώ ότι οι αλλαγές στη ζωή του δεσμευμένου μαθητή μπορεί να οφείλονται σε δύο κύριες αιτίες: στην εκπλήρωση του κάρμα, κάτι που είναι αναπόφευκτο αλλά προσφέρει ευκαιρία, ή μπορεί να οφείλονται σε ελεύθερη επιλογή και ελεύθερη απόφαση, κάτι που συνεπάγεται άμεση εγκαινιάζουσα δραστηριότητα από μέρους του μαθητή· οι αποφάσεις αυτές μπορούν να πραγματοποιηθούν ή ν' αποφευχθούν ανάλογα με το σχεδιασμό του.

Αληθινός εξυπηρετητής, χαρακτηριστικά:

1. αβλάβεια, μια ενεργός αποχή από τις πράξεις και την ομιλία εκείνη που θα μπορούσε να βλάψει ή να προκαλέσει οποιασδήποτε παρανόηση. Με καμία λέξη εισήγηση, υπαινιγμό ή εκφρασμένη δυσαρέσκεια δεν πρόκειται να βλάψει τον όμιλο του και τον συνάνθρωπο του

2. προθυμία του ανθρώπου να αφήνει τους άλλους να υπηρετούν όπως αυτοί νομίζουν καλύτερα. Βοηθώντας α) να στέκουν σε πνευματικό είναι -ψυχή- όπως και ο ίδιος β) να εκφράσει την υπηρεσία του όπως το ίδιο επιθυμεί να την εκφράσει και όχι όπως ο παρακολουθών νομίζει ότι πρέπει.

3. χαρά, αυτή παίρνει την θέση της επίκρισης (αυτής της φοβερής αιτίας δυστυχίας) και είναι η σιωπή που ηχεί.

Άλτα Μάγιορ : το κέντρο το οποίο σχηματίζεται στο σημείο όπου ο αγωγός της σπονδυλικής στήλης εφάπτεται του κρανίου και βρίσκεται συνεπώς στο χαμηλότερο τμήμα του πίσω μέρους της κεφαλής . Απαρτίζεται από την κατώτατη βαθμίδα αιθερικής ύλης, την υλη του τετάρτου αιθέρα , ενώ τα αιθερικά κέντρα των μαθητών απαρτίζονται από την υλη των ανώτερων αιθέρων .

Αλχημεία: Η αλχημεία ήταν τέχνη του μεσαίωνα, που προσπαθούσε να βρει φάρμακο για όλες τις αρρώστιες και τη "φιλοσοφική λίθο" που θα μετέτρεπε όλα τα μέταλλα σε χρυσό και όλες τις πέτρες σε πολύτιμους λίθους. Η αλχημεία δεν ήταν πραγματική επιστήμη, όπως η σημερινή χημεία. Δεν εξηγούσε το γιατί και το πώς των φαινομένων και των αντιδράσεων. .(εγκυκλολεξικό Χριστόπουλος)

Αλυσίδα ή Άλυσσος : οι 7 περιστροφές ή 49 περίοδοι σφαίρας. Όταν η περίοδος αλυσίδας συμπληρωθεί , οι Σφαίρες που την αποτελούσαν διαλύονται και η υλη τους επανασυντίθεται για να φτιάξει 7 νέες σφαίρες. Αυτό επαναλαμβάνεται 7 φορές. Μια αλυσίδα μπορεί να θεωρηθεί ο φορέας του Πλανητικού Λόγου (Εγωικός ή αιτιώδες σωμα) ή ακριβέστερα θα ήταν Λόγος Της Πλανητικής αλυσίδας γιατί αυτή η οντότητα είναι υπεύθυνη για μια ολόκληρη σειρά των 7 αλυσίδων σε ένα σχήμα εξέλιξης Βλέπε: περιστροφή(Αρθουρ Παουελ)

Αμαρτία: σύμφωνα με το νόημά της σημαίνει “ο ένας που είναι”, η ανταρσία της μονάδας εναντίον της ολότητας, η ατομικότητα εναντίον της ομάδας, η ιδιοτέλεια αντί του παγκόσμιου συμφέροντος

αμπγκιάσα-γιόγκα: Η γιόγκα της αδιάκοπης άσκησης, του αδιάκοπου πνευματικού αγώνα που χαρίζει τη Γιόγκα.

Άναντα: Ευδαιμονία, μακαριότητα.

Ανάχατα: Το τέταρτο από τα επτά συνειδησιακά ‘Κέντρα’ στη Σουσούμνα. Βλέπε: Κουνταλίνα.

Ανάχατα Σάμπντα: (Στην κυριολεξία: ο άηχος ήχος) Ηχος που μπορεί να ακουστεί σε ‘διαλογισμό’ κατά μια ορισμένη φάση της πνευματικής ανάπτυξης. Εναλλακτική ονομασία του ΟΜ.

Αναγκαία ρευστότητα:μπορεί να διαφωτισθείτε αν συσχετίσετε την τριπλή αυτή δήλωση με τα τρία ηλιακά συστήματα και τις τρεις όψεις της θειότητας. Επομένως το κακό ή το λάθος υπάρχει μόνο όταν διατηρείται η έμφαση στην εσφαλμένη όψη απ’ τη σκοπιά της επιτευχθείσας ανέλιξης, ή όταν αυτό που χρησιμοποιήθηκε και αναπτύχθηκε μέχρι το αναγκαίο σημείο, διατηρεί επί μακρόν τη ζωή ή την συνείδηση. Απ’ όπου και η ευεργετική φύση του θανάτου, αδελφοί μου.

Αναπνοή: Όταν κάνεις την αργή αναπνοή, προσπάθησε να κάθεται ευθυτενής χωρίς ένταση και φρόντισε ώστε ποτέ, ενόσω εισπνέεις, να μη φουσκώνεις το υπογάστριο, αλλά να το κρατάς τραβηγμένο προς τη σπονδυλική στήλη κάτω απ’ το διάφραγμα. Η βαθιά αναπνοή είναι σημείο ειδικής έντασης(Μορνα)

Αναπνοή(2): Η βαθιά αναπνοή είναι σημείο ειδικής έντασης. Έτσι ένας κλονισμός δεν πρέπει να θεωρηθεί μόνο σαν αποτέλεσμα κακοτυχίας και πόνου. Έχετε ακούσει πολλές φορές για στιγμές έκστασης πριν από μια επιληπτική κρίση ή άλλα ασθένεια. Πρόκειται για μεταφορά της συνειδητότητας σε πύρινη εκδήλωση. Γι αυτό ορισμένοι μοναχοί και σανού δεν θα αντάλασσαν αυτό το πύρινο συναίσθημα με κανένα θησαυρό.

Αναπνοή και διάλειμμα: Σε όλες τις αναπνευστικές ασκήσεις υπάρχουν, όπως γνωρίζεις, οι διαδικασίες της εισπνοής και της εκπνοής, με δύο σημεία ενδιάμεσα μεταξύ των δύο – εκείνα των διαλειμμάτων. Οι αρχάριοι στο μηχανισμό της ορθής αναπνοής φαίνεται να απορροφούνται αναπόφευκτα στις ενεχόμενες διαδικασίες, στην ποσότητα του αέρα που πρέπει να εισπνέεται ή να εκπνέεται και στα επακόλουθα φυσιολογικά αποτελέσματα και την αιθερική τους αντιστοιχία. Οι γνώστες και οι μαθητές δίνουν πολύ μικρή προσοχή στη διπλή αυτή δραστηριότητα. Απασχολούνται με ότι συμβαίνει στη συνείδησή τους κατά τη διάρκεια των διαλειμμάτων μεταξύ των σταθερών εισπνοών και εκπνοών. Αυτές οι φάσεις της καταγραφόμενης συνείδησης είναι στην πραγματικότητα σημεία απόσπασης. Σημειώνουν τους κύκλους έντασης και πρέπει να μελετηθούν προσεκτικά και να χρησιμοποιηθούν από σένα.

1. Εισπνοή Εστίαση Επικέντρωση της ζωής.
2. Διάλειμμα Σημείο Έντασης Εγκαινίαση αιτίων.
3. Εκπνοή Κρίση Παραγωγή αποτελεσμάτων.
4. Διάλειμμα Αναγνώριση Προοίμιο για επανεστίαση.

Αναχαιτίση του κακού και εκλεκτοί: Το ερώτημα που ανακύπτει εδώ είναι αν ο κύκλος επιδέχεται παρέμβαση και αν πρέπει αναγκαστικά να διατρέξει την καθορισμένη πορεία του. Θα σας υπενθύμιζα ότι ο νόμος των κύκλων είναι ο νόμος που κυβερνά την εμφάνιση και την εξαφάνιση μεγάλων και δραστικών ενεργειών που εισέρχονται και εξέρχονται από την εκδήλωση, εκπληρώνοντας τους σκοπούς της Θεότητας κι όμως περιορίζονται κι εμποδίζονται απ' την ποιότητα των μορφών πάνω στις οποίες κάνουν την κρούση τους. Αν είναι δυνατή και συμβεί κάποια παρέμβαση, θα είναι μια “παρέμβαση στο χρόνο”..... Η πραγματική έννοια είναι ότι “εξαιτίας των εκλεκτών ή εκείνων που γνωρίζουν και αναλαμβάνουν ορθή δράση, μπορεί να αναχαιτισθεί η πρόοδος του κακού”. Αυτό είναι ενθαρρυντικό.

Αναιμίας αιτία: Οι αναιμίες που τόσο επικρατούν σήμερα, οφείλονται επίσης σε υπερβολική ενέργεια.

Ανάσταση : Η ανάσταση διδάσκει ουσιαστικά την “ανύψωση” της ύλης στον ουρανό· δε διδάσκει την αιώνια διατήρηση του φυσικού σώματος του ανθρώπου, όπως υποθέτουν σήμερα πολλοί Φονταμενταλιστές, προσδοκώντας την επανεμφάνιση του απορριφθέντος φυσικού σώματος·

....ο μεγάλος στόχος κάθε θρησκευτικής διδασκαλίας θα είναι η ανάσταση του πνεύματος στον άνθρωπο και τελικά σ' όλες τις μορφές ζωής από το πιο χαμηλό σημείο εξέλιξης μέχρι την ύψιστη εναδική εμπειρία.

....η ατραπός ή η Οδός της Ανάστασης είναι η “Ακτινοβόλος Οδός” στην οποία έχουμε δώσει το φορτικό όνομα της Ανταγκάρανα· η Οδός αυτή οδηγεί κατευθείαν και αμέσως απ' το ένα μεγάλο πλανητικό κέντρο στο άλλο – από την Ανθρωπότητα στην Ιεραρχία και από την Ιεραρχία στη Σαμπάλλα. Αυτή είναι η Οδός της Ανάστασης.

Ανεμοστρόβιλος Ψυχής: ο αχανής αριθμός των ενεργειών και δυνάμεων που συνιστούν την ύπαρξη του ανθρώπου και σχηματίζουν το περιβάλλον του, σχετίζονται μεταξύ τους. Κάθε ανθρώπινο ον είναι στην πραγματικότητα σαν μια μικρογραφία δίνης (στρόβιλος) στο μεγάλο εκείνο ωκεανό της Ύπαρξης στον οποίο ζει και κινείται – ακατάπαυστα σε κίνηση ως τη στιγμή που η ψυχή “πνεύσει επί των υδάτων” (ή δυνάμεων) και ο Άγγελος της Παρουσίας κατέλθει στη δίνη. Τότε όλα ηρεμούν. Τα ύδατα που αναταράσσονται απ’ το ρυθμό της ζωής και αργότερα αναταράσσονται βίαια απ’ την κάθοδο του Αγγέλου, ανταποκρίνονται στη θεραπευτική δύναμη του Αγγέλου και μεταβάλλονται “σε ήρεμη λίμνη στην οποία οι μικροί μπορούν να εισέλθουν και να βρουν τη θεραπεία που χρειάζονται

Ανέμελη διάθεση: Πότε θα μάθουν οι μαθητές ότι η στάση που συνεπάγεται μια ορισμένη “δε με νοιάζει” αντίδραση και μια μορφή αδιαφορίας είναι ένας απ’ τους ταχύτερους τρόπους αποδέσμευσης του Εαυτού από τις προσωπικές απαιτήσεις; Δεν είναι η “δε με νοιάζει” διάθεση που θα επηρεάζει τη στάση του μαθητή προς τους άλλους ανθρώπους. Είναι η στάση της ολοκληρωμένης σκεπτόμενης προσωπικότητας του μαθητή προς το αστρικό ή συναισθηματικό σώμα. Τον οδηγεί να πάρει τη θέση ότι κανένα πράγμα που προκαλεί οποιαδήποτε αντίδραση πόνου ή στενοχώριας στο συναισθηματικό σώμα δεν έχει την παραμικρή σημασία. Οι αντιδράσεις αυτές απλά αναγνωρίζονται, βιώνονται, γίνονται ανεκτές και δεν τους επιτρέπεται να δημιουργήσουν κανέναν περιορισμό.

Ανθρώπινη Ελευθερία: Είναι νόμος ότι η ανθρώπινη ελευθερία δεν πρέπει να παραβιασθεί. Η παρουσίαση του Σχεδίου και η εκτέλεσή του είναι σε τελευταία ανάλυση αποκλειστικά ανθρώπινη υπόθεση, εφόσον φτάσει το στάδιο της καταστάλαξης. Εξαρτάται από την ανταποκριτικότητα των ανθρώπινων εγκεφάλων και από την αναγνώρισή τους της ανάγκης και των πηγών της. Αυτό το σημείο πρέπει να θυμάστε.

Ανθρωπότητα: είναι πλέον ο παγκόσμιος μαθητής. Γιατί συμβαίνει αυτό; Κυρίως για δύο λόγους:

1. Οι άνθρωποι γοργά αφυπνίζονται νοητικά. Όλος ο κόσμος σκέφτεται κυρίως πάνω σε γραμμές πολιτικής και σε γραμμές σύγχρονων ιδεολογιών. Ακόμη και λαοί που για πολύ καιρό ήταν σε νάρκη, συνταράσσονται τώρα από νοητικές διαδικασίες. Αυτή η μετατόπιση της ανθρώπινης συνείδησης συνεπάγεται μια γοργή εστίαση της ανθρώπινης πρόθεσης στα νοητικά επίπεδα. Η νοητική αυτή πόλωση είναι ουσιώδης στη μαθητεία. Προς το παρόν είναι μια γενική τάση, αλλά έγινε μεγάλη πρόοδος σαν αποτέλεσμα της έντασης του πολέμου.

2. Οι άνθρωποι αναπτύσσουν γοργά μια κατανοούσα καλή θέληση. Ο κόσμος είναι γεμάτος από κινήματα για την ανακούφιση και την καλύτερευση της ανθρώπινης δυστυχίας κι αυτό από μέρους μικρών και μεγάλων κοινοτήτων καθώς και σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο. Κάτι τέτοιο μαρτυρά ο Ερυθρός Σταυρός, η UNRRA και πολλές ανάλογες και καλοπροαίρετες οργανώσεις των ανθρώπων παντού. Αυτό δε δείχνει μόνο νοητική πόλωση, αλλά και ανταποκριτικότητα στη φύση της αγάπης του Θεού

Ανθρωπότητα και 1^η μύηση: Στο Λέοντα ο άνθρωπος υφίσταται τα προπαρασκευαστικά στάδια της πρώτης αυτής μύησης. Βρίσκει τον εαυτό του και αποβαίνει αυτοσυνειδητός· κατόπιν φτάνει στο στάδιο της νοήμονος μαθητείας· διατυπώνει ένα συνειδητό εσώτερο πρόγραμμα ή σκοπό υπό τη σταθερή πίεση της ζωής του ενοικούντος Χριστού· αρχίζει να εξαντλεί και να αρνείται τις απαιτήσεις και επιθυμίες της κατώτερης φύσης. Αυτός ο κύκλος εμπειρίας ακολουθείται από μια επώδυνη ζωή

συνειδητού αναπροσανατολισμού – ένας κύκλος όπου επιτυγχάνει ισορροπία και αρχίζει να “στέκει σε πνευματική Ύπαρξη” σαν αποτέλεσμα της συνεχούς δοκιμασίας και εξέτασης. Τελικά στέκει έτοιμος για την βάσανο και τη χορήγηση του πυρός, που προηγείται της πρώτης μύησης.

Ανθρωπότητα και κακό: Η ανθρωπότητα – επισωρευτικά και για εκατομμύρια χρόνια – αποδέσμευσε το κακό στον κόσμο. Σκέψεις μίσους, πράξεις σκληρότητας, ψευδή λόγια, σαδιστικές ενέργειες, ιδιοτελείς προθέσεις και το πιο αχρείο είδος φιλόδοξης φιλαυτίας δημιούργησαν το μονοπάτι προς τη “θύρα όπου ανοικεί το κακό”. Το κακό είναι στην πραγματικότητα δύο ειδών: Υπάρχει εκείνη η έμφυτη τάση για τη φιλαυτία και το χωρισμό που είναι ενδόμυχος στην ουσία του πλανήτη μας· απ’ αυτή έγιναν όλες οι μορφές και ο πλανητικός μας Λόγος την κληρονόμησε από το υπόλειμμα που έμεινε από ένα προηγούμενο ηλιακό σύστημα. Αυτό είναι κάτι αναπόφευκτο και κάτι που προσφέρει στο ανθρώπινο γένος μια αναγκαία ευκαιρία και κάτι που οι άνθρωποι είναι καλά εξοπλισμένοι να χειρισθούν και να ελέγξουν. Υπάρχει εκείνο μέσα τους το οποίο μπορεί να τη μετουσιώσει και να την αλλάξει κι αυτό είναι που βασικά συνιστά την Επιστήμη της Απολύτρωσης.

Αλλά η ανθρωπότητα δε διάλεξε ν’ αγωνισθεί γι’ αυτή την απολυτρωτική δραστηριότητα και για χιλιάδες χρόνια κυριαρχήθηκε απ’ ό,τι είναι υλικό· κατασκεύασε έτσι τον “πλατύ και εύκολο δρόμο” που οδηγεί στον τόπο όπου ανοικεί ένα άλλο είδος κακού – ένα κακό που δεν είναι γηγενές στον πλανήτη μας, ένα κακό που ουδέποτε προοριζόταν ν’ απασχολήσει τους ανθρώπους.

.....Να θυμάστε ότι το κακό στο οποίο αναφέρομαι εδώ δεν είναι κατ’ ανάγκη τα κακοήθη και ποταπά πράγματα για τα οποία μιλούν οι άνθρωποι με κομμένη ανάσα. Αυτά είναι γενικώς θεραπεύσιμα και οι διαδικασίες της ενσάρκωσης τελικά τα εξαγνίζουν. Η αληθινή φύση του κοσμικού κακού βρίσκει την κύρια της έκφραση στην εσφαλμένη σκέψη, στις ψεύτικες αξίες και στο υπέρτατο κακό της υλιστικής φιλαυτίας και στην αίσθηση της απομονωμένης χωριστικότητας. Αυτά (για να μιλήσουμε πάλι με σύμβολα) είναι τα βάρη που κρατούν ανοιχτή τη θύρα του κακού και καταστάλαξαν στον κόσμο τη φρίκη του πολέμου και των καταστροφών που τον συνοδεύουν.

Ανθρωπότητα, τρίτη μύηση: Όλα αυτά πάλι οφείλονται στην επίδραση της πέμπτης ακτινικής ενέργειας. Αυτή θα αρχίσει να μετασχηματίζει την ανθρώπινη ζωή και τις ανθρώπινες επιθυμίες καθώς και τις ανθρώπινες υποθέσεις και στάσεις και θα οδηγήσει τελικά (στα μέσα της έκτης φυλετικής ρίζας) στη μεγάλη Μύηση της Μεταμόρφωσης στην οποία θα αποκαλυφθεί η πραγματικότητα που βρίσκεται πίσω απ’ όλα τα ανθρώπινα φαινόμενα.

Ανθρωπότητα καισημερινή αναταραχή : Όταν – όπως συμβαίνει σήμερα – η ίδια η Ανθρωπότητα βρίσκεται στη διαδικασία να καταστεί δημιουργική με ανώτερη έννοια κι όταν αυτή συγχρονίζεται με μια μείζονα δημιουργική πλανητική δραστηριότητα, τότε προκύπτει ένας κύκλος πολύ μεγάλης αναταραχής, ο οποίος επηρεάζει αναγκαστικά κάθε άτομο μέσα στη “φυλή των ανθρώπων”. Απ’ όπου και η σεξουαλική διαταραχή που παρατηρείται παντού, με την ακολασία παρούσα σε κάθε χώρα και την καταφανή συντριβή της γαμήλιας σχέσης. Αυτό υποδεικνύει τελικά την ανάδυση μιας δημιουργικότητας τέτοιων θαυμαστών διαστάσεων, ώστε ο κόσμος θα μείνει κατάπληκτος· τίποτε παρόμοιο δεν παρατηρήθηκε πριν.

Ανθρωπότητα, Διαίρεση και ενοποίηση: Μια διαίρεση της όλης ανθρώπινης οικογένειας, συνειδητά ή ασυνειδητά, σε δύο βασικές ομάδες: πρώτο, σε όσους εκπροσωπούν την παλιά τάξη πραγμάτων, που είναι αντιδραστικοί και χωριστικοί. Αντιπροσωπεύουν το χωριστικό εθνικισμό, τα σύνορα, την σκλαβιά και τη δουλοπρεπή υπακοή· εκφράζουν θρησκευτική μισαλλοδοξία και εξάρτηση από την αυθεντία. Είναι εναντίον κάθε σύγχρονης καινοτομίας και προόδου. Δεύτερο, σε όσους οραματίζονται έναν ενοποιημένο κόσμο όπου η αγάπη του Θεού σημαίνει αγάπη του πλησίον και όπου τα ελατήρια που υπόκεινται κάθε θρησκευτικής, πολιτικής και εκπαιδευτικής δραστηριότητας, χαρακτηρίζονται από μια παγκόσμια συνείδηση και από την ευημερία ολόκληρου του σώματος και όχι του μέρους. Η ενοποίηση που ποθούν οι προοδευτικοί άνθρωποι, δε συνεπάγεται την παραμέληση κανενός μέρους, αλλά συνεπάγεται τη φροντίδα και τη γαλούχηση του κάθε μέρους έτσι ώστε να μπορέσει να συμβάλει στην ευημερία ολόκληρου του οργανισμού. Συνεπάγεται, λόγου χάρη, την ορθή διακυβέρνηση και την κατάλληλη ανάπτυξη κάθε εθνικής μονάδας έτσι ώστε να μπορεί να εκτελεί επαρκώς τα διεθνή καθήκοντά της και έτσι να αποτελεί μέρος μιας παγκόσμιας αδελφότητας εθνών. Η έννοια αυτή δε συνεπάγεται την δημιουργία ενός παγκόσμιου κράτους, αλλά συνεπάγεται την ανάπτυξη μιας οικουμενικής δημόσιας συνείδησης που αντιλαμβάνεται την ενότητα του συνόλου κι έτσι προκαλεί την απόφαση ότι ο ένας πρέπει να είναι για όλους κι όλοι για τον έναν, όπως ειπώθηκε. Μόνο μ' αυτό τον τρόπο μπορεί να επέλθει μια διεθνής σύνθεση που θα χαρακτηρίζεται από πολιτική κι εθνική ανιδιοτέλεια. Η οικουμενική αυτή κατάσταση του νου δε θα συνεπάγεται αναπόφευκτα την ίδρυση μιας παγκόσμιας ή οικουμενικής θρησκείας. Απαιτεί απλά την αναγνώριση ότι όλες οι διατυπώσεις της αλήθειας και της πίστης είναι μόνο μερικές σε χρόνο και χώρο και ταιριάζουν προσωρινά με τις ιδιοσυγκρασίες και τις συνθήκες της εποχής και της φυλής

Ανθρωπότητα και όραμα: Η φυλή σαν σύνολο στέκει τώρα στην καθαυτή είσοδο της Ατραπού της Μαθητείας. Το βλέμμα της φυλής είναι προς τα εμπρός στο όραμα, είτε είναι το όραμα της ψυχής, το όραμα ενός καλύτερου τρόπου ζωής, μιας βελτιωμένης οικονομικής κατάστασης ή καλύτερων διαφυλετικών σχέσεων. Ότι το όραμα αυτό συχνά διαστρέφεται, ότι προσανατολίζεται υλικά ή ότι παρατηρείται μόνο μερικά, δυστυχώς αληθεύει· αλλά στη μια ή την άλλη μορφή υπάρχει σήμερα μια αξιόλογη σύλληψη απ' τις μάζες του “νέου κι επιθυμητού” – πράγμα που ως τώρα ήταν άγνωστο. Στο παρελθόν μόνο οι διανοούμενοι ή οι εκλεκτοί είχαν το προνόμιο του οράματος. Σήμερα το έχει η μάζα των ανθρώπων. Συνεπώς η ανθρωπότητα σαν σύνολο είναι έτοιμη για μια διαδικασία γενικής ευθυγράμμισης και αυτός είναι ο πνευματικός λόγος που βρίσκεται πίσω από τον παγκόσμιο πόλεμο. Το “κοφτερό ψαλίδι της θλίψης πρέπει να διαχωρίσει το πραγματικό απ' το απατηλό· το μαστίγιο του πόνου πρέπει να ξυπνήσει την κοιμισμένη ψυχή στη θαυμαστή ζωή· το ξερίζωμα των ριζών της ζωής απ' το έδαφος της ιδιοτελούς επιθυμίας πρέπει να πραγματοποιηθεί και τότε ο άνθρωπος στέκει ελεύθερος”. Αυτά αναφέρει το Αρχαίο Σχόλιο σε μια από τις πιο μυστικές στροφές του. Έτσι υποδηλώνει προφητικά το πέρας της Αρείας Φυλής – όχι το πέρας με την έννοια της συμπλήρωσης, αλλά το πέρας ενός κύκλου νοητικής τελείωσης, προπαρασκευαστικού ενός κύκλου όπου ο νους θα χρησιμοποιείται ορθά σαν όργανο ευθυγράμμισης, κατόπιν σαν προβολέας της ψυχής και σαν ελεγκτής της προσωπικότητας.

Ανθρώπινη ανάγκη και πρώτου βαθμού μνημένοι: Η ανέλιξη της Χριστικής ζωής – σαν αποτέλεσμα της παρουσίας και των δραστηριοτήτων της δεύτερης θείας όψης της αγάπης – θα καταλήξει στον τερματισμό του οικονομικού φόβου και ο “οίκος του

άρτου” θα γίνει ο “οίκος της αφθονίας”. Ο άρτος – σαν το σύμβολο της υλικής ανθρώπινης ανάγκης – θα ελέγχεται τελικά από μια μεγάλη ομάδα μνημένων της πρώτης μύησης – από εκείνους των οποίων οι ζωές αρχίζουν να ελέγχονται από τη Χριστική συνείδηση η οποία είναι συνείδηση ευθύνης και υπηρεσίας. Αυτοί οι μνημένοι υπάρχουν κατά χιλιάδες σήμερα· θα υπάρχουν κατά εκατομμύρια όταν έρθει το έτος 2025. Όλος αυτός ο αναπροσανατολισμός και η ανέλιξη θα είναι το αποτέλεσμα της δραστηριότητας της έβδομης ακτίνας

Ανθρωπισμός και σκληρότητα: Οι συνεργάτες της μαύρης στοάς διακρίνουν ευκρινώς ο ένας τον άλλον. Υπάρχουν φανερά σημάδια. Αν συνεπώς παρατηρήσετε μια απάνθρωπη σκληρότητα, να είστε σίγουροι ότι είναι σημείο των σκοτεινών. Κάθε Διδασκαλία Φωτός συνεπάγεται πρωταρχικά την ανάπτυξη του ανθρωπισμού... Πύρινος Κόσμος I)

Άνθρωποι (ευγενικοί, υπό πίεση) αντίπαλοι της Μαύρης Στοάς: Με την πάροδο των αιώνων οι άνθρωποι συνεισέφεραν όλο και περισσότερο τόσο στο πρόβλημα όσο και στη λύση της μάγια, της γοητείας και της πλάνης. Η δυναμικότητα της ανθρώπινης σκέψης άρχισε να γίνεται αισθητή· οι άνθρωποι σε αυξανόμενους αριθμούς αναζητούσαν την Ατραπό της Απελευθέρωσης και έτσι περνούσαν στην Ιεραρχία· έγιναν ενεργοί και εκγυμνασμένοι αντίπαλοι της Μαύρης Στοάς και νοήμονες χειριστές ενέργειας που μπορεί να προβληθεί προς τα κάτω και να χρησιμοποιηθεί για την καταστροφή των τεσσάρων πέπλων, το διασκορπισμό της γοητείας και τη διάλυση της πλάνης. Η ανθρωπότητα ανταποκρινόταν όλο και πιο ευαίσθητα στις κρούσεις – τόσο τις υποκειμενικές όσο και τις αντικειμενικές – και η συνεργασία της άρχισε να γίνεται αποτελεσματική και χρήσιμη στην Ιεραρχία, απαιτώντας κάποιες αλλαγές στις ιεραρχικές τεχνικές, αποδεσμεύοντας μερικούς απ’ τους ιεραρχικούς εργάτες σε άλλες και διαφορετικές δραστηριότητες και περιπλέκοντας κατά πολύ το πρόβλημα και απειλώντας την ασφάλεια και τη θέση της Μαύρης Στοάς.

Ένα από τα αποτελέσματα της νοητικής αυτής ανάπτυξης ήταν η αποστολή μαθητών στον κόσμο των ανθρώπων· εξέρχονταν σε μεγάλους αριθμούς και ενώ διατηρούσαν το συνειδητό τους δεσμό με το Άσραμ με το οποίο συνδέονταν, μπορούσαν να τους εμπιστευθούν ότι θα ζήσουν μεταξύ των ανθρώπων σαν άνθρωποι και θα εισφέρουν τη δυναμικότητά τους στο πρόβλημα της μάγια και της γοητείας, εργαζόμενοι εκ των κάτω προς τα πάνω. Το έργο αυτό έπρεπε να γίνει από μαθητές που θα μπορούσαν να σταθούν υπό πίεση, που θα μπορούσαν παρόλες τις δυσκολίες να ζήσουν ευγενικά και να προετοιμασθούν και να λάβουν τη μύηση που αποτελούσε γι’ αυτούς το επόμενο βήμα. Μερικές εκατοντάδες χρόνια πριν μόνο λίγοι μπορούσαν να είναι τόσο έμπιστοι. Σήμερα όμως (1944) υπάρχουν πολλοί σε κάθε χώρα.

Άνθρώπινο Ον :

Προσωπικότητα.

1. Ενέργεια του νου. Η δύναμη του μάνας. Η αντανάκλαση της θείας θέλησης και σκοπού. Ωθηση. Η παρώθηση να σχεδιάζουμε υπό το Νόμο της Σύνθεσης.

2. Ενέργεια της αισθαντικότητας. Η ικανότητα ν’ ανταποκρινόμαστε. Συγκινησιακό αίσθημα, αστρική ενέργεια. Η αντανάκλαση της αγάπης. Η δύναμη της επιθυμίας. Η παρώθηση ν’ ανατείνουμε. Η θεία εξελικτική ώθηση. Η τάση να ελκύουμε, να είμαστε μαγνητικοί υπό το Νόμο της Έλξης.

3. Ενέργεια της ζωής. Η ικανότητα να ολοκληρώνουμε, να συντονίζουμε. Η δύναμη του ζωτικού ή αιθερικού σώματος. Η αντανάκλαση της νοήμονος δραστηριό-

τητος ή της θείας κίνησης. Η παρώθηση να δρούμε, να είμαστε ενεργητικοί υπό το Νόμο της Οικονομίας.

4. Ενέργεια της πυκνής ύλης. Εξωτερικευμένη δραστηριότητα. Οι αυτόματες αντιδράσεις του εξωτερικού περιβλήματος. Το πυκνότερο σημείο ενότητας. Η κατώτατη όψη της σύνθεσης.

Ψυχή.

5. Ενέργεια του βούδδι. Η δύναμη της θείας, εκλογικευμένης αγάπης. Η ενόραση. Είναι τμήμα του άνθους της ελκτικής ενέργειας και εστιάζεται στα “πέταλα αγάπης του εγωικού λωτού”. Η αντανάκλασή της βρίσκεται στην αστρική, συναισθηματική, αισθαντική συνείδηση της προσωπικότητας.

6. Ενέργεια του άτμα. Η δύναμη της θείας θέλησης. Η ενσωμάτωση του θείου σκοπού. Εστιάζεται στα “πέταλα θυσίας του εγωικού λωτού”. Η αντανάκλασή της βρίσκεται στη νοητική φύση της προσωπικότητας.

Πνεύμα.

7. Ενέργεια της καθαρής ζωής.

Ανταχάρανα ή Αντακάρανα : Η ατραπός ή η γέφυρα, μεταξύ του ανωτέρου και κατωτέρου νου, ή οποία χρησιμεύει σαν μέσο επικοινωνίας μεταξύ των δύο. Διαπλάθεται από τον ίδιο τον υποψήφιο με νοητική ύλη. Κάθε ένα μέλος της ανθρώπινης οικογένειας που δομεί και διασταυρώνει αυτή τη γέφυρα ανυψώνει ολόκληρο τον όμιλο – έτσι ενισχύει τον δεσμό καθώς προσθέτει το δικό του μικρό καλώδιο σε αυτή τη γέφυρα μεταξύ του βασιλείου των ανθρώπων και της βασιλείας του θεού. Η πραγματική δόμηση της ανταχάρανα λαμβάνει χώρα μόνο όταν ο μαθητής αρχίζει σαφώς να εστιάζεται στα νοητικά επίπεδα και όταν συνεπώς ο νους του λειτουργεί με νοημοσύνη και συνειδητά. Η δόμηση της ανταχάρανα (γέφυρας) γίνεται αληθινά εφικτή μόνο όταν η δημιουργική ζωή του ζηλωτή μετατοπίζεται απ’ το ιερό κέντρο στο κέντρο του λαιμού και γίνεται πραγματική και εκφραστική. Ο λαιμός είναι το σύμβολο της συνδετικής αυτής “γέφυρας” καθώς συνδέει την κεφαλή – μόνη και απομονωμένη – με το διπλό κορμό που αποτελείται απ’ ό,τι βρίσκεται πάνω απ’ το διάφραγμα και ό,τι βρίσκεται κάτω απ’ αυτό – το σύμβολο της ενωμένης ψυχής και προσωπικότητας που σμίγουν και συγχωνεύονται σε ένα. Η κεφαλή είναι το σύμβολο εκείνου που ο Πατάντζαλι περιγράφει σαν κατάσταση της “απομονωμένης ενότητας”. Υπάρχει το νήμα της ζωής ή σουτράτμα και το νήμα της συνείδησης – το ένα αγκυροβολημένο στην καρδιά και το άλλο στο κεφάλι. Σε όλους τους περασμένους αιώνες το δημιουργικό νήμα, στη μια ή την άλλη απ’ τις τρεις όψεις του, υφάνθηκε αργά απ’ τον άνθρωπο· απόδειξη αυτού του γεγονότος στη φύση είναι η δημιουργική του δραστηριότητα στη διάρκεια των δύο τελευταίων αιώνων, έτσι ώστε σήμερα το δημιουργικό νήμα είναι μια ενότητα, μιλώντας γενικά, όσον αφορά την ανθρωπότητα σαν σύνολο και ειδικά το μαθητή ατομικά και σχηματίζει ένα ισχυρό στενά υφασμένο νήμα στο νοητικό πεδίο. Τα τρία αυτά κύρια νήματα που στην πραγματικότητα είναι έξι, αν το δημιουργικό νήμα διαφοροποιηθεί στα συστατικά του μέρη, σχηματίζουν την ανταχάρανα . (Θιβετανός).

Ανταχάρανας τεχνική δόμησης: Εδώ είναι μια σύνοψη της διαδικασίας μέχρι το σημείο της οριστικής προβολής:

I. Πρόθεση που παράγει εστίαση και ένταση.

II. Οραματισμός που παράγεται από:

1. Την βουδδική δραστηριότητα της “εντύπωσης”.
2. Την ένταση του νοητικού σώματος.
3. Τις φαντασιακές διαδικασίες του αστρικού σώματος.

III. Προβολή:

1. Η κλήση της όψης Θέληση.
2. Η διατήρηση μιας τριπλής κατάστασης επίγνωσης προκειμένου:
 - α. Ο μαθητής να έχει συνεχώς επίγνωση της δικής του ταυτότητας.
 - β. Να έχει συνείδηση ενός σταθερού σημείου έντασης.
 - γ. Να έχει ενεργό επίγνωση της ψυχικής του ακτίνας ή ψυχικής του ενέργειας.
3. Αρχίζει να χρησιμοποιεί ορθά τη διακριτική αυτή ακτινική ενέργεια.
4. Κατόπιν, όταν εκπληρωθούν όλα τα παραπάνω, χρησιμοποιεί την Λέξη Δύναμης που είναι ο πράκτορας της Θέλησής του.

Η επιτυχία στη διαδικασία δόμησης εξαρτάται από την ικανότητα του μαθητή να κάνει τρία πράγματα:

1. Να συγκρατεί το νου σταθερά στο φως, δηλαδή η διατήρηση του σημείου έντασης στο ανώτατο δυνατό σημείο του σε κάθε δεδομένη στιγμή της ανέλιξης του μαθητή και της δομητικής δραστηριότητας.

2. Να καταγράφει τη συνείδηση της ψυχικής επαφής, προκαλώντας έτσι μια αυξανόμενη συγχώνευση μεταξύ ψυχής και προσωπικότητας, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται αυξητικά πλήρης ενοποίηση. Τεχνικά αυτό σημαίνει ότι η ενέργεια της ψυχικής ακτίνας και της ακτίνας της προσωπικότητας σμίγουν, ενώ η ακτίνα της ψυχής δεσπόζει πάντοτε.

3. Να έχει κατά νου, ειδικά και λεπτομερειακά, τη μέθοδο που πρέπει να χρησιμοποιηθεί στη δόμηση της γέφυρας, σύμφωνα με την ιδιαίτερη ακτινική τεχνική και με αντικειμενικό σκοπό τη σύνδεση (μ' ένα νέο και σημαντικό τρόπο, πραγματικά και όχι μόνο θεωρητικά) της Πνευματικής Τριάδας και της προσωπικότητας.

Ανταγκάρανα και Ανθρωπότητα: Στις πολλές ίνες φωτός που υφαίνονται από τους ζηλωτές, μαθητές και μυημένους του κόσμου, μπορούμε να δούμε να εμφανίζεται σταδιακά η ομαδική ανταγκάρανα – εκείνη η γέφυρα απ' την οποία η ανθρωπότητα σαν σύνολο θα γίνει ικανή ν' αφαιρεθεί απ' την ύλη και την μορφή. Αυτή η δόμηση της ανταγκάρανα είναι η μεγάλη και υπέρτατη υπηρεσία την οποία όλοι οι αληθινοί ζηλωτές μπορούν να προσφέρουν.

Ανταγκάρανα και μύηση: Το αρχικό βήμα για την επίτευξη αυτής της δυαδικότητας είναι η δόμηση της ανταγκάρανα και αυτή αναλαμβάνεται συνειδητά μόνο όταν ο μαθητής προετοιμάζεται για τη δεύτερη μύηση. Όπως ήδη σας είπα, υπάρχουν κυριολεκτικά χιλιάδες που προετοιμάζονται έτσι, γιατί μπορεί να υποτεθεί ότι όλοι οι σοβαροί και αληθινοί ζηλωτές και μαθητές που εργάζονται απαρέγκλιτα για πνευματική πρόοδο (με αγνό κίνητρο) και προσανατολίζονται ακλόνητα στην ψυχή, έχουν λάβει την πρώτη μύηση.

Ανταγκάρανα, τεχνική δόμησης: δύο πράγματα που είναι ουσιώδη να σημειώσει ο σπουδαστής: Το ένα είναι ότι αν δεν έχουμε κατά νου ότι ασχολούμαστε με ενέργεια και με ενέργεια που πρέπει να χρησιμοποιηθεί επιστημονικά, η όλη αυτή διδασκαλία θα αποδειχθεί μάταιη. Δεύτερο, πρέπει να θυμάστε ότι ασχολούμαστε με μια τεχνική και μια διαδικασία που εξαρτώνται απ' τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας. Όταν οι δύο αυτοί παράγοντες συνδεθούν (συνειδητά κι εσκεμμένα) – ο παράγοντας της ενέργειας-ουσίας και ο παράγοντας της σχεδιασμένης ώθησης–αρχίζετε μια δημιουργική διαδικασία που θα παραγάγει μεγάλα αποτελέσματα.

Ανταγκάρανα, δόμηση: σας βεβαιώνω ότι η πραγματική δόμηση της ανταγκάρανα συμβαίνει μόνο όταν ο μαθητής αρχίζει να είναι οριστικά εστιασμένος στα νοητικά επίπεδα κι όταν συνεπώς ο νους του λειτουργεί συνειδητά και με νοημοσύνη.

...Επιτυγχάνει ένα μέτρο νοητικού ελέγχου· μπορεί να στρέφει τον προβολέα του νου σε δύο κατευθύνσεις, στον κόσμο της ανθρώπινης προσπάθειας και στον κόσμο της ψυχικής δραστηριότητας. Όπως ακριβώς η ψυχή κάνει για λογαριασμό της ένα δρόμο προβαλλόμενη σ' ένα νήμα ή ρεύμα ενέργειας στους τρεις κόσμους, έτσι και ο μαθητής αρχίζει συνειδητά να προβάλλεται στους ανώτερους κόσμους. Η ενέργειά του προωθείται με το μέσον του ελεγχόμενου και κατευθυνόμενου νου στον κόσμο του ανώτερου πνευματικού νου και στο βασίλειο της ενόρασης. Έτσι εδραιώνεται μια αμοιβαία δραστηριότητα. Αυτή η ανταπόκριση μεταξύ του ανώτερου και του κατώτερου νου εκφράζεται συμβολικά με όρους φωτός και έρχεται σε ύπαρξη ο “φωτισμένος δρόμος” μεταξύ της προσωπικότητας και της πνευματικής Τριάδας μέσω του ψυχικού σώματος, όπως ακριβώς η ψυχή ήλθε σε οριστική επαφή με τον εγκέφαλο μέσω του νου. Αυτός ο “φωτισμένος δρόμος” είναι η φωτεινή γέφυρα. Δομείται δια του διαλογισμού· κατασκευάζεται δια της συνεχούς προσπάθειας προσέγκυσης της ενόρασης, δια της υποταγής και υπακοής στο Σχέδιο (που αρχίζει να αναγνωρίζεται μόλις η ενόραση και ο νους έρθουν σε επικοινωνία) και δια της συνειδητής ενσωμάτωσης μέσα στον εν υπηρεσία όμιλο και για σκοπούς αφομοίωσης μέσα στο σύνολο. Όλες αυτές οι ποιότητες και δραστηριότητες βασίζονται στα θεμέλια του καλού χαρακτήρα

...επίσης να δηλωθεί εδώ ότι η κατασκευή της γέφυρας δια της οποίας η συνείδηση μπορεί να λειτουργεί με ευχέρεια τόσο στους ανώτερους κόσμους όσο και στους κατώτερους, επιφέρεται κυρίως από μια *σαφώς κατευθυνόμενη ζωική τάση η οποία στρέφει σταθερά τον άνθρωπο στη κατεύθυνση του κόσμου των πνευματικών πραγματικοτήτων* συν ορισμένες κινήσεις σχεδιασμένου και προσεκτικά χρονισμένου και κατευθυνόμενου αναπροσανατολισμού ή εστίασης.

...στο νου του σπουδαστή. Λησμονεί ότι είναι μια καθαρά αυθαίρετη διάκριση του κατώτερου αναλυτικού νου να ονομάζει αυτό το ρεύμα ενέργειας σουτράτμα και ένα άλλο ρεύμα ενέργειας νήμα της συνείδησης και ένα τρίτο ρεύμα ενέργειας δημιουργικό νήμα. Ουσιαστικά και τα τρία αυτά μαζί είναι η ανταγκάρανα σε διαδικασία σχηματισμού

....για σκοπούς κατανόησης της μελέτης και πρακτικής εμπειρίας θα ορίσουμε την ανταγκάρανα σαν την επέκταση του τριπλού νήματος μέσω της διαδικασίας της συνειδητής προβολής των τριπλών συγχωνευμένων ενεργειών της προσωπικότητας καθώς παρορμούνται απ' την ψυχή, διαμέσου ενός χάσματος στη συνείδηση που υφίστατο μέχρι τώρα.

Αυτή η ανταγκάρανα είναι το προϊόν της ενωμένης προσπάθειας ψυχής και προσωπικότητας που εργάζονται μαζί συνειδητά για να δημιουργήσουν αυτή τη γέφυρα..... Το έργο της δόμησης της ανταγκάρανα είναι κυρίως μια δραστηριότητα της προσωπικότητας, υποβοηθούμενης από την ψυχή· αυτή με τον καιρό θα εφελκύσει μια αντίδραση από την Τριάδα.

Ανταγκάρανα, ζηλωτής και Πνευματική Τριάδα: Ο ζηλωτής φθάνει τελικά στο σημείο όπου τα τρία νήματα – της ζωής, της συνείδησης και της δημιουργικότητας – εστιάζονται, αναγνωρίζονται σαν ενεργειακά ρεύματα και χρησιμοποιούνται εσκεμμένα απ' τον ανατείνοντα μαθητή πάνω στο κατώτερο νοητικό πεδίο. Εκεί – μιλώντας εσωτερικά – “παίρνει τη θέση του και ατενίζοντας προς τα πάνω, βλέπει την υποσχεθείσα γη της ομορφιάς, της αγάπης και του μελλοντικού οράματος”.

Ο στόχος για τον οποίο εργάζονται οι ανώτεροι μαθητές συνεπάγεται όχι μόνο την ψυχική επαφή σαν πρώτιστο αντικειμενικό του σκοπό (γιατί αυτή έχει σε κάποιο βαθμό επιτευχθεί), αλλά και τη δόμηση της γέφυρας από την προσωπικότητα στην Πνευματική Τριάδα, με την επακόλουθη εναδική αντίληψη και τη διάνοιξη για το μνημένο της Οδού προς την Ανώτερη Εξέλιξη

Όλη η προσπάθεια του ανθρώπου είναι ν' αποκτήσει επίγνωση της ψυχής και να μετουσιώσει τη συνείδησή του σ' εκείνη της ψυχής, ενώ διατηρεί ακόμη τη συνείδηση της προσωπικότητας. Καθώς η συγχώνευση ψυχής και προσωπικότητας ισχυροποιείται, το δημιουργικό νήμα γίνεται όλο και περισσότερο ενεργό και έτσι τα τρία νήματα συγχωνεύονται σταθερά, σμίγουν, αποβαίνουν κυρίαρχα κι ο ζηλωτής είναι τότε έτοιμος να γεφυρώσει το χάσμα και να ενώσει την Πνευματική Τριάδα και την προσωπικότητα με το μέσον της ψυχής.

...να τονίσω είναι ότι μόνο όταν ο ζηλωτής παίρνει τη θέση του με σαφήνεια στο νοητικό πεδίο και διατηρεί την "εστία της επίγνωσής" του όλο και περισσότερο εκεί, γίνεται εφικτό γι' αυτόν να κάνει πραγματική πρόοδο στο έργο της δόμησης της θείας γέφυρας, το έργο της επίκλησης και της εδραίωσης μιας συνειδητής σχέσης μεταξύ της Τριάδας, της ψυχής και της προσωπικότητας. Η περίοδος που καλύπτεται από τη συνειδητή δόμηση της ανταγκάρανα είναι εκείνη που αρχίζει από τα τελικά στάδια της Ατραπού της Δοκιμασίας μέχρι την τρίτη μύηση.

Πριν ο άνθρωπος μπορέσει να διανύσει την Ατραπό, πρέπει ο ίδιος να γίνει αυτή η Ατραπός. Απ' την ουσία της δικής του ζωής πρέπει να κατασκευάσει αυτή τη γέφυρα του ουράνιου τόξου, αυτή τη Φωτισμένη Οδό. Την υφαίνει και την αγκυροβολεί όπως η αράχνη υφαίνει ένα νήμα πάνω στο οποίο μπορεί να ταξιδεύει.

α-ντβάιτα: Μη-δυναδικότητα, μη-δυϊσμός, δηλαδή «μη-διαφορά».

Α-ντβάιτα Βεδάντα : Η Μη-δυστική σχολή της Βεδαντικής φιλοσοφίας που πρεσβεύει το ενιαίο, τη «μη- διαφορά» του Θεού, της ψυχής και του σύμπαντος.

Αντέπτ : είναι ο Μνημένος που έχει κατακτήσει την εσωτερική γνώση (Μορύα και Κουτχούμι κ.λ) Βλέπε : Μαχάτμα

Αντικειμενικοί σκοποί Ιεραρχίας:

1. Ο πρώτος σκοπός και ο πρωταρχικός σκοπός είναι να εδραιωθεί με το μέσον της ανθρωπότητας μια προφυλακή της Συνείδησης του Θεού στο ηλιακό σύστημα. Είναι μια αντιστοιχία, νοούμενη μακροκοσμικά, της σχέσης που υφίσταται ανάμεσα σ' ένα Διδάσκαλο και την ομάδα των μαθητών Του. Αν το συλλογισθείτε αυτό, μπορεί να χρησιμεύσει σαν κλειδί της σημασίας του πλανητικού μας έργου.

2. Να θεμελιωθεί στη γη (όπως ήδη υποδείχθηκε) ένας σταθμός ενέργειας τέτοιας δυναμικότητας κι ένα εστιακό σημείο τέτοιας ενέργειας ώστε η ανθρωπότητα – σαν σύνολο – να μπορέσει να γίνει ένας παράγοντας στο ηλιακό σύστημα, προκαλώντας αλλαγές και γεγονότα μοναδικής φύσης στην πλανητική ζωή και ζωές (κι επομένως στο καθαυτό σύστημα) και εισάγοντας μια διαστρική δραστηριότητα.

3. Να αναπτυχθεί ένας σταθμός φωτός με το μέσον του τέταρτου βασιλείου της φύσης, ο οποίος θα υπηρετήσει όχι μόνο τον πλανήτη κι όχι μόνο το ιδιαίτερο ηλιακό μας σύστημα, αλλά τα επτά συστήματα από τα οποία ένα είναι το δικό μας. Αυτό το ζήτημα του φωτός, αλληλένδετο καθώς είναι με τα χρώματα των επτά ακτίνων, είναι προς το παρόν μια εμβρυακή επιστήμη και θα ήταν άσκοπο να επεκταθούμε σ' αυτό εδώ.

4. Να εδραιωθεί ένα μαγνητικό κέντρο στο σύμπαν, όπου το ανθρώπινο βασίλειο και το βασίλειο των ψυχών, ενωμένα και ενοποιημένα, θα είναι το σημείο της εντονότερης δύναμης και θα υπηρετεί τις αναπτυγμένες Ζωές μέσα στην ακτίνα ακτινοβολίας του Ενός Περί Του Οποίου Τίποτε Δεν Μπορεί Να Ειπωθεί.

Αντιστοιχία και Αναλογία: ...η αντιστοιχία αφορά περισσότερο την ποιότητα και τη μέθοδο παρά τη λεπτομερή προσκόλληση σε μια καθορισμένη δράση σε κάποια δεδομένη στιγμή της εξέλιξης.

Αντίχριστος και 1^η ακτίνα: Θα ήθελα εδώ να κάνω μια υπόδειξη, γιατί είναι αναγκαίο να αρχίσουν να κατανοούνται μερικές από τις μεθόδους της Ιεραρχίας. Το έργο εκείνου που στη Δύση ονομάζεται “Χριστική Αρχή” είναι να δομεί μορφές για την έκφραση της ποιότητας και της ζωής. Είναι το χαρακτηριστικό έργο της δεύτερης όψης της θειότητας. Το έργο του Αντίχριστου είναι να καταστρέφει μορφές και αυτό είναι ουσιαστικά το έργο της πρώτης έκφρασης της θειότητας. Αλλά το έργο του καταστροφέα δεν είναι το έργο της μαύρης μαγείας κι όταν η αμαθής ανθρωπότητα θεωρεί ότι ο Αντίχριστος εργάζεται με τη μαύρη πλευρά, το λάθος της είναι μεγάλο. Το έργο του είναι τόσο ευεργετικό όσο κι εκείνο της δομητικής όψης και είναι απλά η έχθρα του ανθρώπου για το θάνατο των μορφών που τον κάνει να θεωρεί το έργο του καταστροφέα σαν “μαύρο”, σαν αντίθετο της θείας θέλησης και σαν ανατρεπτικό του θείου προγράμματος. Στο έργο των εκπροσώπων της μυστηριώδους εκείνης δύναμης που ονομάζουμε κοσμικό κακό και των ανταποκρινόμενων αντιπροσώπων τους αξίζει πράγματι η λέξη “μαύρο”· αλλά δεν εφαρμόζεται στο έργο του Αντίχριστου. Μπορεί να προστεθεί ότι το έργο των μαύρων δυνάμεων εκπηγάει από κάτω, ενώ το έργο των καταστροφέων παρωθείται από πάνω. Τα σύμβολα των δύο αυτών ακτίνων είναι το ξίφος και ο σταυρός.

Αντιγιά-σάκτι: Η Πρωταρχική Ενέργεια· ονομασία της Θείας Μητέρας.

αντχάρμα: Αδικία, παρέκκλιση από τον ηθικό δρόμο της αρετής· το αντίθετο του ν-τχάρμα.

Ανιδιοτέλεια : Ξέχασμα του εαυτού μέσα στη υπηρεσία προς τους άλλους . Το να μην κυβερνάται κανείς από την επιθυμία για προσωπική καλοπέραση ή φιλοδοξία αλλά να είναι αφοσιωμένος στα ενδιαφέροντα των άλλων και να συμμερίζεται την ομαδική ευθύνη. Ορθές ανθρώπινες σχέσεις. Το να παίρνει κανείς ς εκείνη τη γραμμή δράσεως που θα επιφέρει το ποιο μεγάλο καλό για τον πιο μεγάλο αριθμό.

Ανιμα Μούντι (ANIMA MUNDI) : Η ψυχή της ύλης Παγκόσμια ψυχή καθώς αυτή εκφράζεται μέσα απ’ όλα τα βασίλεια της φύσης .

Ανός ,το αμάρτημα : Το αμάρτημα αυτό έχει να κάνει με τη περίοδο του χωρισμού των φύλων στις αρχές της τρίτης φυλετικής ρίζας, της Λεμουρίας. Αυτά τα φύλα είχαν ήδη χωριστεί πριν η ακτίνα της θείας λογικής φωτίσει τη σκοτεινή περιοχή της μέχρι τότε υπνώττουσας διάνοιας τους και αμάρτησαν. Αυτό σημαίνει ότι διέπραξαν κακό, ασυνείδητα, προκαλώντας ένα αποτέλεσμα που ήταν αφύσικο. (ΜΔ)

Αντικειμενικός σκοπός τής ανθρωπότητας : το ζήτημα είναι ποιός είναι ο αντικειμενικός σκοπός σε κάθε ιδιαίτερο χρονικό κύκλο. Ο τωρινός αντικειμενικός

σκοπός είναι ότι η ανθρώπινη οικογένεια πρέπει πια σαν σύνολο να κάνει τρία πράγματα και καθετί που εναντιώνεται σ' αυτά είναι κακό.

1. Να εκδηλώσει τη φύση της ψυχής δια της ολοκληρωμένης προσωπικότητας. Η φύση της ψυχής είναι αγάπη και η θέληση-για-το-καλό.

2. Να μεταφέρει την ενέργεια που τώρα στρέφεται στη ζωοποίηση του φυσικού σώματος και της φυσικής δημιουργίας, στη γαλούχηση της δημιουργικής ικανότητας στο νοητικό πεδίο· έτσι ολόκληρη η ανθρώπινη οικογένεια θα μετουσιωθεί σ' ένα δυναμικό, αυτοσυνείδητο, δημιουργικό πράκτορα.

3. Να εγκαινιάσει μια περίοδο πνευματικής ανέλιξης σε κάθε βασίλειο της φύσης. Στο τέλος αυτής της περιόδου η θύρα του ζωικού βασιλείου θ' ανοίξει πάλι και θα δοθεί ευκαιρία στις αναμένουσες εμβρυακές ψυχές. Πολλοί επίσης αυτή την εποχή μπορούν να λάβουν μύηση και έτσι επέρχεται ισορρόπηση δυνάμεων σε κάθε άκρο της ανθρώπινης γραμμής ανέλιξης. Αυτή θα συντελεσθεί από την ανανεωμένη κυκλική δραστηριότητα της Μεγάλης Λευκής Στοάς και θα προωθηθεί διαμέσου εκείνων των ενεργειών που εγκαινιάζουν τη Νέα Εποχή. Αυτή η κρίση ήλθε πρόωρα εξαιτίας της εξαιρετικά γρήγορης προόδου που επιτέλεσε η ανθρωπότητα απ' το 1850. Μέσω της ελαύνουσας ώθησης των ίδιων των ανθρώπων έχει προσεγγισθεί ένας νέος κόσμος και μια νέα διάσταση. Η ανθρωπότητα εξαπέλυσε ενέργειες που ως τώρα ήταν άγνωστες και οι συνέπειες είναι δύο ειδών και προκαλούν τόσο κακά όσο και καλά αποτελέσματα.

Ανώτερος Εαυτός : Ο πρώτος Διδάσκαλος είναι η ψυχή , ο ανώτερος εαυτός ή Εγώ , η με συνείδηση σκεπτόμενη Ταυτότητα. Επαφή γίνεται μέσω της τεχνικής των κανονικών διαβαθμισμένων διαλογισμών.

Αξεπέραστος Δακτύλιος : ο όρος αξεπέραστος δακτύλιος χρησιμοποιείται για να υποδηλώσει τη περιφέρεια της σφαίρας επιρροής κάθε κεντρικής ζωικής δύναμης και ισχύει , για όλα τα άτομα ,από το άτομο της ύλης , όπως περιγράφεται στη φυσική και χημεία μέχρι τα ανθρώπινα και πλανητικά άτομα και το μεγάλο άτομο ενός ηλιακού συστήματος. Ο αξεπέραστος δακτύλιος του μέσου ανθρώπινο όντος είναι η σφαιροειδής μορφή του νοητικού σώματος που επεκτείνεται πολύ πέρα του φυσικού και του επιτρέπει να λειτουργεί στα κατώτερα επίπεδα του νοητικού πεδίου.

Α-παθεια: αναφέρεται στην στάση του ανθρώπου προς την ζωή, τα γεγονότα και τις περιστάσεις και ολοκληρωτικό έλεγχο των σχέσεων του πάνω σε αυτά. Η απάθεια είναι αποδοχή της θελήσεως του Θεού και η ικανότητα να αποδεχόμαστε τις περιστάσεις της ζωής.

Απάρνηση: Η Μεγάλη Απάρνηση γίνεται εφικτή μόνο όταν η πρακτική των μικρών απαρνήσεων διέπει τη ζωή του μαθητή και του ομίλου. Η απάρνηση της φιλοδοξίας, όλων των δεσμών της προσωπικότητας και η απάρνηση του καθετί που παρεμποδίζει την πρόοδο όπως αποκαλύπτεται στον οφθαλμό της ψυχής, θέτει ένα ασφαλές θεμέλιο για την τελική μεγάλη μεταφορά η οποία βασίζεται στην απάρνηση εκείνου που επί αιώνες υποδήλωνε το ωραίο, το αληθινό και το αγαθό και το οποίο εθεωρείτο ο υπέρτατος στόχος κάθε εφεσιακής προσπάθειας.

Απαρνήσεις και παραιτήσεις:να “εκτελούμε πράξεις δίχως προσκόλληση” και έτσι να θέτουμε τα θεμέλια για μεταγενέστερες παραιτήσεις που μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς πόνο και αίσθηση απώλειας,..... η ψυχή πρέπει να εγκαταλείψει την προσωπικότητα. Επί αιώνες η ψυχή ταυτίστηκε με τον κατώτερο

προσωπικό εαυτό και μέσω του πράκτορα του κατώτερου αυτού εαυτού κέρδισε εμπειρία κι απέκτησε πολλή γνώση. Πρέπει να έρθει ο καιρός που ο πράκτορας αυτός “δε θα είναι πλέον αγαπητός” στην ψυχή και οι αντίστοιχες θέσεις τους θ’ αντιστραφούν. Η ψυχή δεν ταυτίζεται πια με την προσωπικότητα, αλλά η προσωπικότητα ταυτίζεται με την ψυχή και χάνει τη χωριστή ποιότητα και θέση της. Όλα όσα αποκτήθηκαν με μακραίωνα αγώνα και πάλη, με πόνο και ηδονή, με όλεθρο και ικανοποίηση της επιθυμίας και όλα όσα έφερε στην κατοχή της ψυχής ο τροχός της ζωής που γύριζε ασταμάτητα – Όλα πρέπει να εγκαταλειφθούν. Η ζωή για το μαθητή γίνεται τότε μια σειρά διαδικασιών απόσπασης, ωσότου μάθει το μάθημα της απάρνησης. Η σειρά είναι πρώτα απάθεια, έπειτα διάκριση και τελικά απόσπαση. Στις τρεις αυτές λέξεις πρέπει να διαλογίζονται όλοι οι μαθητές, αν πρόκειται να δρέψουν ποτέ τους καρπούς της θυσίας. “Έχοντας διαπεράσει τους κόσμους με ένα τμήμα του Εαυτού μου, παραμένω.” Τέτοιο είναι το θέμα του εγχειρήματος της ψυχής.

..... η ψυχή πρέπει επίσης να εγκαταλείψει όχι μόνο το δεσμό της και το κέρδος της απ’ την επαφή με τον προσωπικό εαυτό, αλλά πρέπει οριστικά να εγκαταλείψει το δεσμό της με τους άλλους προσωπικούς εαυτούς. Πρέπει να μάθει να γνωρίζει και να συναντά τους άλλους ανθρώπους μόνο στο πεδίο της ψυχής. Σ’ αυτό βρίσκεται για πολλούς μαθητές ένα σκληρό μάθημα. Μπορεί να νοιάζονται ελάχιστα για τον εαυτό τους και μπορεί να έμαθαν μεγάλη προσωπική απόσπαση. Μπορεί να επιθυμούν ελάχιστα το κέρδος της επαφής με τον κατώτερο προσωπικό εαυτό. Μαθαίνουν να τα υπερβαίνουν όλα αυτά και μπορεί να τα έχουν υπερβεί σε μεγάλο βαθμό, όμως η αγάπη τους για τα παιδιά τους, την οικογένειά τους, τους φίλους και οικείους τους έχει γι’ αυτούς υπέρτατη σημασία και η αγάπη αυτή τους κρατά αιχμάλωτους στους κατώτερους κόσμους. Δε σταματούν για ν’ αναγνωρίσουν ότι η αγάπη τους είναι πρωτίστως αγάπη για προσωπικότητες και μόνο δευτερευόντως για ψυχές. Πάνω σ’ αυτό το βράχο συντρίβονται για αρκετές ζωές πολλοί μαθητές, μέχρι να έρθει ο καιρός που μέσα απ’ τον πόνο και την οδύνη και τη συνεχή απώλεια εκείνου που τόσο λατρεύουν, η αγάπη τους θα εισέλθει σε μια νεότερη, ανώτερη και αληθινότερη φάση. Υψώνονται πάνω από το προσωπικό και ξαναβρίσκουν – αφού ένιωσαν την απώλεια και την οδύνη – αυτούς που τώρα αγαπούν σαν ψυχές. Είναι συχνότατα το πρόβλημα των γονιών που βρίσκονται στην Ατραπό της Μαθητείας και μέσα από τα παιδιά τους μαθαίνουν το μάθημα το οποίο μπορεί να τους αποδεσμεύσει για τη μύηση. Κρατούν τα παιδιά τους κοντά τους και αυτό, επειδή είναι αντίθετο με το νόμο της φύσης, λειτουργεί καταστροφικά. Είναι το κορύφωμα της ιδιοτέλειας. Κι όμως, αν ήξεραν κι έβλεπαν σωστά, θ’ αντιλαμβάνονταν ότι για να κρατάς πρέπει ν’ αποσπασθείς και για να διατηρείς πρέπει ν’ αποδεσμεύεις. Αυτός είναι ο νόμος.

..... η ψυχή πρέπει να παραιτηθεί επίσης απ’ την αίσθηση της ευθύνης γι’ αυτό που μπορούν να κάνουν άλλοι μαθητές. Τόσοι πολλοί ένθερμοι υπηρέτες αδράχνονται στους συνεργάτες τους και δεν εγκαταλείπουν το άδραγμα πάνω τους ή πάνω στις δραστηριότητές τους στο εξωτερικό πεδίο. Είναι ένα λεπτοφυές σφάλμα, γιατί καλύπτεται πίσω από μια αίσθηση ορθής ευθύνης,

Απελπισία : Ανακάλυψε επίσης ότι οι άνθρωποι δεν ήταν τότε αρκετά απελπισμένοι αφού “η βασιλεία των ουρανών βιάζεται”· μόνο με απελπισία κι όταν φθάσει στο απροχώρητο βρίσκει ο μαθητής το δρόμο του σ’ αυτή τη Βασιλεία και είναι έτοιμος να εγκαταλείψει τους παλιούς τρόπους. Ότι αληθεύει για το άτομο πρέπει σε μεγαλύτερη κλίμακα ν’ αληθεύει και για την ανθρωπότητα

Απλά ζώδια : το σύμβολο του Λέοντα, το βέλος του τοξότη.

Απλότης : είναι ο τρόπος της ψυχικής αναπτύξεως.

Απλότης (2): Ο δρόμος του μυημένου δεν είναι πολύπλοκος, εφόσον συλλάβει το γεγονός ότι πρέπει να αποδεσμευθεί απ' τον κόσμο της εμφάνισης και της πλάνης και να σταθεί ελεύθερος στον κόσμο του φωτός, όπου όλα αποκαλύπτονται καθαρά. Τότε μπορεί ν' αρχίσει να αντιμετωπίζει τα μαθήματα και να λαμβάνει την εκγύμναση που θα του επιτρέψει να χειρίζεται την ενέργεια – επειδή έχει αποδεσμευθεί από τον έλεγχο των δυνάμεων – και να αρχίσει να διευθύνει την ενέργεια σύμφωνα με το μεγάλο Σχέδιο. Η πολυπλοκότητα βρίσκεται στη σκέψη του νεόφυτου. Ο μυημένος δεν τη γνωρίζει.

Απλότητα, ενότητα και σιωπή: Η απλότητα και η ενότητα σχετίζονται· απλότητα είναι η μονοσήμαντη προοπτική, απαλλαγμένη απ' τη γοητεία και τις περιπλοκές του νου που κατασκευάζει σκεπτομορφές· απλότητα είναι η διαύγεια του σκοπού και η σταθερότητα στην πρόθεση και την προσπάθεια, ανεμπόδιστη από αμφιβολία και απατηλή ενδοσκόπηση· η απλότητα οδηγεί σε απλή αγάπη που δε ζητά τίποτε για αντάλλαγμα· η απλότητα οδηγεί σε σιωπή – όχι τη σιωπή σαν μηχανισμό απόδρασης αλλά σαν “αποκρυφιστική συγκράτηση της ομιλίας”.

Απλοποίηση: Η απλοποίηση έρχεται γοργά καθώς πλησιάζουμε το στόχο του πνεύματος. Η θέληση αφορά πάντα τα ουσιώδη και όχι τις λεπτομέρειες της εκδήλωσης. Η αγάπη αφορά τα μεταβατικά, εξελικτικά θεμελιώδη, ενώ η νοημοσύνη αφορά τη λεπτομέρεια και το συνεκτικό συντονισμό της σε ανταπόκριση στην ώθηση και την ελκτική δύναμη της θείας αγάπης και τη δυναμική ώθηση του πνεύματος.

Απόγνωση και Πεσιμισμός: ..εργάζονται απεγνωσμένα να βοηθήσουν την ανθρωπότητα. Η πνευματική τους απόγνωση είναι εκείνο που απαιτείται για να προσφέρει το αναγκαίο “σημείο έντασης” απ' το οποίο μπορεί να δομηθεί η ανταγκάρανα. Υπάρχει μια βασική διάκριση μεταξύ της απόγνωσης και του πεσιμισμού. Η απόγνωση σχετίζεται με το στοιχείο του χρόνου και με μια ορθή και διακριτική αντίληψη της ανάγκης. Ο πεσιμισμός σχετίζεται περισσότερο με μια ανακριβή εκτίμηση της ποιότητας της ανθρωπότητας.

Αποδεγμένοι μαθητές και νοητική ανάπτυξη: Σήμερα, λόγω της πρόδηλης ανάπτυξης του ανθρώπινου γένους, οι αποδεγμένοι μαθητές του κόσμου, εκείνοι που υπέστησαν την πρώτη μύηση (και το όνομά τους είναι Λεγεών) και οι ανώτερου βαθμού μυημένοι έχουν σκοπούς που τους έκανε εφικτούς η νοητική τους ανάπτυξη·

Αποδεδεγμένος μαθητής : Υπάρχουν τρία πράγματα που ο αποδεδεγμένος μαθητής υπόσχεται να κάνει: Να υπηρετεί την ανθρωπότητα σαν μέλος του ΟΜΙΛΟΥ , Να συνεργάζεται με το Σχέδιο των μεγάλων Οντων, να αναπτύξει τη δύναμη του εγώ και να ακολουθήσει τη καθοδήγηση του ανώτερου εαυτού

Αποδεγμένος μαθητής(2): το γεγονός ότι ένας αποδεγμένος μαθητής δεν είναι στην πραγματικότητα κάποιος που έχει γίνει δεκτός από ένα Διδάσκαλο για εκπαίδευση. Είναι εκείνος που:

1. Έχει αποδεχθεί το γεγονός της Ιεραρχίας με τα επακόλουθα της πίστης και της συνεργασίας που συνεπάγεται αυτή η αποδοχή.

2. Έχει αποδεχθεί το γεγονός ότι όλες οι ψυχές είναι ένα και έχει συνεπώς δεσμευθεί να επιζητεί έκφραση σαν ψυχή. Η υπηρεσία που πρέπει να προσφερθεί είναι η αφύπνιση κι η διέγερση όλων των ψυχών με τις οποίες έρχεται σ' επαφή.

3. Έχει αποδεχθεί την αποκρυφιστική τεχνική της υπηρεσίας. Η υπηρεσία του στην ανθρωπότητα καθορίζει όλες τις δραστηριότητές του και υποτάσσει την προσωπικότητά του στην ανάγκη του καιρού. Σημειώστε αυτή τη φράση. Καλλιεργήστε τη διόραση και τη ρευστή ανταπόκριση στην *άμεση ανάγκη* και όχι την ευαίσθητη αντίδραση σ' ένα μακρινό στόχο.

4. Έχει αποδεχθεί το Σχέδιο όπως υποδεικνύεται απ' τους Δασκάλους της φυλής. Ζητά να κατανοήσει τη φύση αυτού του Σχεδίου και να διευκολύνει την εκδήλωσή του.

Μια απ' τις κύριες ασχολίες του αποδεγμένου μαθητή (ή όπως προτιμώ να τον ορίζω, του αποδεχόμενου μαθητή) είναι να μετασηματισθεί από καλοπροαίρετος ιδεαλιστής σε άνθρωπο της δράσης για χάρη της ανθρωπότητας

Αποδεγμένος μαθητής : Ο μαθητής όταν αποβεί αποδεγμένος μαθητής (και αυτό με την αναγνώριση από μέρος της Στοάς της δέσμευσής του ως προς την ψυχή του), φτάνει σε μια συγκεκριμένη και πραγματική αναγνώριση της Ιεραρχίας. Οι εικασίες του, οι επιθυμίες του, η εφεσιακή ζωή της επιθυμίας του, οι θεωρίες του ή όπως αλλιώς διαλέξετε να ονομάσετε την τάση του προς τη θειότητα, αντικαθίστανται από τη σαφή γνώση του ομίλου των απελευθερωμένων ψυχών. Αυτό δε συμβαίνει με την εμφάνιση πειστικών φαινομένων, αλλά με την εισροή ενόρασης. Υφίσταται λοιπόν μια διεύρυνση συνείδησης η οποία μπορεί να αποτυπωθεί ή όχι από τον εγκέφαλο. Κάθε βήμα του δρόμου απ' αυτό το σημείο αναγνώρισης και πέρα πρέπει να επιτευχθεί συνειδητά και πρέπει να συμπεριλάβει τη συνειδητή αναγνώριση μιας σειράς διευρύνσεων. Οι διευρύνσεις αυτές δε συνιστούν μύηση. Να το έχετε αυτό σαφώς κατά νου. Η μύηση που βρίσκεται αμέσως μπροστά είναι απλώς αποτέλεσμα της αναγνώρισης.

Αποκατάσταση των Μυστηρίων: Η αποκατάσταση αυτή θα χωριστεί σε τρεις φάσεις και θα καλύψει και θα συμπεριλάβει στο συμβολισμό της όλες τις φάσεις της ανθρώπινης ανέλιξης. Θα απεικονισθεί η ιστορία του ανθρώπινου γένους. Οι τρεις αυτές φάσεις αντιστοιχούν πλατιά και με γενικό τρόπο στους τρεις βαθμούς της Κυανής Στοάς του Τεκτονισμού. Η αναλογία δεν είναι εντελώς ακριβής εξαιτίας του αναπόφευκτου εκφυλισμού του Τεκτονισμού, αλλά με την αποκατάσταση των Μυστηρίων ο Τεκτονισμός θα συνέλθει. Αυτές οι φάσεις είναι:

1. Το στάδιο της γενικής αναγνώρισης του φωτός σ' όλα τα τμήματα της ανθρώπινης διαβίωσης. Αυτό υπονοείται στην πρώτη στροφή της νέας Επίκλησης. Αν το τυπικό του Μ. μελετηθεί στο φως αυτών των πληροφοριών, θα προβάλλει η σημασία. Ο φτωχός και στερημένος υποψήφιος αναδύεται μέσα στο φως.

2. Το στάδιο του πλήρως οικονομικού αναπροσανατολισμού· σ' αυτό η ανθρωπότητα θα ανακουφισθεί από κάθε οικονομική αγωνία και θα είναι ελεύθερη να λάβει την ανάλογη πληρωμή και την ορθή ανταμοιβή κάθε υπηρεσίας που δίνεται για τη δόμηση του Ναού του Κυρίου· η δόμηση αυτή βαίνει με ταχύτητα.

3. Το στάδιο στο οποίο λαμβάνεται η ανταμοιβή του φωτός και αποδίδεται η ανταμοιβή της υπηρεσίας· αναγνωρίζεται η πνευματική θέση με το μέσον εκείνου που θεωρείται κύρια μύηση, για την οποία οι δύο πρώτοι μυητικοί βαθμοί είναι απλώς προπαρασκευαστικοί. Αυτή η πρώτη μεγάλη μύηση θα εκτελείται αντικειμενικά και το ευρύ κοινό θα την αναγνωρίζει σαν το κύριο τυπικό και τελετή του νέου θρησκευτικού θεσμού της περιόδου. Είναι το στάδιο όπου οι δυνάμεις της ανάστασης

είναι ενεργές, όταν ο Κύριος είναι με το λαό Του και ο Χριστός έχει επιστρέψει στη γη. Τότε η θρησκεία θα αναγνωρίζεται σαν μια στάση που διέπει κάθε φάση της ανθρώπινης εμπειρίας.

Αποκέντρωση: Ο μαθητής θα μάθει κατόπιν ν' αποκεντρώνεται αποτελεσματικά. Αυτό σημαίνει ότι:

α. Δε θα ζητά τίποτε για το χωριστό εαυτό. Μπορεί λοιπόν να δει κανείς εύκολα γιατί οι ζηλωτές διδάσκονται να δεσμεύονται με υποταγή στον Ανώτερο Εαυτό τους και να αποκηρύσσουν όλες τις αξιώσεις του χωριστού αυτού εαυτού. Μπορεί επίσης να δει κανείς γιατί τόσοι πολλοί αντιδρούν σ' αυτό. Δεν είναι έτοιμοι γι' αυτό και μια τέτοια δέσμευση δρα συνεπώς σαν ένας μεγάλος πράκτορας διάκρισης. Για όσους το πρότυπο της ανιδιοτέλειας έχει τεθεί πολύ υψηλά, δεν το κατανοούν ούτε το επιθυμούν. Επομένως οι ανέτοιμοι το επικρίνουν. Αργότερα θα επιστρέψουν και με κατανόηση θ' αναλάβουν αυτή την υποχρέωση στο φως.

β. Τα μάτια του είναι στραμμένα στο φως και όχι στην επιθυμία επαφής με το Διδάσκαλο. Αυτό αποκλείει συνεπώς εκείνη την πνευματική ιδιοτέλεια που εκφράζεται με την επιθυμία, έμφυτη και βαθιά, για αναγνώριση από ένα από τα Μεγάλα Όντα. Όταν βρεθεί αυτή η ελευθερία απ' το προσωπικό, τότε ο Διδάσκαλος μπορεί να τολμήσει να κάνει επαφή και να εμπεδώσει μια σχέση με το μαθητή. Θα ήταν καλό για μας να στοχασθούμε σ' αυτό.

Αποκρυφισμός: είναι η μελέτη των δυνάμεων. Ο αποκρυφιστής κινείται στον κόσμο της δύναμης, αλλά αυτές είναι επίσης οι κόσμοι της ποιότητας και εκείνων των εξειδικευμένων ενεργειών που ζητούν να εκδηλωθούν διαμέσου του κόσμου των εμφανίσεων. Είναι η επιστήμη του χειρισμού της ενέργειας, της ελκτικής ή απωστικής όψης της δύναμης. Οι βασικοί τόνοι πάνω στους οποίους έχει δομηθεί η αποκρυφιστική φιλοσοφία είναι οι εξής: 1. Δεν υπάρχει τίποτε σε εκδήλωση εκτός από οργανωμένη ενέργεια. 2. Η ενέργεια ακολουθεί ή συμμορφώνεται με τη σκέψη. 3. Ο αποκρυφιστής εργάζεται σε ενέργεια και με ενέργειες.

Αποκρυφιστική μέθοδος: αρχίζουμε με το παγκόσμιο και καταλήγουμε στο ιδιαίτερο.

Αποκρυφιστής και επιστήμη: Ο αληθινός αποκρυφιστής είναι επιστήμονας και ζηλωτής κι όπου τα δύο αυτά δεν έχουν σμίξει, έχετε το μυστικιστή και τον άνθρωπο που κινδυνεύει να στραφεί στη μαύρη μαγεία επειδή διέπεται απ' τη διάνοηση κι όχι απ' την ανιδιοτέλεια· υπάρχουν επίσης κίνδυνοι που συνυπάρχουν στην επαφή με τη ντεβαϊκή εξέλιξη και στη γνώση των εξουσιών και των δυνάμεων που είναι διαθέσιμες με τη μεσολάβησή της.

Αποκρυφιστικής εκγύμνασης πεδίο: Είναι αλήθεια λοιπόν, έτσι δεν είναι, ότι εργαζόμαστε και ζούμε σ' έναν κόσμο δυνάμεων; Δε χρειαζόμαστε κάποιο μακρινό τόπο ή ειδική περιοχή στην οποία να ζήσουμε και να μάθουμε και να εργασθούμε, γιατί κατοικούμε σ' έναν κόσμο δύναμης και ενέργειας· εμείς οι ίδιοι απαρτιζόμαστε από μονάδες δύναμης ή ενέργειας· και χειριζόμαστε δύναμη, εν γνώσει μας ή όχι, στη διάρκεια των εικοσιτεσσάρων ωρών της ημέρας. Το πεδίο της αποκρυφιστικής μας εκγύμνασης είναι το πεδίο του κόσμου κι ο κόσμος των ιδιαίτερων περιστάσεων και του περιβάλλοντός μας.

Αποκρυφιστική Υπακοή : Ο μαθητής πολύ συχνά υπακούει μέσα σε όρια. Η προσωπική του αίσθηση της ελευθερίας (που οφείλεται κυρίως σε μια γοργά αναπτυσσόμενη νοητική σύλληψη της ζωής και του βίου) τον παρακινεί να αποδεχθεί κάποιες μορφές υπακοής στο Διδάσκαλο που τον εκπαιδεύει, αλλά να αποφεύγει την ολοκληρωτική παράδοση λόγω του φόβου μήπως χάσει την αίσθηση της ελεύθερης δράσης, της ελεύθερης σκέψης και της ελεύθερης επιλογής των σχέσεων. Όσο μεγαλύτερος είναι ο μαθητής τόσο λιγότερο συμβαίνει αυτό, γιατί η ζωή του Άσραμ και η αυξανόμενη σταθερή επαφή με το Διδάσκαλο του δείχνουν την πλήρη και υπέρτατη ελευθερία που διέπει ολόκληρο τον κύκλο της ασραμικής ζωής – τόσο μέσα στο Άσραμ όσο και στο πεδίο της εσωτερικής και εξωτερικής υπηρεσίας. Αλλά η ανάπτυξη της διακριτικής αυτής εκτίμησης χρειάζεται χρόνο και ο νεόφυτος είναι πάντα σε επιφυλακή ως προς κάθε παραβίαση του οργανωμένου του χώρου της καθορισμένης αυτοδιαχείρισης. Ας το διευκρινίσω με έναν τρόπο που πιστεύω ότι θα σου μεταδώσει μια πολύ αναγκαία εισήγηση.

Ο αρχάριος και νεοεισελθών στο Άσραμ, νέος στην υπηρεσία του (από τη σκοπιά της τωρινής του εμπειρίας ζωής αν όχι από τη σκοπιά της ψυχής), νέος στην καταγραφή μιας αίσθησης δύναμης που πάντα μεταδίδει η σχέση με το Άσραμ και νέος στη χαρούμενη αντίδραση της αναγνώρισης που του δίνεται από εκείνους που ζητά να βοηθήσει, μιλά διαρκώς για “το έργο μου, τον όμιλό μου, τη διδασκαλία μου, τους ανθρώπους μου, τα σχέδια μου” και κάνοντας αυτό σταθεροποιείται στο επιλεγμένο του πεδίο υπηρεσίας. Αυτή είναι μια προσωρινή φάση, μη αναγνωριζόμενη συχνά απ’ το μαθητή, αν και ενοχλητική για εκείνους που ακούν. Καθώς προχωρά στην πνευματική ζωή και εντείνει την κατανόησή του για το Διδάσκαλο, καθώς εισέρχεται βαθύτερα στη ζωή του Άσραμ και στην αύρα του Διδασκάλου του και καθώς αυξάνει το όραμά του – που αποκαλύπτει δυνατότητες υπηρεσίας και τους περιορισμούς του εξοπλισμού του καθώς και μια θεία αδιαφορία – απορρίπτει την κτητικότητα της προσέγγισής του στην υπηρεσία και θεωρεί όλα όσα κάνει σαν την ανταπόκρισή του στη ζωή του Άσραμ κι έτσι φτάνει τελικά στο σημείο όπου αυτός ο ίδιος χάνεται απ’ την εικόνα του και απ’ το επίκεντρο της εργασίας του και παραμένει μόνο η ανάγκη που πρέπει να ικανοποιηθεί και η δύναμη του Άσραμ που θα ικανοποιήσει αυτή την ανάγκη.

..... η αποκρυφιστική υπακοή – όταν κατανοείται κι εφαρμόζεται σωστά – είναι η βασιλική οδός διαμέσου του αστρικού πεδίου, ιδιαίτερα σε σχέση με τη γοητεία και τις τάσεις της έκτης ακτίνας, προς την καθαυτή καρδιά της Ιεραρχίας; Οι άνθρωποι τείνουν να θεωρούν την υπακοή σαν την εκτέλεση κανόνων και διαταγών που τους επιβάλλονται από κάποια πηγή εξουσίας. Αυτό, όπως καλά γνωρίζεις, δε συμβαίνει σε καμιά αληθινή ιεραρχική εκπαίδευση. Η υπακοή για το μαθητή είναι μια γοργή πνευματική αντίδραση στο Σχέδιο όπως εκπορεύεται από την Ιεραρχία, μια γοργή και ορθά ευαίσθητη καταγραφή της ποιότητας του Άσραμ με το οποίο μπορεί να συνδέεται και μια επακόλουθη και με τον καιρό σχεδόν αυτόματη ανάληψη (με ταχύτητα) του απαιτούμενου έργου. Είναι ένα έργο που αναθέτει ο μαθητής στον εαυτό του και δε διατάσσεται από το Διδάσκαλο. Η αποδοχή του έργου είναι απλώς απόδειξη ότι ο μαθητής είναι ασραμικός εργάτης, δεσμευμένος στην ευημερία της ανθρωπότητας.

Αποκρυφιστικός ερεθισμός: δεν είναι θυμός όπως τον εκφράζουν τα ανθρώπινα όντα, αλλά ανταπόκριση σε επαφή – ανταπόκριση που δεν είναι αρεστή. Με άλλα λόγια, είναι τριβή. Θα κατανοήσετε συνεπώς καλύτερα την έννοια της δήλωσης ότι ο τελευταίος δεσμός που απορρίπτει ο Διδάσκαλος είναι ο ερεθισμός. Η προσωπικότητα δεν ελκύει πια την προσοχή· η τριβή συνεπώς παύει και δε μένει τίποτε παρά ένας καθαρός αγωγός δια του οποίου μπορεί να χυθεί πνευματική ενέργεια.

Αποκρυφισμός και ψυχική ευαισθησία (ψυχομετρία):να τονισθεί εδώ ότι η μυστικιστική ανάπτυξη και έφεση είναι ο δρόμος διαφυγής από την ανώτατη όψη της Ατλάντειας συνείδησης. Αυτή η ίδια έχει αστρική φύση. Ο αποκρυφισμός και η επιστήμη είναι ο δρόμος διαφυγής από την ανώτατη έκφραση του συγκεκριμένου νου και από την Αρεία συνείδηση που έχει φύση νοητική. Η ευαισθησία ή η ψυχική αίσθηση της αφής έχει φύση αιθερική, έχει γενική έκφραση και πρέπει τελικά να δώσει τη θέση της σ' εκείνη την πνευματική εντυπωτικότητα που επιτρέπει στον άνθρωπο, όπως ο Χριστός, να "γνωρίζει" απλά τι είναι μέσα στο συνάνθρωπό του και να έχει επίγνωση της κατάστασής του και της κατάστασης της ζωής σ' όλες τις μορφές. Είναι το πρώτο βήμα για το παγκόσμιο εκείνο πνευματικό κλειδί του οποίου η κατώτερη έκφραση είναι η ψυχομετρία.

Αποκρυφιστική εκπαίδευση: Εκείνοι που εισέρχονται με ανοικτά μάτια στην αποκρυφιστική εκγύμναση, χρειάζονται πράγματι να υπολογίσουν το τίμημα. Η ανταμοιβή στο τέλος είναι μεγάλη, αλλά το μονοπάτι είναι τραχύ και ο αληθινός αποκρυφιστής το βαδίζει μόνος. Η ικανότητα να στέκουμε μόνοι, ν' αναλαμβάνουμε ευθύνη και κατόπιν να τα φέρνουμε όλα σε πέρας ολομόναχοι και ν' αφησούμε το κακό χάρη του καλού που επιτεύχθηκε, είναι το σημάδι του Λευκού Αδελφού. Να είστε λοιπόν έτοιμοι για την μοναξιά, για κινδύνους αβέβαιου και σκοτεινού χαρακτήρα και ν' αναμένετε να δείτε την ζωή σας να δαπανάται χωρίς καμιά ανταμοιβή που ν' αφορά την προσωπικότητα. Μόνο καθώς η συνείδηση διευρύνεται και βρίσκει κανείς την αληθινή του θέση στο κοσμικό όλο, γίνεται φανερή η ανταμοιβή· αλλά σταματήστε να φοβάστε και μάθετε ότι η προσωπικότητα είναι μόνο πρόσκαιρη και τι πειράζει αν υποφέρει; Κάποιο καλό που κερδήθηκε για την παγκόσμια Αδελφότητα, κάποιος νόμος που εξηγήθηκε και καταδείχθηκε στην καθημερινή ζωή, μπορεί να κάνει το Διδάσκαλο να πει τελικά (ναι, τελικά, όταν όλα περάσουν) εύγε! Τα μάτια σας λοιπόν ας κοιτάζουν μπροστά. Μη στρέφεστε ούτε δεξιά ούτε αριστερά. Η ατραπός οδηγεί προς τα πάνω και σε μεγαλύτερη συχνότητα κραδασμού και σε μεγαλύτερη ευαισθησία. Αναζητήστε το σημείο ισορροπίας στην εργασία σας και διατηρήστε αυτή την ισορροπία, γιατί τα χρόνια επιφυλάσσουν πολλή δουλειά, πολλή πίεση και πολλά βάσανα.

Είστε άραγε αρκετά δυνατοί για να βλέπετε τη θλίψη του κόσμου, να βλέπετε την καταστροφή και όμως να μένετε χαρούμενοι;Τώρα – τέτοιο είναι το αστρικό μίasma – είναι σχεδόν αδύνατο για σας, τους αγωνιζόμενους αδελφούς μας, να έχετε καλή υγεία· το κάρμα του κόσμου το απαγορεύει. Η αστρική διαφθορά και οι ρυπαροί βόθροι των κατώτερων επιπέδων του νοητικού πεδίου μολύνουν τους πάντες και είναι τυχερός όποιος ξεφύγει. Σας παρακολουθούμε όλους με τρυφερότητα, που με αδύνατα και ευαίσθητα σώματα αγωνίζεστε, εργάζεσθε, πολεμάτε, αποτυγχάνετε, συνεχίζετε και υπηρετείτε. Ούτε μια ώρα υπηρεσίας που δίνεται με πόνο και υπερένταση, ούτε μια μέρα μόχθου που ακολουθείται από τσακισμένα νεύρα, βαρύ κεφάλι και άρρωστη καρδιά, δεν αφήνεται να περάσει απαρατήρητη. Γνωρίζουμε και νοιαζόμαστε, όμως δεν πρέπει να κάνουμε τίποτε απ' όσα χρειάζονται, που μπορείτε να κάνετε εσείς που αγωνίζεστε στο πεδίο του κόσμου. Το κάρμα του κόσμου σας τυλίγει όλους αυτή την εποχή. Αν μπορούσατε μόνο να το αντιληφθείτε, ο χρόνος είναι σύντομος και η ανάπαυση, η χαρά και η ειρήνη είναι στο δρόμο. Παρηγορηθείτε από τη διαβεβαίωση ότι η αγάπη κυβερνά τα πάντα· πάρτε θάρρος από την αντίληψη ότι η Ιεραρχία στέκει.

Απομονωμένη Ενότητα : είναι το στάδιο της συνείδησης που βλέπει το όλο σαν ένα και θεωρεί, όχι θεωρητικά αλλά σαν αντιληπτό γεγονός, ότι είναι ταυτισμένη μ' αυτό

το όλο. Το όλο είναι “απομονωμένο” στη συνείδηση του ανθρώπου και δε θεωρεί ο άνθρωπος τον εαυτό του απομονωμένο. Η λέξη “απομονωμένος” αναφέρεται σ’ εκείνο τον πλήρη οργανωμένο οργανισμό του οποίου ο άνθρωπος μπορεί να νιώθει και να γνωρίζει ότι είναι μέρος. Η λέξη “ενότητα” εκφράζει την σχέση του με το όλο. Είναι λοιπόν φανερό ότι αυτό το όλο είναι κάτι που γίνεται αντιληπτό προοδευτικά. Για την πραγμάτωση της προοδευτικής αυτής αντίληψης διευθετήθηκαν πρόσκαιρα οι μεγάλες διευρύνσεις της συνείδησης, που καλούνται μύησεις, σαν μια επιταχυμένη ή αναγκαστική διαδικασία. Αυτή η πρόοδος των αντιληπτών “απομονώσεων σε ενότητα” μπορεί να αρχίσει με την ομάδα, το περιβάλλον ή το έθνος του μαθητή και με την ορθή χρήση της κατανόησης να τελειώσει επιτρέποντάς του να απομονώσει το όλο θείο σχήμα ή τη ζώσα δομή και να ταυτισθεί μαζί του με έναν ενεργό ικανό τρόπο.

Απόσπαση: χωρισμός , αποσύνδεση , ξεκόλλημα ξεχώρισμα, αποτράβηγμα. Μέσο αποσπάσεως – κατάσταση απρόσωπης παρακολουθήσεως – μαθαίνει να αποσύρει τα ενδιαφέροντα του και την συνείδηση του από τα πράγματα των αισθήσεων και τις κλήσεις της κατώτερης του φύσεως. Όλο και περισσότερο προσλαμβάνει την συνείδηση της ψυχής .

Απόσπαση, Θεία και Παρατηρητής :πρέπει ν’ αποκτήσεις την εσώτερη εκείνη θεία απόσπαση που βλέπει τη ζωή στην αληθινή της προοπτική. Ο άνθρωπος μένει έτσι ελεύθερος και ανέγγιχτος από οτιδήποτε μπορεί να συμβεί. Η ιδεώδης στάση για σένα είναι εκείνη του Παρατηρητή που κατά κανένα τρόπο δεν ταυτίζεται με ότι μπορεί να συμβεί στο φυσικό και συναισθηματικό πεδίο και του οποίου ο νους είναι ένας καθарός καθρέφτης της αλήθειας.

Απόσπαση, Ψυχική :..... είναι αναγκαίο να μάθεις πως όταν μπορείς να αποφύγεις να ταυτίζεσαι τόσο στενά με τους ανθρώπους, χωρίς να υποφέρεις τόσο συνειδητά μαζί τους, μπορείς να τους προσφέρεις μεγαλύτερη υπηρεσία και να τους είσαι καλύτερος φίλος και βοηθός. Επομένως η απόσπαση είναι για σένα μια εξέχουσα απαίτηση και μια ποιότητα που πρέπει να καλλιεργηθεί. Δεν είναι η απόσπαση της αυτοπροστασίας ή της ανοσοποίησης ή της απομάκρυνσης, αλλά η ψυχική εκείνη απόσπαση που λειτουργεί από ψυχικά επίπεδα και – βλέποντας όλη τη ζωή στο φως που ξεχύνεται από την ψυχή – θεωρεί το καθετί απ’ την σκοπιά της αιωνιότητας.

Αποτυχία: Απέτυχες, αδελφέ μου. Αλλά γιατί κατακλύζεσαι χρόνο με χρόνο απ’ την αποτυχία και μένεις με τα μάτια σου προσηλωμένα στον κατώτερο εαυτό που απέτυχε; Όλοι έχουν αποτύχει και θ’ αποτύχουν πάλι σε κάποια γραμμή. Ακόμη και οι Διδάσκαλοι αποτυγχάνουν κατά καιρούς.

Αποτυχία (απογοήτευση) και χρόνος: Είναι σοβαρή σπατάλη χρόνου για ένα μαθητή να συλλογίζεται την αποτυχία ή να φοβάται την αποτυχία. Δεν υπάρχει τέτοιο πράγμα όπως η αποτυχία: μπορεί μόνο να υπάρξει απώλεια χρόνου. Αυτή από μόνη της είναι σοβαρή αυτές τις μέρες της φρικτής παγκόσμιας ανάγκης, αλλά ο μαθητής αναπόφευκτα πρέπει κάποια μέρα να κάνει το καλό και να επανορθώσει τις παλιές αποτυχίες του. Δε χρειάζεται να τονίσω ότι μαθαίνουμε από την αποτυχία, γιατί είναι μια πολύ γνωστή αλήθεια και είναι γνωστή σ’ όλους όσους επιχειρούν να ζουν σαν ψυχές. Ούτε χρειάζεται ο μαθητής να θλίβεται για τις αποτυχίες, φαινομενικές ή πραγματικές, των συμμαθητών του. Η αίσθηση του χρόνου προκαλεί γοητεία και απογοήτευση, ενώ το έργο προχωρεί αληθινά και το μάθημα που μαθαίνεται από την αποτυχία δρα σαν διασφάλιση του μέλλοντος. Έτσι οδηγεί σε γοργή ανάπτυξη. Ο

τίμιος μαθητής μπορεί στιγμιαία να γοητευθεί, αλλά μακροπρόθεσμα τίποτε δεν μπορεί πραγματικά να τον σταματήσει. Τι είναι μερικά σύντομα χρόνια σε σύγκριση μ' έναν κύκλο αιώνων; Τι είναι ένα δευτερόλεπτο χρόνου στο διάστημα των εβδομήντα χρόνων που δίνονται στον άνθρωπο; Στο μαθητή ατομικά φαίνονται πολύ σπουδαία· στην επιτηρούσα ψυχή φαίνονται σαν τίποτε. Για τον κόσμο ίσως μια προσωρινή αποτυχία μπορεί να σημαίνει καθυστέρηση της αναμενόμενης βοήθειας, αλλά και αυτή πάλι είναι σύντομη και η βοήθεια θα έρθει από άλλες πηγές, γιατί το Σχέδιο προχωρεί αλάνθαστα.

Μπορώ άραγε με κάθε σοβαρότητα να σας δώσω την παράδοση εντολή να εργάζεσθε με υπέρτατη σοβαρότητα και όμως ταυτόχρονα να αρνείσθε να εργασθείτε με τέτοια σοβαρότητα και να μην παίρνετε τον εαυτό σας τόσο σοβαρά; Εκείνοι που στέκουν στην εσώτερη πλευρά και μελετούν το έργο των παγκόσμιων ζηλωτών σήμερα, βλέπουν μια σχεδόν αξιολύπητη δυσφορία για την ατομική τους ανεπάρκεια, μια συνεχή κι επίμοχθη προσπάθεια από μέρους τους να “γίνουν αυτό που θα έπρεπε να είναι” κι όμως ταυτόχρονα μια απελπιστική έλλειψη αναλογίας και καμιά αίσθηση του χιούμορ. Σας παροτρύνω να καλλιεργήσετε και τις δύο αυτές ποιότητες.

Απροσωπία : Η αναγνώριση ότι κάθε όψη της Ζωής συνεπάγεται υπηρεσία που εκτελείται χωρίς διάκριση και προς οποιοδήποτε άτομο. Η ικανότητα να στέκει κανείς πάνω από τους περιορισμούς του προσωπικού εαυτού σε στάση και σε δράση.

Απροσωπία(2): να εξετάζετε ό,τι λέγεται ή προτείνεται από κάθε αδελφό του ομίλου με μια πλήρη και προσεκτικά αναπτυγμένη “θεία αδιαφορία”. Προσέξτε την χρήση της λέξης “θεία”, γιατί κρατά το κλειδί της αναγκαίας στάσης. Είναι κάτι διαφορετικό από την αδιαφορία της ανεμελιάς ή την αδιαφορία ενός ψυχολογικά αναπτυγμένου “τρόπου διαφυγής” απ' ό,τι δεν είναι ευχάριστο· ούτε είναι η αδιαφορία της ανωτερότητας. Είναι η αδιαφορία που δέχεται ό,τι προσφέρεται, χρησιμοποιεί ό,τι είναι χρήσιμο, μαθαίνει ό,τι μπορεί, αλλά δεν εμποδίζεται από προσωπικές αντιδράσεις. Είναι η κανονική στάση της ψυχής ή του εαυτού προς το μη-εαυτό. Είναι η άρνηση της προκατάληψης, όλων των στείρων προκατειλημμένων ιδεών, όλων των έξεων της προσωπικότητας, των επιδράσεων ή του παρελθόντος. Είναι η λειτουργία της απόσπασης από “τον κόσμο, τη σάρκα και το διάβολο” για τα οποία μιλά η *Καινή Διαθήκη*.

Απροσωπία(3): ...αποκτά αυξημένη επίγνωση της πνευματικής απροσωπίας του, η οποία του φαίνεται ότι είναι σχεδόν μια μορφή απομάκρυνσης και η οποία κατά κανένα τρόπο δεν τρέφει μέσα του εκείνα τα στοιχεία που έχουν προσωπική φύση· συνεπώς υποφέρει. Εκείνοι που έμειναν πίσω σαν τμήμα της παλιάς του ζωής δεν κατανοούν κατά κανένα τρόπο τη βασική του (ακόμη και υπανάπτυκτη) απροσωπία. Αυτή η στάση τους εφελκύει μέσα του, όταν τη νιώθει, δυσαρέσκεια και επίκριση που αντιλαμβάνεται ότι δεν είναι σωστή, αλλά που φαίνεται αδύνατο ν' αποφύγει σ' αυτό το στάδιο, ενώ εκείνοι τους οποίους επικρίνει προσπαθούν να τον πληγώσουν ή (τουλάχιστον) να τον κάνουν να νιώσει περιφρονημένος και δυσάρεστα.

Στα αρχικά στάδια βρίσκει καταφύγιο απ' όσους άφησε πίσω του, αποσυρόμενος μέσα του και σε μια πολύ περιττή και σχεδόν οχληρή σιωπή. Μαθαίνει να διεισδύει στη συνείδηση του νέου του ομίλου, προσπαθώντας επίμονα να αναπτύξει την ικανότητά του για πνευματική απροσωπία. Γνωρίζει ότι είναι κάτι που πρέπει να επιτύχει και – καθώς το επιτυγχάνει – ανακαλύπτει ότι αυτή η απροσωπία δε βασίζεται σε αδιαφορία ή σε προκατάληψη, όπως νόμιζε, αλλά σε βαθιά κατανόηση, σε δυναμική εστίαση στην παγκόσμια υπηρεσία, σε μια αίσθηση αναλογίας και σε μια απόσπαση που καθιστά εφικτή την αληθινή βοήθεια.

Απροσωπία και απόσπασση: Υπάρχει στενή σχέση μεταξύ απροσωπίας και απόσπασσης. Σκεφθείτε το. Πολλές προσφιλείς ιδέες, πολλές δύσκολα κερδισμένες ποιότητες, πολλές προσεκτικά γαλουχημένες αρετές και πολλές ισχυρά διατυπωμένες πεποιθήσεις αντιστρατεύονται την απροσωπία. Είναι δύσκολο για το μαθητή – στη διάρκεια της αρχικής του εκγύμνασης – να προσκολλάται ειλικρινά στα δικά του ιδεώδη και ν’ ακολουθεί δυναμικά την δική του πνευματική ολοκλήρωση και να παραμένει ταυτόχρονα απρόσωπα προσανατολισμένος στους άλλους ανθρώπους. Ζητά την αναγνώριση του αγώνα και της επίτευξής του· ποθεί το φως που άναψε να επισύρει μια ανταπόκριση από τους άλλους· θέλει να είναι γνωστός σαν μαθητής· ποθεί να δείχνει τη δύναμή του και την εξαιρετικά αναπτυγμένη αγαπητική του φύση έτσι ώστε να μπορεί να προκαλεί θαυμασμό, ή τουλάχιστον προσοχή. Είναι δύσκολο για τους νοήμονες άνδρες και γυναίκες να βλέπουν όσους συνδέονται στενά μαζί τους ν’ ασχολούνται με τη ζωή και τα προβλήματα από μια άποψη εντελώς διαφορετική απ’ τη δική τους – να τα χειρίζονται με αδύναμο ή ανόητο τρόπο (απ’ τη σκοπιά του μαθητή) και να κάνουν προφανώς σοβαρά σφάλματα στην κρίση ή την τεχνική. Και όμως, αδελφέ από παλιά, γιατί είσαι τόσο βέβαιος ότι έχεις δίκιο κι ότι η άποψή σου είναι αναγκαστικά σωστή; Ίσως η άποψή σου για τη ζωή και η ερμηνεία σου μιας κατάστασης να χρειάζεται αναπροσαρμογή και τα κίνητρά σου κι οι στάσεις σου να μπορούν να είναι περισσότερο εξυψωμένα ή αγνά. Ακόμη κι αν είναι – για σένα – τα πιο υψηλά και τα καλύτερα που μπορείς να επιτύχεις σ’ ένα δεδομένο χρόνο, τότε συνέχισε το δρόμο σου και άφησε τον αδελφό σου ν’ ακολουθήσει το δικό του. “Καλύτερο το δικό σου ντάρμα απ’ το ντάρμα ενός άλλου.” Έτσι εκφράζει η *Μπαγκαβάτ Γκιτά* την αλήθεια αυτή, λέγοντας στο μαθητή να κοιτάζει τη δουλειά του. Αυτή η στάση της μη παρέμβασης και η άρνηση επίκρισης δεν εμποδίζει με κανένα τρόπο την αμοιβαία υπηρεσία ή τις εποικοδομητικές ομαδικές σχέσεις. Δεν αποκλείει την έκφραση αγάπης ή την ευτυχή ομαδική συνεργασία. Μπορείς ίσως να δεις καθαρά ποια είναι η αδυναμία της ομάδας και ποιος είναι εκείνος που εμποδίζει τον όμιλο από καλύτερη δραστηριότητα. Αυτό είναι καλό και ωραίο, αρκεί να συνεχίσεις ν’ αγαπάς και να υπηρετείς και ν’ απέχεις από την επίκριση. Είναι μια λανθασμένη στάση να προσπαθείς επίμονα να διορθώσεις τον αδελφό σου, να τον μαλώνεις ή να προσπαθείς να του επιβάλεις τη θέλησή σου ή την άποψή σου, αν και είναι πάντα θεμιτό να εκφράζουμε ιδέες ή να κάνουμε εισηγήσεις. Οι όμιλοι των μαθητών είναι όμιλοι ελεύθερων και ανεξάρτητων ψυχών που υποτάσσουν τα προσωπικά τους ενδιαφέροντα στην υπηρεσία και ζητούν τον εσώτερο εκείνο δεσμό που θα συγχωνεύσει τον όμιλο σ’ ένα όργανο για την υπηρεσία της ανθρωπότητας και της Ιεραρχίας. Συνεχίστε με την δική σας ψυχική πειθαρχία και αφήστε τους αδελφούς σας να συνεχίσουν την δική τους.

άπτα: Ένα φωτισμένο πρόσωπο που τα λόγια του είναι αλάθητα.

Άπωση (απόθεση) και επιθυμία: Η λέξη “άπωση” έχει μια ατυχή έννοια για πολλές διάνοιες κι αυτή η αποστροφή εναντίον της ίδιας της λέξης φανερώνει την έμφυτη πνευματική πόλωση του ανθρώπου. Η άπωση, η επιθυμία για αποκήρυξη και οι απωθητικές στάσεις, λέξεις και πράξεις φέρνουν στο νου μας όλα όσα είναι δυσάρεστο να αναπολούμε. Όμως εξεταζόμενη πνευματικά και θεωρούμενη επιστημονικά, η λέξη “άπωση” υποδεικνύει απλώς “μια στάση προς ό,τι δεν είναι επιθυμητό”. Αυτή με την σειρά της (καθώς επιδιώκουμε να προσδιορίσουμε ό,τι είναι επιθυμητό) φέρνει σε δραστηριότητα τις αρετές της διάκρισης, της απάθειας και της πειθαρχίας στη ζωή του μαθητή, καθώς και την δύναμη να αποκεντρώνεται... τεχνική δια της οποίας γίνεται αυτή η εκλογή. Η οδός της διάκρισης, η μέθοδος της απάθειας και η

πειθαρχία της ζωής έχουν γίνει σαφείς και καθαρές από τις διδασκαλίες των τελευταίων δύο χιλιάδων ετών και απ' τα πολλά βιβλία που γράφηκαν για να τονίσουν την διδασκαλία του Χριστού και του Βούδδα. Με την ορθή τους κατανόηση μπορεί να γίνει ορθή εκλογή και εκείνο που δεν πρέπει να ποθούμε ή να επιθυμούμε μπορεί να "απωθηθεί". Πολλοί βρήκαν επωφελές να γράψουν για λογαριασμό τους την προσωπική τους κατανόηση των τεσσάρων λέξεων:

1. Διάκριση,
2. Απάθεια,
3. Πειθαρχία,
4. Αποκέντρωση.

Αρετή : Η απραπός της αρετής δεν είναι το να λες ψαλμούς , αλλά μόχθος και υπηρεσία. (Μορύα)

Αρετές καρδιάς: ...το κέντρο της καρδιάς είναι ο χώρος εναπόθεσης δώδεκα δυνάμεων ή ενεργειών, επιδίωξε να τις αναπτύξεις:

- α. Ομαδική αγάπη, που περιβάλλει τα άτομα.
- β. Ταπεινότητα, που υποδηλώνει τη στάση της προσωπικότητάς σου.
- γ. Υπηρεσία, που υποδεικνύει την ενασχόληση της ψυχής σου.
- δ. Υπομονή, που υποδηλώνει την εμβρυώδη αθανασία και εμμονή που είναι χαρακτηριστικό της ψυχής.
- ε. Ζωή ή εκφρασμένη δραστηριότητα, που είναι εκδήλωση της αγάπης επειδή είναι ουσιώδης δυαδισμός.
- ζ. Ανεκτικότητα, που είναι η πρώτη έκφραση της βουδδικής κατανόησης.
- η. Ταύτιση με τους άλλους, η οποία είναι εμβρυώδης συγχώνευση που προωθείται τελικά σε σύνθεση όταν αναπτυχθεί το κεφαλικό κέντρο.
- θ. Συμπόνια, που είναι ουσιαστικά η ορθή χρήση του ζεύγους των αντιθέτων.
- ι. Συμπάθεια, που είναι επακόλουθο της γνώσης και της ανέλιξης των πετάλων γνώσης. Η ενέργεια αυτή είναι τότε σε επαφή με το κέντρο της καρδιάς.
- κ. Σοφία, που είναι καρπός της αγάπης και υποδεικνύει την αφύπνιση των πετάλων αγάπης του εγωικού λωτού.
- λ. Θυσία, που είναι η προσφορά του αίματος της καρδιάς ή της ζωής για τους άλλους.

Αριστοτέλης: (384-323 π.Χ.) Κορυφαίος φιλόσοφος της αρχαιότητας, όπως και ο Πλάτωνας. Ήταν δάσκαλος του Μέγα Αλέξανδρου. Η καταγωγή του ήταν από τη Θράκη. Γεννήθηκε στα Στάγειρα της ανατολικής πλευράς της Χαλκιδικής το 384 π.Χ. και πέθανε στη Χαλκίδα το 323 π.Χ. Ο Αριστοτέλης είναι ο μεγάλος φιλόσοφος, ο καταπληκτικός "δαιμόνιος", όπως τον έλεγαν οι αρχαίοι, (εγκυκλ. Χριστόπουλος)

Αρούπα «Ασώματο», άμορφο αντίθετο του ρούπα

Αρμαγεδδώνα: Προς το τέλος της έκτης φυλετικής ρίζας, πριν την εμφάνιση της έβδομης, θα έχουμε τον αληθινό Αρμαγεδδώνα για τον οποίο τόσα πολλά διδάχθηκαν. Ένας μικρός κύκλος που αντιστοιχεί στην τελευταία αυτή μάχη και διαίρεση, θα εμφανισθεί στη διάρκεια της έκτης υποφυλής που βρίσκεται τώρα σε διαδικασία σχηματισμού. Ο παγκόσμιος πόλεμος που μόλις έλαβε χώρα κι ο τωρινός μας κύκλος της χωριστικότητας και της αναστάτωσης δεν αποτελούν τον πραγματικό Αρμαγεδδώνα. Ο πόλεμος για τον οποίο μας μιλά η Μαχαμπαράτα και ο τωρινός πόλεμος είχαν τις ρίζες του κακού τους και τα σπέρματα των καταστροφών που προκάλεσαν, ο

ένας στον κατώτερο κι ο άλλος στον ανώτερο αστρικό κόσμο. Η ιδιοτέλεια και η χαμηλής τάξης επιθυμία ήταν οι παρορμήσεις πίσω από αμφοτέρους. Η προσεχής μεγάλη διαίρεση θα έχει τις ρίζες της στο νοητικό κόσμο και θα κορυφωθεί στην έκτη υποφυλή. Στην έκτη φυλετική ρίζα θα έχει τα σπέρματα μιας τερατώδους καταστροφής στη συντονισμένη τριπλότητα του νου, του αστρισμού και της φυσικής φύσης, η οποία θα επιφέρει μια στιγμή κλιμάκωσης στην πλανητική δυαδικότητα.

Αρχάτ : Μύστης (4^η μύηση)

Αρχές: οι βασικές διαφοροποιήσεις, οι ουσιαστικές ποιότητες ή τύποι ενέργειας πάνω στις οποίες δομούνται όλα τα πράγματα· προσδίνουν τη διακριτική φύση όλων των μορφών

Αρχή Συμμερισμού και Νέα Εποχή: Όταν τα τρία κύρια Άσραμ θα έχουν κάνει το έργο τους και αυτό το έργο – παρά τις διαφορές των ακτίνων - είναι κυρίως εκπαιδευτικό, τότε τα άλλα Άσραμ θα στείλουν αργά τους αντιπροσώπους τους για να συνεργασθούν και να συνεχίσουν το έργο. Το πρώτο Άσραμ που θα το κάνει θα είναι εκείνο της τρίτης ακτίνας· την εποχή που θα εμφανισθούν μαθητές απ’ αυτό το Άσραμ, ο κόσμος θα είναι έτοιμος για μια ολική οικονομική αναπροσαρμογή· η “αρχή του μερισμού” θα είναι μια αναγνωρισμένη κινητήρια έννοια του νέου πολιτισμού. Αυτή δε θα συνεπάγεται όμορφες, γλυκιές και ανθρωπιστικές στάσεις. Ο κόσμος θα είναι ακόμη γεμάτος από ιδιοτελείς και συμφεροντολόγους ανθρώπους, αλλά η κοινή γνώμη θα είναι τέτοια ώστε κάποια θεμελιώδη ιδανικά θα υποκινούν τις επιχειρήσεις, τα οποία θα επιβάλλονται σ’ αυτές από την κοινή γνώμη· το γεγονός ότι οι νέες γενικές ιδέες σε πολλές περιπτώσεις θα διέπονται από την σκοπιμότητα της αλληλεπίδρασης δε θα έχει βασικά καμιά σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι ο μερισμός. Όταν εμφανισθεί ο “προσαρμοστής των οικονομικών” (όπως καλείται στην Ιεραρχία ένας προχωρημένος μαθητής απ’ αυτό το Άσραμ), θα βρει τις συνθήκες πολύ αλλαγμένες από αυτές που ισχύουν τώρα και αυτό στην ακόλουθη έκταση:

1. Θα ελέγχει η αρχή της ανταλλαγής και της συναλλαγής (που θα αφορά την ωφέλεια όλων).
2. Λόγω της ανάπτυξης της ατομικής ενέργειας προς όφελος της ανθρώπινης ευημερίας, τα εθνικά νομίσματα θα έχουν αντικατασταθεί σε μεγάλο βαθμό, όχι μόνο από ένα σύστημα ανταλλαγής, αλλά από μια παγκόσμια χρηματική συναλλαγή - αντιπροσωπευτική των ανταλλασσόμενων αγαθών όταν είναι σχετικά μικρά και ασήμαντα – και από μια σχεδιασμένη κλίμακα σχετιζόμενων αξιών. Τα εθνικά υλικά κεφάλαια και τα αναγκαία εμπορεύματα θα προσφέρονται κάτω από ένα εντελώς νέο σύστημα.
3. Η ιδιωτική επιχείρηση θα υπάρχει ακόμη, αλλά θα ρυθμίζεται· οι μεγάλες επιχειρήσεις κοινής ωφέλειας και οι κύριοι υλικοί πόροι και οι πηγές του πλανητικού πλούτου – λόγου χάρη, σίδηρος, χάλυβας, πετρέλαιο και σιτάρι – θα ανήκουν για πρώτη φορά σε ένα διεθνή όμιλο που θα κυβερνά και θα ελέγχει· όμως θα προετοιμάζονται για τη διεθνή κατανάλωση από εθνικούς ομίλους που θα επιλέγονται απ’ το λαό και θα είναι κάτω από τη διεθνή διεύθυνση.

Αρχή του Μερισμού: εγγενής στη δεύτερη Ακτίνα της Αγάπης-Σοφίας που αφορά τόσο θεμελιωδώς τις σχέσεις, κερδίζει έδαφος και η δυναμικότητά της αποδεσμεύεται από τη δραστηριότητα της τέταρτης Ακτίνας της Αρμονίας μέσω Διαμάχης. Αυτή η Αρχή του Μερισμού, παρότι είναι ακόμη διαχωρισμένη απ’ τις επίσημες διατάξεις, βρίσκεται υπό εξέταση και κάποια μέρα θα είναι ο διέπων παράγοντας της οικονομι-

κής ζωής του κόσμου, που θα ρυθμίζεται και θα ελέγχεται από εκείνους τους ανθρώπους που είναι άγρυπνοι στην ανθρώπινη ανάγκη πάνω στο φυσικό πεδίο (1^η μύηση).
.....Η πρώτη ένδειξη ότι το μακρινό όραμα έχει ιδωθεί αμυδρά, μπορεί ίσως να σημειωθεί στο κυρίαρχο ένστικτο για μερισμό που υποκινείται προς το παρόν από το ένστικτο της αυτοσυντήρησης, αλλά αναπτύσσεται οριστικά σαν ένας εφικτός τρόπος δράσης στο μακρινό ορίζοντα της ανθρώπινης σκέψης. Ο αληθινός μερισμός συνεπάγεται σαφώς πολλές μικρές απαρνήσεις και πάνω στις μικρές αυτές απαρνήσεις γεννιέται βραδέως η ικανότητα για ελευθερία και η συνήθεια της απάρνησης μπορεί τελικά να σταθεροποιηθεί· αυτή η ικανότητα κι αυτές οι συνήθειες, οι ανιδιοτελείς αυτές δραστηριότητες και οι πνευματικές αυτές συνήθειες στάσεις είναι τα προπαρασκευαστικά στάδια για την Μύηση της Απάρνησης, όπως ακριβώς η προσπάθεια υπηρεσίας των συνανθρώπων μας είναι προπαρασκευαστική για τη λήψη της τρίτης Μύησης, της Μεταμόρφωσης.

Αρχή της Διαμάχης (4^η Ακτίνα) και ΣΧΕΣΕΙΣ: Υπάρχουν και άλλοι παράγοντες, αλλά αυτοί θα είναι επαρκείς για να σας καταδείξουν την αυξημένη έκφραση της διαμάχης και στα τρία επίπεδα της αυστηρά ανθρώπινης εξέλιξης. Είναι μια διαμάχη η οποία έχει κατακλύσει τις μάζες σε κάθε χώρα, η οποία προκαλεί ακόμη φυσική διαμάχη, συναισθηματική ένταση και τρομακτικά νοητικά ζητήματα και η οποία θα ελαττωθεί πολύ, όταν οι μάζες των ανθρώπων παντού πεισθούν ότι οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις έχουν πολύ μεγαλύτερη σπουδαιότητα από την απληστία, την ανθρώπινη υπερηφάνεια, τις εδαφικές αρπαγές και τα υλικά αποκτήματα.

Είναι φανερό ότι αυτή η ακτινική ενέργεια που ενσωματώνει την Αρχή της Διαμάχης, έχει ένα μοναδικό και περίεργο αποτέλεσμα πάνω στις σχέσεις. Αυτό οφείλεται στην αλληλοσυσχέτιση αυτής της Ακτίνας της Αρμονίας μέσω Διαμάχης και της δεύτερης Ακτίνας της Αγάπης-Σοφίας· αυτή η δεύτερη ακτίνα είναι πρωτίστως η ακτίνα των ορθών ανθρώπινων σχέσεων – όσον αφορά το τέταρτο βασίλειο της φύσης. Η ενέργεια της αγάπης κυβερνά όλες τις σχέσεις μεταξύ των ψυχών και ελέγχει την Ιεραρχία, το Βασίλειο των Ψυχών· η ενέργεια της σοφίας πρέπει να κυβερνά όλες τις σχέσεις μέσα στο τέταρτο βασίλειο, το ανθρώπινο· κάποια μέρα θα το κάνει αναπόφευκτα, απ' όπου και η έμφαση που τίθεται πάνω στην ανάγκη για ψυχικά εμποτισμένες προσωπικότητες στον κόσμο σήμερα, όπως διαδίδεται απ' όλες τις αληθινές εσωτερικές σχολές.

Μπορεί να ειπωθεί ότι το αποτέλεσμα της Αρχής της Διαμάχης που λειτουργεί υπό την Ακτίνα IV και ελέγχεται από την Ακτίνα II, θα είναι – όσον αφορά την ανθρωπότητα – να επιφέρει ορθές ανθρώπινες σχέσεις και την ανάπτυξη ενός παγκόσμιου πνεύματος καλής θέλησης μεταξύ των ανθρώπων. Μόνον οι πιο βαθιά νυχτωμένοι και αδέξιοι απ' τους στοχαστές θ' αποτύχουν να δουν ότι τα δύο αυτά αποτελέσματα της διαμάχης, που προκαλούνται αυτή την εποχή, είναι οι δύο πιο επιθυμητοί παράγοντες για τους οποίους όλοι οι άνθρωποι καλής θέλησης πρέπει να εργασθούν. Η εισροή ενέργειας στην ανθρωπότητα αυτή την εποχή ευνοεί απόλυτα αυτές τις προσπάθειες και η Αρχή της Διαμάχης λειτούργησε τόσο αποτελεσματικά ώστε όλοι οι άνθρωποι επιθυμούν αρμονία, ειρήνη, ισορροπία, ορθή προσαρμογή στη ζωή και τις περιστάσεις και ορθές και ισορροπημένες ανθρώπινες σχέσεις.

Άρχων Ράτζα: Η λέξη «Ράτζα» ή Ράγια σημαίνει τον βασιλέα ή τον πρίγκιπα, η λέξη εφαρμόστηκε στους μεγάλους εκείνους αγγέλους ή τις οντότητες οι οποίοι εμψυχώνουν τα επτά πεδία. Αυτοί είναι οι Μεγάλοι ντέβα οι οποίοι είναι το σύνολο και η διάνοια που ελέγχει ένα Πεδίο.

Αρχέτυπο : ‘Ένα αρχικό πρότυπο από το οποίο γίνεται οτιδήποτε. Υπάρχουν αρχέτυπα από νοητική ύλη για κάθε τύπο τού φυσικού κόσμου. Τα αρχέτυπα αυτά δεν είναι απλά μοντέλα· είναι ζωντανά, δημιουργικά υποδείγματα που διαμορφώνουν τούς τύπους καθ’ ομοίωση τους.

Άρχων του Πολιτισμού: (βλέπε Μαχασόχαν).

άσανα: Κάθισμα (χαλάκι, μαξιλάρι κλπ.)· επίσης, ‘στάση’ της χάτχα-γιόγκα.

Ασέκα: Μνημένος- Διδάσκαλος της Σοφίας (5^η μύηση)

Ασθένειες και κάρμα γονιών: Οι τρεις αυτές μορφές παράνοιας, όντας αθεράπευτες, δεν επιτρέπουν ψυχολογική αρωγή. Το μόνο που μπορεί να γίνει είναι η βελτίωση των συνθηκών, η παροχή επαρκούς φροντίδας στον ασθενή και η προστασία της κοινωνίας ωστόσο ο θάνατος δώσει ένα τέλος σ’ αυτό το διάλειμμα της ζωής της ψυχής. Έχει ενδιαφέρον να θυμάστε πως αυτές οι περιπτώσεις σχετίζονται πολύ περισσότερο με το κάρμα των γονιών ή όσων έχουν τη φροντίδα του ασθενή παρά με τον ίδιο τον ασθενή. Σε πολλές από τις περιπτώσεις αυτές δεν υπάρχει η παρουσία κανενός προσώπου μέσα στη μορφή, αλλά μόνο ένα ζωογονημένο ζωντανό σώμα που εμπυχώνεται από τη ζώδη ψυχή αλλά όχι από ανθρώπινη ψυχή.

Ασθένειες ηγετών: οι προχωρημένοι άνθρωποι, οι πνευματικοί ηγέτες κι όσοι είναι προσανατολισμένοι στην πνευματική ζωή υποφέρουν συχνά από φυσικές δυσχέρειες. Επειδή πιθανόν βρίσκονται στο στάδιο όπου η ενέργεια της ψυχής, η οποία διαχύνεται δια του φυσικού σώματος, συναντά αντίσταση αντίστοιχης έντασης απ’ αυτό το σώμα. Η τριβή που προκαλείται είναι τόσο οξεία ώστε το άμεσο αποτέλεσμα είναι η ασθένεια.

Ασθένεια και θάνατος : πρέπει να αναγνωρίζονται σαν απελευθερωτικοί παράγοντες , όταν έρχονται σαν αποτέλεσμα του καθορισμένου από την ψυχή χρόνου.

Άσραμ: Το κέντρο στο οποίο ο Διδάσκαλος συγκεντρώνει τούς μαθητές και ζηλωτές, για προσωπική διδασκαλία. Ένα κέντρο ζωντανής πνευματικής ενέργειας μέσα στην ομαδική ζωή τής Ιεραρχίας και ένα μέσο για την προβολή μέσα στον κόσμο τής εστιασμένης πνευματικής ενέργειας.

Άσραμ, το αποτέλεσμα της ζωής του Άσραμ: όσον αφορά τον όμιλο που το απαρτίζει και πέρα από τη δυναμικότητα του Διδασκάλου, μπορεί να περιγραφεί ως εξής :

1. Η ζωή της προσωπικότητας εξασθενίζει σταθερά και το άδραγμά της στην ψυχή χαλαρώνει οριστικά. Η ψυχή αρχίζει να κυριαρχεί κατά μια πολύ πραγματική έννοια.

2. Η αναγκαιότητα της ενσάρκωσης μειώνεται αισθητά και τελικά η ζωή στους τρεις κόσμους της ανθρώπινης εκδήλωσης καθίσταται περιττή. Όλα τα μαθήματα έχουν μαθευτεί και ο ψυχικός σκοπός έχει επιτευχθεί.

3. Η Θέληση της Ενάδας αρχίζει να γίνεται αισθητή· η όψη θέληση σμίγει με την όψη αγάπη και καθιστά την όψη νοημοσύνη καρποφόρο κι αποτελεσματική για την εκπλήρωση του θείου σκοπού που εστιάζεται για το μαθητή δια του Άσραμ.

4. Οι σκοποί του χρόνου και χώρου, των γεγονότων κι επεκτάσεων, της ύλης και συνείδησης έχουν επιτευχθεί και τελικά αντικατασταθεί από κάτι για το οποίο δεν έχουμε ως τώρα όρο ούτε κι αντίληψη. Είναι εκείνο που αρχίζει να εκφράζεται μετά

την τρίτη μύηση, όταν η όψη του Πατρός “έρχεται σε θέα” – δεν γνωρίζω πώς αλλιώς να το διατυπώσω.

5. Το όλο φαίνεται να έχει πιο ζωτική σπουδαιότητα από το μέρος κι αυτό όχι σαν όνειρο, όραμα, θεωρία, διαδικασία ευσεβούς πόθου, υπόθεση ή παρόρμηση. Γίνεται αντιληπτό σαν έμφυτη αναγκαιότητα και σαν αναπόφευκτο. Υποδηλώνει θάνατο, αλλά θάνατο σαν ομορφιά, σαν χαρά, σαν πνεύμα σε δράση, σαν επιστέγασμα κάθε καλού.

Άσραμ, δεξαμενή σκέψης: Στις λέξεις *εστίαση* και *κατεύθυνση* βρίσκεται το κλειδί για κάθε τεχνική ή μέθοδο συνεισφοράς σε ό,τι θα μπορούσα εδώ να ονομάσω δεξαμενή σκέψης που είναι ένα Άσραμ. Μια διατηρούμενη εστίαση συν μια δυναμική κατεύθυνση καθιστά αυτή τη δεξαμενή σκέψης αποδοτική σε παγκόσμια υπηρεσία και δημιουργικά αποτελεσματική. Το σημαντικό πράγμα που πρέπει να συλλάβει ο αποδεγμένος μαθητής είναι τι προσπαθεί να επιτύχει ο Διδάσκαλος με το μέσον του ομίλου Του. Αυτό συνεπάγεται τελικά την έρευνα στο νου του μαθητή για να διαπιστώσει αν σκέφτεται, εστιάζεται και εργάζεται πάνω σε γραμμές παρόμοιες μ’ εκείνες του Διδασκάλου. Πόσο κοντά βρίσκεται ο μαθητής στις σκέψεις του Διδασκάλου; Οι μαθητές βρίσκονται στον όμιλο ενός Διδασκάλου λόγω της ομοιότητας των ιδεών, παρότι νιώθουν και εκφράζουν αυτές τις ιδέες πολύ λιγότερο καθαρά από Εκείνον και βλέπουν το όραμα σαν μέσα από θαμπό τζάμι. Αλλά οι έμφυτες πεπονηθείσες τους είναι βασικά ίδιες και το καθήκον τους είναι να ανακαλύψουν τα σημεία επαφής, τον ανάλογο ιδεαλισμό για την ομαδική προσπάθεια και έπειτα να υποτάξουν ολόκληρη την ατομική τους ζωή και τις δραστηριότητές τους στην αναγνωρισμένη προσπάθεια. Πίσω απ’ την προσπάθεια αυτή στέκει ο Διδάσκαλος – ένα κέντρο που εισάγει και διανέμει δύναμη.

Κάθε Άσραμ ή εσώτερος όμιλος είναι ουσιαστικά μια δεξαμενή σκέψης και η δεξαμενή αυτή έχει σαν πηγή ή εστία της τις ιδέες, τα όνειρα, το όραμα και την έφεση του Διδασκάλου. Σ’ αυτή τη δεξαμενή της αγνής σκέψης ζητείται από κάθε δεσμευμένο μαθητή να κάνει τη συνεισφορά του και αν μπορέσει να την κάνει, θα επιτρέψει στο Άσραμ να ικανοποιήσει την ανάγκη και να βοηθήσει κάθε ζηλωτή να περάσει από τη Δοκιμαστική Ατραπό στην Ατραπό της Αποδεγμένης Μαθητείας... Ένα Άσραμ είναι στην πραγματικότητα μια δίνη δυνάμεως.

Άσραμ και όμιλος: ήθελα να τονίσω είναι ότι υπάρχει μεγάλη διαφορά μεταξύ του ομίλου ενός Διδασκάλου και του Άσραμ Του. Αυτό σπάνια γίνεται αντιληπτό. Πολλοί άνθρωποι μπορούν να βρεθούν στον όμιλο ενός Διδασκάλου, αλλά το προσωπικό του Άσραμ Του επιλέγεται απ’ τον όμιλο... Το έργο του Άσραμ είναι ουσιαστικά η παρουσίαση στον κόσμο εκείνων των σκοπών υπηρεσίας που προωθούνται όπως φαίνεται καλύτερα στο μαθητή ατομικά, κάτω από την “εντύπωση του Διδασκάλου” και με τη συνεργασία του ομίλου Του. Ένας όμιλος μαθητών δε δεσμεύεται να κάνει τον ίδιο τύπο έργου με τον ίδιο τρόπο και στον ίδιο χρόνο.

Άσραμ και εσωτερική εκπαίδευση: Ένα Άσραμ υφίσταται κυρίως για εργασία και όχι για εκπαίδευση μαθητών. Η εκπαίδευση δίνεται κατ’ ανάγκη, αλλά ο κύριος στόχος ενός Άσραμ είναι η επιτέλεση μιας ιδιαίτερης φάσης εργασίας. Αυτή είναι μια πρόταση που θα σε παρακαλούσα εδώ να σταματήσεις και να τη στοχασθείς.

Άσραμικός διαλογισμός: ... είναι ολοκληρωτικά απαλλαγμένος από στοιχεία της προσωπικότητας. Έχει τη φύση ενός σταθερού και αδιάκοπου ομαδικού διαλογισμού πάνω στο Σχέδιο και ιδιαίτερα πάνω σ’ εκείνη την όψη του Σχεδίου που πρέπει να

τεθεί αμέσως σε δράση. Αυτή η σταθερή στάση του στοχαστικού διαλογισμού δε μειώνει κατά κανένα τρόπο την αποτελεσματικότητα του Άσραμ ή του ατομικού μαθητή, επειδή δύο ή περισσότερες γραμμές σκέψης και διάφορες γραμμές δραστηριότητας είναι ταυτόχρονα δυνατές.

Άσραμ και βαθμοί Όπως γνωρίζετε, ένα Άσραμ περιέχει μαθητές και μνημένους που βρίσκονται σ' όλα τα σημεία της εξελικτικής ανάπτυξης και σ' όλες τις βαθμίδες και τάξεις· όλοι αυτοί εργάζονται μαζί με πλήρη ομοφωνία και όμως- μέσα στις διαφοροποιημένες τάξεις τους, γιατί κάθε βαθμός στέκει μόνος, αν και ενωμένος μ' όλους τους άλλους – με την δική τους εδραιωμένη επικοινωνία, την δική τους κωδικοποιημένη τηλεπαθητική αλληλεπίδραση και μια κοινή απόκρυφη εχεμύθεια και σιγή που περιφρουρεί τα μυστικά και τις γνώσεις ενός βαθμού απ' τους άλλους και απ' τους ανέτοιμους. Παρόμοια όταν ένας ζηλωτής που ζητά στο φυσικό πεδίο να βρει εκείνους που θα μοιραστούν μαζί του το μυστήριο του αμέσως επόμενου βήματος ή εκδηλωμένης διεύρυνσης, ανακαλύπτει την δική του ομάδα, θα διαπιστώσει ότι περιέχει εκείνους που δεν έφτασαν στο ιδιαίτερο σημείο σοφίας του καθώς και εκείνους που ήδη τον άφησαν πολύ πίσω.

Ασφάλεια και αστρικό: Σήμερα η επιθυμία για ειρήνη με κάθε τίμημα, για επαρκή τροφή, θέρμανση και κατοικία, για την αποκατάσταση σταθερότητας κι ασφάλειας και για τον τερματισμό της αγωνίας ελέγχει την μάζα των ανθρώπινων αντιδράσεων και κάνει το αστρικό πεδίο να φαίνεται τόσο μεγάλο στις ανθρώπινες υποθέσεις και στις παγκόσμιες αποφάσεις.

ασάτ: Μη-αληθινό· Το αντίθετο του σατ. ασκητεία, Βλέπε : τάπας.

ασμίτα: Εγώ-τητα, η αμιγή 'αίσθηση του εγώ. Η ασμίτα είναι η δυναμική, υπερβατική υπόσταση της εγώτητας· το αχαμκάρα είναι η εγώτητα σε δράση. Βλέπε: αχαμκάρα και ανταχ-κάρανα.

ασούρα: Δαίμονας.

άσραμα: Ερημητήριο· επίσης, τα Τέσσερα στάδια της ζωής: του άγαμου μαθητή, του έγγαμου οικογενειάρχη, της απόσυρσης και του στοχασμού και το στάδιο της θρησκευτικής επαιτείας, δηλαδή της μοναχικής ζωής.

αστάνγκα-γιόγκα: Η Οκταμερής Γιόγκα. Η λέξη «άνγκα» σημαίνει και 'μέλη'· πιο ελεύθερα, 'μέρη', 'μέθοδοι', 'βαθμίδες', 'σκέλη'.

άστι: Είναι, ύπαρξη.

Αστερισμός: Ένας αστερισμός αποτελείται από δύο ή περισσότερα ηλιακά συστήματα ή σειρά ηλίων με τους συνοδούς πλανήτες τους. Τα συστήματα αυτά συγκρατούνται σαν συνεκτικό σύνολο από την ισχυρή αλληλοσχέτιση των ηλίων των οποίων η μαγνητική επικοινωνία είναι τόσο ισορροπημένη ώστε αποκρυφιστικά "βαδίζουν μαζί την Ατραπό μέσα στην ακτίνα δύναμης ο ένας του άλλου"· διατηρούν τις σχετικές αποστάσεις τους και ζωογονούν τους πλανήτες τους, αλλά ταυτόχρονα διατηρούν μια ισότητα ισορροπίας και επιρροής. Σε μερικές σπάνιες περιπτώσεις αυτή η ισορροπία διαταράσσεται και παρατηρείται μια αύξηση ή ελάττωση της επιρροής και της μαγνητικής δύναμης.

Αστρικά και νοητικά σώματα : αυτά τα σώματα αποτελούν μέρος της συστάσεως της τριπλής προσωπικότητας. Γίνονται από την στοιχειακή ζωή των πεδίων αυτών. Όλος ο αγώνας είναι μεταξύ των στοιχειακών ενεργειών, που ακολουθούν τις φυσικές τους τάσεις και της ψυχής στην προσπάθεια της να τις κυβερνά. Με το σταθερό εξαγνισμό του νου και των συγκινήσεων, με την εφαρμογή της απάθειας, της διακρίσεως και της αποσπάσεως κυβερνούνται αυτοί οι φορείς και δομείται πιο εκλεπτυσμένη ύλη που έχει την ιδιότητα να ανταποκρίνεται στην ενέργεια της ψυχής.

Αστρικό σώμα : Όλες ; Οι συγκινήσεις, πάθη, επιθυμίες και ορέξεις δρουν μέσον αυτού του φορέα πάνω στο φυσικό σώμα και εκφράζονται στο φυσικό κόσμο. Αυτό το αστρικό σώμα είναι ανάγκη να κατανοηθεί, ελεγχθεί και εξασκηθεί με τρόπο ώστε να λειτουργεί κάτω από την κυριαρχία της ανθρώπινης θελήσεως.

Αστρικό πεδίο: ο κόσμος των συγκινήσεων. Αυτή η ύλη είναι ρευστή, ανταποκρίνεται σε όλες τις ενέργειες της ζωής περισσότερο από την ύλη του φυσικού πεδίου και μοιάζει με το νερό. Βρίσκεται συνεχώς σε κίνηση και αλλάζει χρώματα και μορφή καθώς συνεχώς αλλάζει η διάθεση.

Αστρικό Πεδίο(2):το αστρικό πεδίο δεν είναι θεοποίητο ή θεϊκά “εμπνευσμένο”, αλλά είναι προϊόν της ανθρώπινης επιθυμίας που εκδηλώθηκε στο χάραμα της ανθρώπινης νοημοσύνης· η επιθυμία αυτή δόμησε σκεπτομορφές που είναι συντονισμένες ή συνενωμένες με κάθε φάση της ανθρώπινης επιθυμίας, από τον κατώτατο τύπο της φυσικής επιθυμίας μέχρι την πνευματική έφεση του ανθρώπου που ζητά απελευθέρωση. Τι μπορεί λοιπόν να κάνει ο μαθητής για να καταστήσει “ιερό” το αστρικό πεδίο ή να το “παραμερίσει” και να το διαχωρίσει απ’ το σύνολο που ο Θεός Διανοητής, ο Σανάτ Κουμάρα, έχει δημιουργήσει και με το οποίο οι επιθυμίες του ανθρώπινου γένους – διαμέσου του αστρικού κόσμου – έχουν, ευτυχώς για το άτομο, εμπλακεί; Στο σημείο αυτό γνωρίζει ότι πρέπει αναπόφευκτα και τελικά να συνεισφέρει κάτι. Αντιλαμβάνεται ότι πρέπει να εργασθεί με νοημοσύνη για το διαχωρισμό του αστρικού πεδίου από τα έξι πεδία της θείας δημιουργίας. Θα σου ζητούσα να θυμάσαι, αδελφέ μου, ότι αστέρας της δημιουργίας είναι ο εξάκτινος αστέρας και όχι ο επτάκτινος.

Θα ήθελα να παρεμβάλλω εδώ ότι αν και απ’ τη σκοπιά του Διδασκάλου δεν υπάρχει αστρικό πεδίο, ωστόσο χιλιάδες εκατομμυρίων ανθρώπων το αναγνωρίζουν και εργάζονται στην απατηλή του σφαίρα και βοηθούνται εκεί απ’ το μνημένο μαθητή που εργάζεται από τα ανώτερα αντίστοιχα επίπεδα.

Αστρικός έλεγχος: Ένα πραγματικό πρόβλημα, όπως όλοι αντιλαμβάνεσθε, συνίσταται στην επίτευξη υπέρτατης αφοβίας. Κάθε φόβος, αμφιβολία και ανησυχία πρέπει να εξαλειφθούν. Αν μπορέσει να γίνει αυτό, η ανάπτυξη του εσώτερου σημείου επαφής και η γνώση πώς να ψαύουμε τις πηγές της εμπνευσης θ’ αυξηθεί με θαυμαστό τρόπο. Τόσοι πολλοί κλείνουν τις πηγές πληροφόρησης μέσω μιας ανεξέλεγκτης συναισθηματικής φύσης. Το αστρικό σώμα μπορεί να ελεγχθεί. Πώς;

1. Με την άμεση αναστολή. Η μέθοδος αυτή μπορεί να χρησιμοποιηθεί επωφελώς από τους αρχάριους, αλλά δεν είναι η καλύτερη μέθοδος ν’ ακολουθηθεί. Αντιδρά στο φυσικό σώμα, οδηγεί σε συμφόρηση στο αστρικό σώμα και σε μια παρόμοια κατάσταση στον αιθερικό φορέα. Συχνά προκαλεί κεφαλόπονο, συμφόρηση του ήπατος και άλλες ανωμαλίες.

2. Με την άμεση αντίληψη του ζητήματος που διακυβεύεται και με τη συνείδηση ότι για ένα μαθητή του Διδασκάλου τίποτα δεν έρχεται για να περάσει, αλλά για να μπορέσει να οδηγήσει σε αυξημένη γνώση και ανάπτυξη και σε μεγαλύτερη χρησιμότητα στην υπηρεσία. Σε πολλούς ο φόβος δε βασίζεται σε δειλία (μια παράδοξη δήλωση!) αλλά βασίζεται συχνά σε μια νοητική κατάσταση, όπως η υπερηφάνεια. Εκείνοι που αρχίζουν να πολώνονται στο νοητικό σώμα, βρίσκουν τους φόβους τους να συνδέονται με την διανοήση. Είναι λοιπόν δυσκολότερο να υπερνικηθούν απ' τους φόβους ενός προσώπου πολωμένου στο αστρικό σώμα. Μπορεί να ρίξει το βάρος της διανοήσης στην εξάλειψη του φόβου από το αστρικό σώμα. Οι νοητικοί τύποι πρέπει να καλέσουν απευθείας το Εγώ, γιατί πάντα το ανώτερο πρέπει να καλείται για να επιληφθεί του κατώτερου. Απ' όπου και η ανάγκη να διατηρείται πάντα ο αγωγός καθαρός. Μη συντριβετε το φόβο. Εξωθήστε τον με την δυναμική ισχύ της υποκατάστασης.
3. Με την άμεση μέθοδο της χαλάρωσης, της συγκέντρωσης, της ηρεμίας και της απόπλυσης ολόκληρης της προσωπικότητας με καθαρό λευκό φως.

Αστρική Δραστηριότητα:

Οι πιο κοινές εκδηλώσεις της αστρικής δραστηριότητας είναι:

I. Ο φόβος.

II. Η κατάθλιψη ή ο αντίθετος πόλος της, η ιλαρότητα.

III. Η επιθυμία για την ικανοποίηση των ζωωδών ορέξεων.

IV. Η επιθυμία για ευτυχία.

V. Η επιθυμία για απελευθέρωση. Η έφεση.

Αστρικό πεδίο και Πέπλο Πλάνης: Ο πέπλος της πλάνης μοιάζει με τη στιγμή πριν την αυγή, όταν ο κόσμος των γνώριμων πραγμάτων φαίνεται μέσα από τις καταχνιές και τα στρώματα της ομίχλης που καλύπτουν την μορφή του κόσμου και επίσης καλύπτουν τον ανατέλλοντα ήλιο. Τότε έχουμε εκείνο το ημίχρονο, τη μυστηριώδη και ακαθόριστη εκείνη περίοδο όπου το πραγματικό κρύβεται από το απατηλό· τότε έχουμε την παράξενη και παραμορφωμένη εκείνη κατάσταση όπου οι μορφές δε φαίνονται όπως αληθινά είναι, αλλά χάνουν το σχήμα, το χρώμα και την προοπτική τους. Η αληθινή όραση είναι τότε αδύνατη. Το αστρικό στάδιο και ο τεράστιος χρονικός κύκλος στον οποίο επικρατεί η μεγάλη πλάνη μπορεί λοιπόν να κριθεί από την παραπάνω συμβολική προσέγγιση ότι δεν είναι παρά πρόσκαιρο και παροδικό. Δεν είναι το στάδιο μιας οριστικά θείας εκδήλωσης· δεν είναι το στάδιο της καθαρής, σαφούς επίγνωσης· δεν είναι το στάδιο του τελειωμένου έργου. Είναι η χρονική εκείνη περίοδος όπου βαδίζουν οι μισο-Θεοί· είναι ο χρόνος όπου η αλήθεια γίνεται μόνο αμυδρά αισθητή, το όραμα γίνεται μόνο αόριστα και περιστασιακά ορατό· είναι το στάδιο του μισο-αντιληπτού Σχεδίου και όταν κάποιος εργάζεται με μερική γνώση, δυσκολίες και λάθη είναι φυσικό να συμβαίνουν. Είναι επίσης το στάδιο της παραμόρφωσης και της συνεχούς μεταβλητότητας· όσο υπάρχει έχουμε την προφανώς ακατάπαυστη έλξη εδώ και εκεί από δυνάμεις που εργάζονται τυφλά και φαινομενικά χωρίς σκοπό. Όσον αφορά την ανθρωπότητα, είναι ο χρόνος όπου ο άνθρωπος περιτυλίγεται από ομίχλη και καταχνιά και είναι χαμένος στα μιάσματα που αναδύονται από το έδαφος (σύμβολο της θεμελιακής φύσης του ζωικού βασιλείου). Όμως κατά καιρούς το στάδιο αυτό φαίνεται ότι είναι απατηλό καθώς το ανατέλλον φως της πνευματικής συνείδησης διαπερνά το περιβάλλον σκότος. Είναι το διάλειμμα μεταξύ της κυριαρχίας της ζωώδους συνείδησης και της πνευματικής κι αυτό το διάλειμμα της αστρικής πλάνης είναι γνωστό μόνο στην ανθρώπινη οικογένεια. Δεν υπάρχει αστρικό πεδίο εκτός στην συνείδηση του τέταρτου βασιλείου της φύσης, γιατί ο

άνθρωπος βρίσκεται “σε πλάνη” με μια έννοια διαφορετική από τη συνειδητή επίγνωση κάθε άλλου βασιλείου – υπανθρώπινου ή υπερανθρώπινου.

...Και όμως αυτή ακριβώς η πλάνη αποδίδει τελικά στον άνθρωπο το μυστικό σύνθημα της βασιλείας του Θεού κι επιφέρει την αποδέσμευσή του. Είναι η καθαρτή μάγια που χρησιμεύει για να τον οδηγήσει στην αλήθεια και την γνώση· στο αστρικό πεδίο πρέπει να υπερνικηθεί η αίρεση της χωριστικότητας και στο πεδίο της Κουρουκσέτρα ο ατομικός ανατείνων Αρζούνα και ο κοσμικός Αρζούνα μαθαίνουν το μάθημα ότι ο γνώστης και το γινωσκόμενο είναι ένα. Η μυστική επιστήμη του Διδασκάλου της Σοφίας είναι το μυστικό πώς να διασκορπίζει τις ομίχλες και την καταχνιά, το σκοτάδι και το ζόφο που παράγονται από την ένωση των πυρών στα αρχικά στάδια. Το μυστικό του Διδασκάλου είναι η ανακάλυψη ότι δεν υπάρχει αστρικό πεδίο· διαπιστώνει ότι το αστρικό πεδίο είναι πλάσμα της φαντασίας και δημιουργήθηκε με την αχαλίνωτη χρήση της δημιουργικής φαντασίας και την κατάχρηση των μαγικών δυνάμεων. Έργο της Ιεραρχίας είναι πρώτιστα να δώσει τέλος στις σκιές και να διαλύσει την υγρασία· σκοπός των Διδασκάλων είναι να εισαγάγουν το φως της ψυχής και να δείξουν ότι πνεύμα και ύλη είναι οι δύο πραγματικότητες που συνιστούν την ενότητα και ότι μόνο σε χρόνο και χώρο και με την κυκλική κατάχρηση των μαγικών και ψυχιστικών δυνάμεων ήλθε σε ύπαρξη το αστρικό πεδίο της μεγάλης πλάνης.

...Μόνο ο νοητικός έλεγχος συν την αληθινή πνευματική αντίληψη επαρκεί για να διατηρήσει το απατηλό αυτό αστρικό μίasma και ν’ αποκαλύψει στον άνθρωπο ότι είναι μια πνευματική οντότητα σε ενσάρκωση και σ’ επαφή – μέσω του νου του – με τον Παγκόσμιο Νου. Η κύρωση που υφίσταται ο μαθητής ο οποίος επιτρέπει επίμονα να γοητεύεται, είναι φανερή. Η όρασή του γίνεται νεφελώδης και ομιχλώδης και “χάνει την αίσθηση της αφής”, όπως ονομάζεται στα αρχαία σχόλια. Περιπλανάται “στις παρόδους της ζωής και χάνει την ευθεία λεωφόρο που τον οδηγεί στο στόχο του”.

Αστρικές ενέργειες : όταν υποκύπτουν στον ερεθισμό και εκφράζουν τον ερεθισμό αυτό υψηλόφωνα ή με οργισμένες σκέψεις, λαμβάνουν αστρική ενέργεια και την χρησιμοποιούν. Η χρήση αυτής της ενέργειας τους εισάγει εύκολα σ’ ένα επίπεδο αστρικής ζωής που δεν είναι κατάλληλη γι’ αυτούς· η συνεχής χρήση αυτής της ενέργειας προξενεί αυτό που ο Διδάσκαλος Μορύα ονόμασε “συνήθειες διαμονής που θέτουν σε κίνδυνο τον ένοικο”.

Αστρολογικά Σημεία: Η ενέργεια του ιδιαίτερου αστερισμού ή συμβόλου στο οποίο γεννήθηκε ο άνθρωπος, έχει πιο βαθιά σημασία απ’ ό,τι υπονοήθηκε ως τώρα. Ενσωματώνει ή υποδεικνύει το τωρινό του πρόβλημα, εδραιώνει το βήμα ή το ρυθμό της ζωής του και σχετίζεται με την ποιότητα της προσωπικότητάς του. Κυβερνά, αν μπορώ να το εκφράσω έτσι, την ρατζασική ή όψη της δραστηριότητας της ζωής του στη διάρκεια της ενσάρκωσης.

Ο ωροσκόπος ή ανατέλλον ζώδιο υποδεικνύει τη γραμμή στην οποία η ενέργειά του σαν σύνολο μπορεί να διοχετευθεί, αν πρόκειται να εκπληρώσει το σκοπό οποιασδήποτε ενσάρκωσης. Αυτό βέβαια αν τύχει ορθού χειρισμού. Κρύβει το μυστικό του μέλλοντός του και στο συμβολισμό και την κατανόησή του μπορεί να βρει το κλειδί του προβλήματος της ζωής του και μια ένδειξη του τι μπορεί να γίνει και να κατορθώσει. Του παρουσιάζει τον τύπο δύναμης που θα του επιτρέψει να επιτύχει. Αυτός, όταν εκπληρωθεί κατάλληλα, μπορεί να θεωρηθεί ότι παράγει την σαττική ή αρμονική όψη της ζωής του, γιατί όταν παίζει το ρόλο του και χρησιμοποιηθεί, επιφέρει αρμονία με τη θέληση της ψυχής στη διάρκεια μιας οποιασδήποτε ιδιαίτερης

ενσάρκωσης.

Στην σεληνιακή επίδραση έχουμε την ένδειξη του παρελθόντος του υποκειμένου. Συνοψίζει τους περιορισμούς και τα εμπόδια κάτω απ' τα οποία πρέπει να εργασθεί και συνεπώς μπορεί να θεωρηθεί ότι ενσωματώνει την ταμασική όψη της ύλης ή εκείνο που "συγκρατεί" και το οποίο – αν του επιτραπεί να επηρεάσει ανάρμοστα – θα επιφέρει αδράνεια. Στο σώμα με το οποίο είναι εξοπλισμένος ο άνθρωπος βρίσκεται κρυμμένο το μυστικό της περασμένης εμπειρίας και κάθε σεληνιακή μορφή δια της οποίας πρέπει να φθάσουμε στην δέουσα έκφραση, είναι προϊόν ή σύνθεση ολόκληρου του παρελθόντος. Ας δω αν μπορώ να δώσω την τωρινή αλήθεια σχετικά με την αστρολογία με τέτοια απλή διατύπωση ώστε όσοι δε γνωρίζουν τίποτε γι' αυτή την περίπλοκη επιστήμη να μπορέσουν να καταλάβουν.

... Η επίδραση της σελήνης είναι πρωτίστως φυσική. Έτσι υποδεικνύεται η φυλακή της ψυχής.

Ο γενέθλιος μήνας δείχνει την ημέρα της ευκαιρίας. Η θύρα στέκει ανοικτή. Ο ιδιαίτερος μήνας στον οποίο η ψυχή έρχεται σε ενσάρκωση υποδεικνύεται σ' αυτή την ψυχή από το μήνα στον οποίο πέρασε εκτός ενσάρκωσης σ' έναν προηγούμενο βιόκυκλο. Αν, λόγου χάρη, πέθανε στον μήνα που κυβερνάται απ' το ζώδιο του Λέοντα, θα γυρίσει σε ενσάρκωση στο ίδιο ζώδιο, παίρνοντας το νήμα της εμπειρίας από εκεί που το άφησε και αρχίζοντας με τον ίδιο τύπο ενέργειας και με τον ιδιαίτερο εξοπλισμό με τον οποίο έφυγε από την γήινη ζωή συν το κέρδος σε σκέψη και συνειδητή παρατήρηση. Μ' αυτό τον τρόπο υποδεικνύεται στην ψυχή η ποιότητα της ενέργειας και η φύση των δυνάμεων που πρόκειται να χειρισθεί στην διάρκεια της ζωής.

Αταβισμός : το βιολογικό φαινόμενο της κληρονομίσεως ιδιοτήτων από πρόγονο που απέχει δύο ή περισσότερες γενεές.

Ατλαντίδα: Η ήπειρος ή οποία καταποντίσθηκε στον Ατλαντικό Ωκεανό, σύμφωνα με την αποκρυφιστική διδασκαλία και τον Πλάτωνα. Η Ατλαντίδα ήταν η κοιτίδα της Τετάρτης Ρίζας - Φυλής, την οποία σήμερα ονομάζουμε Άτλάντεια.

Ατμα: Το Καθολικό Πνεύμα. Η Θεία Μονάδα, το έβδομο Στοιχείο. Έτσι ονομάζεται στην επταδική σύσταση του ανθρώπου.

Ατομικό υποπεδίο: Η ύλη του ηλιακού συστήματος διαιρείται από τους αποκρυφιστές σε επτά πεδία ή καταστάσεις, το ανώτερο των όποιων είναι το ατομικό Πεδίο. Κατά τον ίδιο τρόπο, καθένα από τα επτά πεδία διαιρείται σε επτά υποπεδία, το ανώτατο από τα οποία ονομάζεται «ατομικό υποπεδίο». Υπάρχουν συνεπώς τεσσαράκοντα εννέα υποπεδία και από αυτά τα επτά είναι ατομικά.

Ατομική ζωή και κατανόηση : Στο ομαδικό αυτό έργο χρειάζεται να θυμάστε ότι όλο και περισσότερο δε θα υπάρχει ατομική ζωή. Αυτό είναι όπως θα έπρεπε να είναι. Συνεχώς και περισσότερο οι μαθητές θα πρέπει να έχουν επίγνωση ο ένας του άλλου και να συντονίζονται με ευκολία μεταξύ τους· όλο και περισσότερο θα πρέπει να ελέγχουν οι δεσμοί της φωτισμένης υπακοής· συνεχώς και περισσότερο θα συμμερίζεσθε τις στάσεις και τις καταστάσεις ο ένας του άλλου και έτσι θα μαθαίνετε το βασικό μάθημα της κατανόησης. Η κατανόηση είναι το μυστικό πίσω απ' όλη την δύναμη να πετυχαίνετε ταύτιση με κάθε μορφή θείας έκφρασης· η κατανόηση είναι ένας απ' τους πρωταρχικούς παράγοντες στην πρόκληση αποκάλυψης και αυτό συνιστά ένα απ' τα παράδοξα του αποκρυφισμού. Στον κόσμο της ανθρώπινης σκέψης η κατανόηση ακολουθεί την επιβαλλόμενη διαδικασία, ακολουθεί το παρουσιαζόμενο γεγονός. Στην

ζωή του πνεύματος η κατανόηση είναι μια αναγκαία προδιαθέτουσα αιτία αποκάλυψης. Θα σας ζητούσα να το συλλογισθείτε αυτό,

Άτομο: Ένα μόριο της ύλης τόσο μικρό που δεν τέμνεται, στο παρελθόν το άτομο θεωρείτο σαν το αδιαίρετο μέρος της ουσίας. Τώρα θεωρείται σαν κέντρο ενέργειας ή ηλεκτρικής δυνάμεως που μέσα από την εσωτερική του κατασκευή αποδίδει ενέργεια, θερμότητα και ακτινοβολία. κατέχει τη δύναμη να αλλάζει από μια μέθοδο δράσεως σε άλλη. Το άτομο είναι μια ζωντανή οντότητα, ένας θετικός πυρήνας δυνάμεως ή ζωής, ένας μικρός κόσμος που πάλλεται και που μέσα στην σφαίρα επιρροής του βρίσκονται άλλες ζωές.

Ατονία του φυσικού σώματος. Αυτή οφείλεται σε διάφορες αιτίες, όπως:

α. Ένα εξασθενημένο αιθερικό ή ζωτικό σώμα.

β. Η φυσική ασθένεια, είτε έμφυτη είτε μεταφερμένη από άλλη ζωή, τυχαία ή οφειλόμενη σε λανθασμένες συναισθηματικές αντιδράσεις, ή προκύπτουσα σαν αποτέλεσμα ομαδικού κάρμα, όπως είναι μια επιδημία.

γ. Η ατμόσφαιρα. Αυτή μερικές φορές παραβλέπεται, αλλά η κατάσταση της ατμόσφαιρας, η φύση του κλίματος, η πυκνότητα, η υγρασία ή ξηρασία, η ζέστη ή το κρύο, έχουν ένα συγκεκριμένο αποτέλεσμα επάνω στην ψυχολογική διάθεση.

Ατομικοποίηση: είναι η ανάδυση της ψυχής στην ατραπό της εξόδου, με το μέσον μια μορφής. Έτσι με τη χρήση μιας μορφής η έκφραση στους τρεις κόσμους γίνεται εφικτή

Ατραπός: Ο δρόμος της πειθάρχησης και της φώτισης τον όποιο, τελικά, βαδίζει ο καθένας καθώς προχωρά πάνω στο δρόμο της επιστροφής προς το Θεό. Ο άνθρωπος γίνεται η ίδια η Ατραπός. Ένας ενεργειακός όρος που υποδηλώνει τα επτά ρεύματα ενέργειας τα οποία συγχωνεύονται και σμίγουν για να σχηματίσουν μία Ατραπό.

Αυθορμητισμός, Ομαδικός: Το αυθόρμητα αναδυόμενο ομαδικό έργο που γεννιέται απ' την ομαδική συνείδηση και συγχωνεύει ολόκληρο τον όμιλο των μαθητών σε ένα σημείο έντασης στην υπηρεσία, είναι η πρώτη ένδειξη ότι ο όμιλος είναι έτοιμος για περαιτέρω διδασκαλία, για τόνωση της ομαδικής του δυναμικότητας και για στενότερη σχέση με το Διδάσκαλο.

Αύρα: Λεπτή αόρατη ουσία ή ρευστό που εκπορεύεται απ' τα σώματα των ανθρώπων και των ζώων άλλα και των πραγμάτων. Είναι ψυχική αναθυμίαση, ή οποία μετέχει τόσον του νου όσον και του σώματος.

Είναι φύσεως ηλεκτροζωικής, και επίσης ηλεκτρο-νοητικής.

Αυρικό Αυγό: Το όνομα που δόθηκε στο αιτιατό σώμα από το σχήμα του.

Αυταπάτες: ονόματα μερικών απ' τις γοητείες.

1. *Η γοητεία του πεπρωμένου.* Είναι μια γοητεία που υποδεικνύει στον άνθρωπο τον οποίο ελέγχει ότι έχει να εκτελέσει ένα σπουδαίο έργο και ότι πρέπει να μιλά και να εργάζεται όπως αρμόζει. Εκτρέφει συνεπώς μια περηφάνεια η οποία στην πραγματικότητα δεν έχει καμιά βάση.

2. *Η γοητεία της έφεσης.* Όσοι διέπονται απ' αυτή είναι πλήρως ικανοποιημένοι και προκατειλημμένοι με την έφεσή τους προς το φως και επαναπαύονται στο γεγονός ότι είναι ζηλωτές. Οι άνθρωποι αυτοί είναι ανάγκη να προχωρήσουν στην

Ατραπό της μαθητείας και να τερματίσουν την προκατάληψη και την ικανοποίηση με την πνευματική τους φιλοδοξία και τους στόχους.

3. *Η γοητεία της αυτοπεποίθησης* ή εκείνου που θα μπορούσε να ονομασθεί αστρικές αρχές του μαθητή. Είναι η πίστη σε απλή γλώσσα ότι ο μαθητής θεωρεί ότι η άποψή του είναι απόλυτα ορθή. Αυτή εκτρέφει πάλι την περηφάνεια και τείνει να κάνει το μαθητή να πιστεύει ότι είναι αυθεντία και αλάθητος. Είναι το γνώρισμα του θεολόγου.

4. *Η γοητεία τον καθήκοντος*. Αυτή οδηγεί σε μια υπερέμφαση της αίσθησης της ευθύνης, η οποία προκαλεί χαμένες κινήσεις και υπερεκτίμηση του επουσιώδους.

5. *Η γοητεία των συνθηκών του περιβάλλοντος*, που οδηγεί συχνά σε μια αίσθηση αποθάρρυνσης ή ματαιοπονίας ή σπουδαιοφάνειας.

6. *Η γοητεία του νου* και της αποτελεσματικότητας και της ικανότητάς της να αντιμετωπίζει κάθε πρόβλημα. Αυτή οδηγεί αναπόφευκτα σε απομόνωση και μοναξιά.

7. *Η γοητεία της αφοσίωσης*, που οδηγεί σε ακατάλληλη διέγερση του αστρικού σώματος. Ο άνδρας ή η γυναίκα που πάσχει απ' αυτή βλέπει μόνο μια ιδέα, ένα πρόσωπο, μια αυθεντία και μια όψη της αλήθειας. Εκτρέφει το φανατισμό και την πνευματική αλαζονεία.

8. *Η γοητεία της επιθυμίας* με την ανακλαστική της δράση πάνω στο φυσικό σώμα. Οδηγεί σε μια συνεχή κατάσταση μάχης και ταραχής. Αποκλείει κάθε ηρεμία και καρποφόρο έργο και πρέπει κάποια μέρα να τερματισθεί.

9. *Η γοητεία της προσωπικής φιλοδοξίας*.

Υπάρχουν πολλές ακόμη γοητείες, ατομικές και παγκόσμιες, αλλά οι παραπάνω αρκούν για να υποδείξουν τη γενική τάση.

Αφηρημένος νους : ή το ανώτερο νοητικό πεδίο . Αυτός ασχολείται εντελώς με τις ανώτερες αξίες της πνευματικής τριάδας –Είναι ιδεαλιστικός ,φωτισμένος και έχει την ιδιότητα να παρουσιάζει ιδέες .Έχει την ικανότητα να δομεί αρχέτυπα ή πρότυπα (υποδείγματα) ή είναι ο νους που εργάζεται με κυανοτυπίες πάνω στις οποίες σχηματίζονται οι μορφές.

Αφιλαντία και Ιεραρχία: Το ζήτημα της μαγνητικής αυτής αλληλεπίδρασης προσφέρει τροφή για σκέψη και δείχνει το δρόμο της ομαδικής και της ατομικής υπηρεσίας. Καθώς οι ζηλωτές ατομικά χάνουν τη θέα του εαυτού στην υπηρεσία και καθώς φτάνουν στο στάδιο της αδιαφορίας στις απαιτήσεις και τα γεγονότα της προσωπικότητας, μαθαίνουν να γαλουχούν ένα πνεύμα εμπιστοσύνης, χαράς και αγάπης, βαθιάς και διαρκούς ανάμεσά τους· μαθαίνουν να εργάζονται εγκάρδια μαζί για την βοήθεια του κόσμου και την αρωγή της Ιεραρχίας.

Αφιέρωση, Θυμαπάτη, Αφοσίωση: Η αφιέρωση του ζηλωτή εφελκύει το πυρ. Έχετε εδώ μια δήλωση μεγάλης σπουδαιότητας.

Ο παράγοντας που οδηγεί στο διασκορπισμό της γοητείας είναι η αφοσίωση - αφοσίωση σ' ένα άτομο, σ' ένα Διδάσκαλο (όπως διδάχθηκε από την Θεοσοφική Εταιρεία) ή σε κάποιο ιδεαλιστικό σχέδιο. Είναι τελικά μια απεριόριστη αφοσίωση στην Οδό, στην διάλυση της Ατραπού με κάθε τμήμα και στην απαρέγκλιτη προσκόλληση στην υπηρεσία – και αποτελεί την μεγάλη τεχνική της Ατραπού.

Αφιέρωση που καταλήγει σε γοητεία η οποία διασκορπίζεται με την αφοσίωση – αυτοί είναι οι βασικοί τόνοι της δεύτερης μύησης. Μην ξεχνάτε ότι ο εθνικισμός είναι αποτέλεσμα της αφιέρωσης σε κάποια ιδιαίτερη εθνική διεύθυνση και προκαλεί τις γοητείες που οδηγούν σε παγκόσμια δυσχέρεια.

Αφορισμοί: Φροντίστε ώστε “κάθε μάθημα που μαθαίνετε κάθε μέρα, κάθε αποκάλυψη που συλλαμβάνετε και κατανοείτε, να γεμίζει την καρδιά σας με αγάπη και να σας επιτρέπει να αγαπάτε τους συνανθρώπους σας με φλογερή, πύρινη θερμότητα”. Αναφέρω μερικούς αρχαίους αφορισμούς για μαθητές.

Αφομοίωση: ... Να θυμάστε ότι η κατανόηση πρέπει πάντα να παραλληλίζεται με τη διανοητική σύλληψη ενός θέματος και αυτό είναι που συγκρατεί μερικούς μαθητές από το μεγάλο βήμα προς τα εμπρός.

Αφύπνιση Ηλιακού Πλέγματος : Η αυξημένη δραστηριότητα και η διέγερση του ηλιοπλεγματικού κέντρου σήμερα είναι μια πολύ καρποφόρος πηγή διαταραχών. Προκαλεί σε μεγάλο βαθμό τις νευρικές διαταραχές στις οποίες είναι ιδιαίτερα επιρρεπείς οι γυναίκες και πολλές από τις στομαχικές παθήσεις και τις ηπατικές διαταραχές της εποχής μας καθώς και τις γαστρεντερικές ενοχλήσεις. Μια απ’ τις πιο ισχυρές πηγές καρκίνου στα διάφορα μέρη του σώματος (εκτός από το κεφάλι και το πρόσωπο) μπορεί ν’ ανιχνευθεί εσωτερικά στην συμφόρηση της ενέργειας του ηλιοπλεγματικού κέντρου. Η συμφόρηση αυτή έχει ένα γενικό και διαδεδομένο αποτέλεσμα. Οι ενοχλήσεις που προκύπτουν από την αφύπνιση του καρδιακού κέντρου και του ηλιοπλεγματικού κέντρου (γιατί τα δύο συνδέονται στενά κι έχουν μια αμοιβαία δράση για πολύ καιρό στην μυστικιστική εμπειρία) επιφέρουν επίσης ένα ισχυρό αποτέλεσμα στην ροή του αίματος. Συνδέονται με την ζωική αρχή που πάντα “μεταφέρεται πάνω στα κύματα της επιθυμίας” (όπως το θέτουν οι αρχαίες γραφές) και αυτή όταν παρεμποδίζεται απ’ την πλήρη έκφραση από έλλειψη ανάπτυξης ή άλλες αιτίες, οδηγεί σε καρκινικές περιοχές στο σώμα οπουδήποτε υπάρχει κάποια αδυναμία στο σωματικό ιστό.

Αφύπνιση κέντρων: Έτσι, όταν με την κάθαρση, την συμμόρφωση στον κανόνα και την έφεση που δεν ανέχεται εμπόδια και δε σταματά μπροστά στον πόνο, ο ζηλωτής κάνει τα κέντρα του να πάλλονται και να περιστρέφονται, τότε – και μόνο τότε – μπορεί ο Διδάσκαλος να τον οδηγήσει στην Παρουσία του Ιεροφάντη... Να θυμάστε πάντοτε ότι κατά την ζωογόνηση ενός κέντρου υπάρχει πάντα μια αντίστοιχη ζωτικοποίηση του ανάλογου κεφαλικού κέντρου, ωστόσο τελικά τα επτά κέντρα του σώματος και τα επτά κέντρα της κεφαλής περιστρέφονται συντονισμένα. Να θυμάστε επίσης ότι όπως ακριβώς οι τέσσερις μικρότερες ακτίνες περνούν στις τρεις κύριες ακτίνες, έτσι και τα τέσσερα μικρότερα κέντρα τηρούν την αντιστοιχία και περνούν σε πραλάγια, βρίσκοντας το εστιακό τους σημείο στο κέντρο του λαιμού.

Αχαμκάρα : η αρχή της “ Εγώτητας ” που είναι αναγκαία για να εξελιχτεί η αυτο-συνείδηση αλλά υπερβαίνεται όταν το έργο περατωθεί.

α-χίμσα: Μη -βία, αβλάβεια, αποχή από το να βλάπτουμε οποιοδήποτε έμβια πλάσμα με την σκέψη, τον λόγο ή την πράξη.

Άχ-χι, οι μείζονες Δομητές : είναι οι Κύριοι που εκτελούν την θέληση του Ηλιακού Λόγου. Χρησιμοποιούν κυρίως δύο πεδία για την επικοινωνία μεταξύ Τους και με τις λεγεώνες Τους. Είναι οι Δράκοντες της Σοφίας. Βλέπε : Ντέβα